

አረት ዘፍጥረት

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50							

ምዕራፍ 1

በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን ፈጠረ።

2 ፤ ምድርም ባዶ ነበረች፤ እንዳችም አልነበረባትም፤ ጨለማም በጥልቁ ላይ ነበረ፤ የእግዚአብሔርም መንፈስ በውኃ ላይ ሰፍፎ ነበር።

3 ፤ እግዚአብሔርም። ብርሃን ይሁን አለ፤ ብርሃንም ሆነ።

4 ፤ እግዚአብሔርም ብርሃኑ መልካም እንደ ሆነ አየ፤ እግዚአብሔርም ብርሃኑንና ጨለማን ለየ።

5 ፤ እግዚአብሔርም ብርሃኑን ቀን ብሎ ጠራው፤ ጨለማውንም ሌሊት አለው። ማታም ሆነ ጥዋትም ሆነ፤ እንደ ቀን።

6 ፤ እግዚአብሔርም። በውኆች መካከል ጠፈር ይሁን፤ በውኃና በውኃ መካከልም ይክፈል አለ።

7 ፤ እግዚአብሔርም ጠፈርን አደረገ፤ ከጠፈር በታችና ከጠፈር በላይ ያሉትንም ውኆች ለየ፤ እንዲሁም ሆነ።

8 ፤ እግዚአብሔር ጠፈርን ሰማይ ብሎ ጠራው። ማታም ሆነ ጥዋትም ሆነ፤ ሁለተኛ ቀን።

9 ፤ እግዚአብሔርም። ከሰማይ በታች ያለው ውኃ በእንደ ስፍራ ይሰበሰብ፤ የብሱም ይገለጥ አለ እንዲሁም ሆነ።

10 ፤ እግዚአብሔርም የብሱን ምድር ብሎ ጠራው፤ የውኃ መከማቻውንም ባሕር አለው፤ እግዚአብሔርም ያ መልካም እንደ ሆነ አየ።

11 ፤ እግዚአብሔርም። ምድር ዘርን የሚሰጥ ሣርንና ቡቃያን በምድርም ላይ እንደ ወገኑ ዘሩ ያለበትን ፍሬን የሚያፈራ ዛፍን ታብቅል አለ፤ እንዲሁም ሆነ።

12 ፤ ምድርም ዘርን የሚሰጥ ሣርንና ቡቃያን እንደ ወገኑ ዘሩም ያለበትን ፍሬን የሚያፈራ ዛፍን እንደ ወገኑ አበቀለች። እግዚአብሔርም ያ መልካም እንደ ሆነ አየ።

13 ፤ ማታም ሆነ ጥዋትም ሆነ፤ ሦስተኛ ቀን።

14 ፤ እግዚአብሔርም አለ። ቀንና ሌሊትን ያለዩ ዘንድ ብርሃናት በሰማይ ጠፈር ይሁኑ፤ ለምልክቶች ለዘመኖች ለዕለታት ለዓመታትም ይሁኑ፤

15 ፤ በምድር ላይ ያበሩ ዘንድ በሰማይ ጠፈር ብርሃናት ይሁኑ፤ እንዲሁም ሆነ።

16 ፤ እግዚአብሔርም ሁለት ታላላቆች ብርሃናትን አደረገ፤ ትልቁ ብርሃን በቀን እንዲሠለጥን፤ ትንሹም ብርሃን በሌሊት እንዲሰለጥን፤ ከዋክብትም ደግሞ አደረገ።

17 ፤ እግዚአብሔርም በምድር ላይ ያበሩ ዘንድ በሰማይ ጠፈር አኖራቸው፤

18 ፤ በቀንም በሌሊትም እንዲሠለጥኑ፤ ብርሃኑንና ጨለማንም እንዲለዩ፤ እግዚአብሔርም ያ መልካም እንደ ሆነ አየ።

19 ፤ ማታም ሆነ ጥዋትም ሆነ፤ አራተኛ ቀን።

20 ፤ እግዚአብሔርም አለ። ውኃ ሕያው ነፍስ ያላቸውን ተንቀሳቃሾች ታስገኝ፤ ወፎችም ከምድር በላይ ከሰማይ ጠፈር በታች ይብረሩ።

21 ፤ እግዚአብሔርም ታላላቆች እንበረዎችን፤ ውኃይቱ እንደ ወገኑ ያስገኘቻቸውንም ተንቀሳቃሾቹን ሕያዋን

ፍጥረታት ሁሉ፥ እንደ ወገኑ የሚበሩትንም ወፎች ሁሉ ፈጠረ፤ እግዚአብሔርም ያመልካም እንደ ሆነ አየ።

22 ፤ እግዚአብሔርም እንዲህ ብሎ ባረካቸው። ብዙ ተባዙም የባሕርንም ውኃ ሙሉአት፤ ወፎችም በምድር ላይ ይብዙ።

23 ፤ ማታም ሆነ ጥዋትም ሆነ፥ እምስተኛ ቀን።

24 ፤ እግዚአብሔርም አለ። ምድር ሕያዋን ፍጥረታትን እንደ ወገኑ፥ እንስሳትንና ተንቀሳቃሾችን የምድር አራዊትንም እንደ ወገኑ፥ ታውጣ፤ እንዲሁም ሆነ።

25 ፤ እግዚአብሔር የምድር አራዊትን እንደ ወገኑ አደረገ፥ እንስሳውንም እንደ ወገኑ፥ የመሬት ተንቀሳቃሾችንም እንደ ወገኑ አደረገ፤ እግዚአብሔርም ያመልካም እንደ ሆነ አየ።

26 ፤ እግዚአብሔርም አለ። ሰውን በመልካችን እንደ ምሳሌአችን እንፍጠር፤ የባሕር ዓሦችንና የሰማይ ወፎችን፥ እንስሳትንና ምድርን ሁሉ፥ በምድር ላይ የሚንቀሳቀሱትንም ሁሉ ይግዙ።

27 ፤ እግዚአብሔርም ሰውን በመልኩ ፈጠረ፤ በእግዚአብሔር መልክ ፈጠረው፤ ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው።

28 ፤ እግዚአብሔርም ባረካቸው፥ እንዲህም አላቸው። ብዙ፥ ተባዙ፥ ምድርንም ሙሉአት፥ ግዙአትም፤ የባሕርን ዓሦችና የሰማይን ወፎች በምድር ላይ የሚንቀሳቀሱትንም ሁሉ ግዙአቸው።

29 ፤ እግዚአብሔርም አለ። እነሆ መብል ይሆናችሁ ዘንድ በምድር ፊት ሁሉ ላይ ዘሩ በእርሱ ያለውን ሐመልማል ሁሉ፥ የዛፍን ፍሬ የሚያፈራውንና ዘር ያለውንም ዛፍ ሁሉ ሰጠኝችሁ፤

30 ፤ ለምድርም አራዊት ሁሉ፥ ለሰማይም ወፎች ሁሉ፥ ሕያው ነፍስ ላላቸው ለምድር ተንቀሳቃሾችም ሁሉ የሚበቅለው ሐመልማል ሁሉ መብል ይሁንላቸው፤ እንዲሁም ሆነ።

31 ፤ እግዚአብሔርም ያደረገውን ሁሉ አየ፥ እነሆም እጅግ መልካም ነበረ። ማታም ሆነ ጥዋትም ሆነ፥ ስድስተኛ ቀን።

ምዕራፍ 2

ሰማይና ምድር ሠራዊታቸውም ሁሉ ተፈጸሙ።

2 ፤ እግዚአብሔርም የሠራውን ሥራ በሰባተኛው ቀን ፈጸመ፤ በሰባተኛውም ቀን ከሠራው ሥራ ሁሉ ዐረፈ።

3 ፤ እግዚአብሔርም ሰባተኛውን ቀን ባረከው ቀደስውም፤ እግዚአብሔር ሊያደርገው ከፈጠረው ሥራ ሁሉ በእርሱ ዐርፎአልና።

4 ፤ እግዚአብሔር እምላክ ሰማይንና ምድርን ባደረገ እምላክ ሰማይንና ምድርን ቀን፥ በተፈጠሩ ጊዜ የሰማይና የምድር ልደት ይህ ነው።

5 ፤ የሜዳ ቁጥቋጦ ሁሉ በምድር ላይ ገና አልነበረም፤ የሜዳውም ቡቃያ ሁሉ ገና አልበቀለም ነበር፤ እግዚአብሔር እምላክ ምድር ላይ እላዘነበም ነበርና፥ ምድርንም የሚሠራበት ሰው አልነበረም፤

6 ፤ ነገር ግን ጉም ከምድር ትወጣ ነበር፥ የምድርንም ፊት ሁሉ ታጣጣ ነበር።

7 ፤ እግዚአብሔር እምላክም ሰውን ከምድር አፈር አበጀው፤ በእፍንጫውም የሕይወት እስትንፋስን እፍ አለበት፤ ሰውም ሕያው ነፍስ ያለው ሆነ።

8 ፤ እግዚአብሔር እምላክም በምሥራቅ በዔድን ገነትን ተከለ የፈጠረውንም ሰው ከዚያው አኖረው።

9 ፤ እግዚአብሔር እምላክም ለማየት ደስ የሚያሰኘውን፥ ለመብላትም መልካም የሆነውን ዛፍ ሁሉ ከምድር አበቀለ፤ በገነትም መካከል የሕይወትን ዛፍ፥ መልካምንና ክፉን የሚያስታውቀውንም ዛፍ አበቀለ።

10 ፤ ወንዝም ገነትን ያጣ ዘንድ ከዔድን ይወጣ ነበር፤ ከዚያም ለአራት ክፍል ይከፈል ነበር።

11 ፤ የአንደኛው ወንዝ ስም ፊሶን ነው፤ እርሱም ወርቅ የሚገኝበትን የኤውላጥ ምድርን ይከብባል፤ የዚያም ምድር ወርቅ ጥሩ ነው፤

12 ፤ ከዚያም ሉልና የከበረ ድንጋይ ይገኛል።

13 ፤ የሁለተኛውም ወንዝ ስም ግዮን ነው፤ እርሱም የኢትዮጵያን ምድር ሁሉ ይከብባል።

14 ፤ የሦስተኛውም ወንዝ ስም ጤግሮስ ነው፤ እርሱም በአሦር ምሥራቅ የሚሄድ ነው።

15 ፤ አራተኛውም ወንዝ ኤፍራጥስ ነው። እግዚአብሔር እምላክም ሰውን ወስዶ ያበጃትም ይጠብቃትም ዘንድ በዔድን ገነት አኖረው።

16 ፤ እግዚአብሔር እምላክም ሰውን እንዲህ ብሎ አዘዘው። ከገነት ዛፍ ሁሉ ትብላለህ፤

- 17 ፤ ነገር ግን መልካምንና ክፉን ከሚያስታውቀው ዛፍ አትብላ፤ ከእርሱ በበላህ ቀን ሞትን ትሞታለህ።
- 18 ፤ እግዚአብሔር እምላክም አለ። ሰው ብቻውን ይሆን ዘንድ መልካም አይደለም፤ የሚመቸውን ረዳት እንፍጠርለት።
- 19 ፤ እግዚአብሔር እምላክም የምድር አራዊትንና የሰማይ ወፎችን ሁሉ ከመሬት አደረገ፤ በምን ስም እንደሚጠራቸውም ያይ ዘንድ ወደ አዳም እመጣቸው፤ አዳምም ሕያው ነፍስ ላለው ሁሉ በስሙ እንደ ጠራው ስሙ ያው ሆነ።
- 20 ፤ አዳምም ለእንስሳት ሁሉ፥ ለሰማይ ወፎችም ሁሉ፥ ለምድር አራዊትም ሁሉ ስም አወጣላቸው፤ ነገር ግን ለአዳም እንደ እርሱ ያለ ረዳት አልተገኘለትም ነበር።
- 21 ፤ እግዚአብሔር እምላክም በአዳም ከባድ እንቅልፍን ጣለበት፥ እንቀላፋም፤ ከጎኑም እንዲት አጥንትን ወስዶ ስፍራውን በሥጋ ዘጋው።
- 22 ፤ እግዚአብሔር እምላክም ከአዳም የወሰዳትን አጥንት ሴት እድርጎ ሠራት፤ ወደ አዳምም እመጣት።
- 23 ፤ አዳምም አለ። ይህች አጥንት ከአጥንቱ ናት፥ ሥጋም ከሥጋዬ ናት፤ እርስዋ ከወንድ ተገኝታለችና ሴት ትባል።
- 24 ፤ ስለዚህ ሰው አባቱንና እናቱን ይተዋል፥ በሚስቱም ይጣበቃል፤ ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ።
- 25 ፤ አዳምና ሚስቱ ሁለቱም ዕራቁታቸውን ነበሩ፥ አይተፋፈሩም ነበር።

ምዕራፍ 3

እባብም እግዚአብሔር እምላክ ከፈጠረው ከምድር አውሬ ሁሉ ይልቅ ተንኲለኛ ነበረ። ሴቲቱንም። በውኑ እግዚአብሔር ከገነት ዛፍ ሁሉ እንዳትብሉ አዝዞአልን? አላት።

- 2 ፤ ሴቲቱም ለአባቡ አለችው። በገነት ካለው ከዛፍ ፍሬ እንበላለን፤
- 3 ፤ ነገር ግን በገነት መካከል ካለው ከዛፍ ፍሬ፥ እግዚአብሔር አለ። እንዳትሞቱ ከእርሱ አትብሉ አትንኲትም።
- 4 ፤ እባብም ለሴቲቱ አላት። ሞትን አትሞቱም፤
- 5 ፤ ከእርስዋ በበላችሁ ቀን ዓይኖቻችሁ እንዲከፈቱ እንደ እግዚአብሔርም መልካምንና ክፉን የምታውቁ እንድትሆኑ እግዚአብሔር ስለሚያውቅ ነው እንጂ።
- 6 ፤ ሴቲቱም ዛፉ ለሙብላት ያማረ እንደ ሆነ፥ ለዓይንም እንደሚያስገመጅ፥ ለጥቡብም መልካም እንደ ሆነ አየች፤ ከፍሬውም ወሰደችና በላች፤ ለባልዋም ደግሞ ሰጠችው እርሱም ከእርስዋ ጋር በላ።
- 7 ፤ የሁለቱም ዓይኖች ተከፈቱ፥ እነርሱም ዕራቁታቸውን እንደ ሆኑ አወቁ፤ የበለስንም ቅጠሎች ሰፍተው ለእነርሱ ለራሳቸው ግልድም አደረጉ።
- 8 ፤ እነርሱም ቀኑ በመሽ ጊዜ የእግዚአብሔርን የእምላክን ድምፅ ከገነት ውስጥ ሲመላለስ ሰሙ፤ አዳምና ሚስቱም ከእግዚአብሔር ከእምላክ ፊት በገነት ዛፎች መካከል ተሸሽጉ።
- 9 ፤ እግዚአብሔር እምላክም አዳምን ጠርቶ። ወዴት ነህ? አለው።
- 10 ፤ እርሱም አለ። በገነት ድምፅህን ሰማሁ፤ ዕራቁቱንም ስለ ሆንሁ ፈራሁ፥ ተሸሽግሁም።
- 11 ፤ እግዚአብሔርም አለው። ዕራቁትህን እንደ ሆንህ ማን ነገረህ? ከእርሱ እንዳትብላ ካዘዝህህ ዛፍ በውኑ በላህን?
- 12 ፤ አዳምም አለ። ከእኔ ጋር እንድትሆን የሰጠኸኝ ሴት እርስዋ ከዛፉ ሰጠችኝና በላሁ።
- 13 ፤ እግዚአብሔር እምላክም ሴቲቱን። ይህ ያደረግሽው ምንድር ነው? አላት። ሴቲቱም አለች። እባብ አሳተኝና በላሁ።
- 14 ፤ እግዚአብሔር እምላክም እባቡን አለው። ይህን ስላደረግህ ከእንስሳት ከምድር አራዊትም ሁሉ ተለይተህ እንተ የተረገምህ ትሆናለህ፤ በሆድህም ትሄዳለህ፥ አፈርንም በሕይወትህ ዘመን ሁሉ ትበላለህ።
- 15 ፤ በአንተና በሴቲቱ መካከል፥ በዘርህና በዘርዋም መካከል ጠላትነትን አደርጋለሁ፤ እርሱ ራስህን ይቀጠቅጣል፥ እንተም ሰኰናውን ትቀጠቅጣለህ።
- 16 ፤ ለሴቲቱም አለ። በፀነስሽ ጊዜ ጭንቅሽን እጅግ አበዛለሁ፤ በጭንቅ ትወልጃለሽ፤ ፈቃድሽም ወደ ባልሽ ይሆናል፥ እርሱም ገዥሽ ይሆናል።
- 17 ፤ አዳምንም አለው። የሚስትህን ቃል ሰምተሃልና፥ ከእርሱ እንዳትብላ ካዘዝህህ ዛፍም በልተሃልና ምድር

ከእንተ የተነሣ የተረገመች ትሁን፤ በሕይወት ዘመንህም ሁሉ በድካም ከእርስዋ ትበላለህ፤

18 ፤ እሾህንና አሜካላን ታብቅልብሃለች፤ የምድርንም ቡቃያ ትበላለህ።

19 ፤ ወደ ወጣህበት መሬት እስክትመለስ ድረስ በፊትህ ወዝ እንጀራን ትበላለህ፤ አፈር ነህና፥ ወደ አፈርም ትመለሳለህና።

20 ፤ አዳምም ለሚስቱ ሔዋን ብሎ ስም አወጣ፥ የሕያዋን ሁሉ እናት ናትና።

21 ፤ እግዚአብሔር አምላክም ለአዳምና ለሚስቱ የቁርበትን ልብስ አደረገላቸው፥ አለበሳቸውም።

22 ፤ እግዚአብሔር አምላክም አለ። እነሆ አዳም መልካምንና ክፉን ለማወቅ ከእኛ እንደ እንዱ ሆነ፤ አሁንም እጁን እንዳይዘረጋ፥ ደግሞም ከሕይወት ዛፍ ወስዶ እንዳይበላ፥ ለዘላለምም ሕያው ሆኖ እንዳይኖር፤

23 ፤ ስለዚህ እግዚአብሔር አምላክ ከዔድን ገነት አስወጣው፥ የተገኘባትን መሬት ያርስ ዘንድ።

24 ፤ አዳምንም አስወጣው፥ ወደ ሕይወት ዛፍ የሚወስደውንም መንገድ ለመጠበቅ ኪሩቤልንና የምትገለበጥ የነበልባል ሰይፍን በዔድን ገነት ምሥራቅ አስቀመጠ።

ምዕራፍ 4

አዳምም ሚስቱን ሔዋንን አወቀ፤ ፀነሰችም፥ ቃየንንም ወለደች። እርስዋም። ወንድ ልጅ ከእግዚአብሔር አገኘሁ አለች።

2 ፤ ደግሞም ወንድሙን አቤልን ወለደች። አቤልም በግ ጠባቂ ነበረ፤ ቃየንም ምድርን የሚያርስ ነበረ።

3 ፤ ከብዙ ቀን በኋላም ቃየን ከምድር ፍሬ ለእግዚአብሔር መሥዋዕትን አቀረበ፤

4 ፤ አቤልም ደግሞ ከበሳቸው በኩራትና ከስቡ አቀረበ። እግዚአብሔርም ወደ አቤልና ወደ መሥዋዕቱ ተመለከተ፤

5 ፤ ወደ ቃየንና ወደ መሥዋዕቱ ግን አልተመለከተም። ቃየንም እጅግ ተናደደ ፊቱም ጠቆረ።

6 ፤ እግዚአብሔርም ቃየንን አለው። ለምን ተናደድህ? ለምንስ ፊትህ ጠቆረ?

7 ፤ መልካም ብታደርግ ፊትህ የሚበራ አይደለምን? መልካም ባታደርግ ግን ኃጢአት በደጅ ታደባለች፤ ፈቃድዋም ወደ እንተ ነው፥ እንተ ግን በእርስዋ ንገሥባት።

8 ፤ ቃየንም ወንድሙን አቤልን። ና ወደ ሜዳ እንሂድ አለው። በሜዳም ሳሉ ቃየን በወንድሙ በአቤል ላይ ተነሣበት፥ ገደለውም።

9 ፤ እግዚአብሔርም ቃየንን አለው። ወንድምህ አቤል ወዴት ነው? እርሱም አለ። አላውቅም፤ የወንድሜ ጠባቂው እኔ ነኝን?

10 ፤ አለውም። ምን አደረግህ? የወንድምህ የደሙ ድምፅ ከምድር ወደ እኔ ይጮኸል።

11 ፤ አሁንም የወንድምህን ደም ከእጅህ ለመቀበል እፍዋን በከፈተች በምድር ላይ እንተ የተረገምህ ነህ።

12 ፤ ምድርንም ባረስህ ጊዜ እንግዲህ ኃይልዋን አትሰጥህም፤ በምድርም ላይ ኰብላይና ተቅበዝባኸ ትሆናለህ።

13 ፤ ቃየንም እግዚአብሔርን አለው። ኃጢአቴ ልሸከማት የማልችላት ታላቅ ናት።

14 ፤ እነሆ ዛሬ ከምድር ፊት አሳደድኸኝ፤ ከፊትህም እስወራለሁ፤ በምድርም ላይ ኰብላይና ተቅበዝባኸ እሆናለሁ፤ የሚያገኘኝም ሁሉ ይገድለኛል።

15 ፤ እግዚአብሔርም እርሱን አለው። እንግዲህ ቃየንን የገደለ ሁሉ ሰባት እጥፍ ይበቀልበታል። እግዚአብሔርም ቃየንን ያገኘው ሁሉ እንዳይገድለው ምልክት አደረገለት።

16 ፤ ቃየንም ከእግዚአብሔር ፊት ወጣ፤ ከዔድንም ወደ ምሥራቅ በኖድ ምድር ተቀመጠ።

17 ፤ ቃየንም ሚስቱን አወቀ፤ ፀነሰችም፥ ሄኖሕንም ወለደች። ከተማም ሠራ፥ የከተማይቱንም ስም በልጁ ስም ሄኖሕ አላት።

18 ፤ ሄኖሕም ጋይዳድን ወለደ፤ ጋይዳድም ሜኤልን ወለደ፤ ሜኤልም ማቱሣኤልን ወለደ፤ ማቱሣኤልም ላሜሕን ወለደ።

19 ፤ ላሜሕም ለራሱ ሁለት ሚስቶችን አገባ፤ የአንዲቱ ስም ዓዳ፥ የሁለተኛይቱ ስም ሴላ ነበረ።

20 ፤ ዓዳም ያባልን ወለደች፤ እርሱም በድንኳን የሚቀመጡት የዘላኖች አባት ነበረ።

21 ፤ የወንድሙም ስም ዩባል ነበረ፤ እርሱም በገናንና መለከትን ለሚይዙ አባት ነበረ።

22 ፤ ሴላም ደግሞ ከናስና ከብረት የሚቀጠቀጥ ዕቃን የሚሠራውን ቱባልቃይን ወለደች። የቱባልቃይንም እጎት ናዕማ ነበረች።

- 23 ፤ ላሜሕም ለሚስቶቹ ለዓዳና ለሴላ አላቸው። እናንተ የላሜሕ ሚስቶች ቃሌን ስሙ፥ ነገሬንም አድምጡ፤ እኔ ጉልማሳውን ለቀሥላ፤ ብላቴናውንም ለመወጋቴ ገደዬዋለሁና፤
- 24 ፤ ቃየንን ሰባት እጥፍ ይበቀሉታል፤ ላሜሕን ግን ሰባ ሰባት እጥፍ። ይበቀሉታል
- 25 ፤ አዳም ደግሞ ሚስቱን አወቀ፤ ወንድ ልጅንም ወለደች። ስሙንም። ቃየን በገደለው በአቤል ፋንታ እግዚአብሔር ሌላ ዘር ተከቶልኛል ስትል ሴት አለችው።
- 26 ፤ ለሴት ደግሞ ወንድ ልጅ ተወለደለት፤ ስሙንም ሄኖስ አለው፤ በዚያን ጊዜም በእግዚአብሔር ስም መጠራት ተጀመረ።

ምዕራፍ 5

- የአዳም የትውልዱ መጽሐፍ ይህ ነው። እግዚአብሔር አዳምን በፈጠረ ቀን በእግዚአብሔር ምዕላ እደረገው፤
- 2 ፤ ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው፥ ባረካቸውም። ስማቸውንም በፈጠረበት ቀን አዳም ብሎ ጠራቸው።
- 3 ፤ አዳምም ሁለት መቶ ሠላሳ ዓመት ኖረ፥ ልጅንም በምዕላው እንደ መልኩ ወለደ፤ ስሙንም ሴት ብሎ ጠራው።
- 4 ፤ አዳምም ሴትን ከወለደ በኋላ የኖረው ሰባት መቶ ዓመት ሆነ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ።
- 5 ፤ አዳምም የኖረበት ዘመን ሁሉ ዘጠኝ መቶ ሠላሳ ዓመት ሆነ፤ ሞተም።
- 6 ፤ ሴትም ሁለት መቶ አምስት ዓመት ኖረ፥ ሄኖስንም ወለደ፤
- 7 ፤ ሴትም ሄኖስን ከወለደ በኋላ የኖረው ሰባት መቶ ሰባት ዓመት ሆነ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ።
- 8 ፤ ሴትም የኖረበት ዘመን ሁሉ ዘጠኝ መቶ አሥራ ሁለት ዓመት ሆነ፤ ሞተም።
- 9 ፤ ሄኖስም መቶ ዘጠና ዓመት ኖረ፥ ቃይናንም ወለደ፤
- 10 ፤ ሄኖስም ቃይናንን ከወለደ በኋላ የኖረው ሰባት መቶ አሥራ አምስት ዓመት ሆነ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ።
- 11 ፤ ሄኖስም የኖረበት ዘመን ሁሉ ዘጠኝ መቶ አምስት ዓመት ሆነ ሞተም።
- 12 ፤ ቃይናንም መቶ ሰባ ዓመት ኖረ፥ መላልኤልንም ወለደ፤
- 13 ፤ ቃይናንም መላልኤልን ከወለደ በኋላ የኖረው ሰባት መቶ አርባ ዓመት ሆነ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ።
- 14 ፤ ቃይናንም የኖረበት ዘመን ሁሉ ዘጠኝ መቶ አሥር ዓመት ሆነ፤ ሞተም።
- 15 ፤ መላልኤልም መቶ ስድሳ አምስት ዓመት ኖረ፥ ያሬድንም ወለደ፤
- 16 ፤ መላልኤልም ያሬድን ከወለደ በኋላ የኖረው ሰባት መቶ ሠላሳ ዓመት ሆነ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ።
- 17 ፤ መላልኤልም የኖረበት ዘመን ሁሉ ስምንት መቶ ዘጠና አምስት ዓመት ሆነ፤ ሞተም።
- 18 ፤ ያሬድም መቶ ስድሳ ሁለት ዓመት ኖረ፥ ሄኖክንም ወለደ
- 19 ፤ ያሬድም ሄኖክን ከወለደ በኋላ የኖረው ስምንት መቶ ዓመት ሆነ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ።
- 20 ፤ ያሬድም የኖረበት ዘመን ሁሉ ዘጠኝ መቶ ስድሳ ሁለት ዓመት ሆነ፤ ሞተም።
- 21 ፤ ሄኖክም መቶ ስድሳ አምስት ዓመት ኖረ፥ ማቱሳላንም ወለደ፤
- 22 ፤ ሄኖክም አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር አደረገ፤ ማቱሳላንም ከወለደ በኋላ የኖረው ሁለት መቶ ዓመት ሆነ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ።
- 23 ፤ ሄኖክም የኖረበት ዘመን ሁሉ ሦስት መቶ ስድሳ አምስት ዓመት ሆነ።
- 24 ፤ ሄኖክም አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር ስላደረገ አልተገኘም፤ እግዚአብሔር ወስዶታልና።
- 25 ፤ ማቱሳላም መቶ ሰማኒያ ሰባት ዓመት ኖረ፥ ላሜሕንም ወለደ፤
- 26 ፤ ማቱሳላም ላሜሕን ከወለደ በኋላ የኖረው ሰባት መቶ ሰማንያ ሁለት ዓመት ሆነ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ።
- 27 ፤ ማቱሳላም የኖረበት ዘመን ሁሉ ዘጠኝ መቶ ስድሳ ዘጠኝ ዓመት ሆነ፤ ሞተም።
- 28 ፤ ላሜሕም መቶ ሰማንያ ሁለት ዓመት ኖረ፥ ልጅንም ወለደ።
- 29 ፤ ስሙንም። እግዚአብሔር በረገማት ምድር ከተግባራችንና ከእጅ ሥራችን ይህ ያሳርፈናል ሲል ኖሳ ብሎ ጠራው።

30 ፤ ላሜሕም ኖሳን ከወለደ በኋላ የኖረው እምስት መቶ ስድሳ እምስት ዓመት ሆነ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ።

31 ፤ ላሜሕ የኖረበት ዘመን ሁሉ ሰባት መቶ አርባ ሰባት ዓመት ሆነ፤ ሞተም።

32 ፤ ኖሳም የእምስት መቶ ዓመት ሰው ነበረ፤ ኖሳም ሴምን ካምን ያፌትንም ወለደ።

ምዕራፍ 6

እንዲህም ሆነ፤ ሰዎች በምድር ላይ መብዛት በጀመሩ ጊዜ ሴቶች ልጆች ተወለዱላቸው፤

2 ፤ የእግዚአብሔር ልጆችም የሰውን ሴቶች ልጆች መልካሞች እንደ ሆኑ እየ፤ ከመረጡአቸውም ሁሉ ሚስቶችን ለራሳቸው ወሰዱ።

3 ፤ እግዚአብሔርም። መንፈሴ በሰው ላይ ለዘላለም አይኖርም፤ እርሱ ሥጋ ነውና፤ ዘመኖቹም መቶ ህያ ዓመት ይሆናሉ አለ።

4 ፤ በእነዚያ ወራት ኔፌሊም በምድር ላይ ነበሩ፤ ደግሞም ከዚያ በኋላ የእግዚአብሔር ልጆች የሰውን ሴቶች ልጆች ባገቡ ጊዜ ልጆችን ወለዱላቸው፤ እነርሱም በዱሮ ዘመን ስማቸው የታወቀ ኃያላን ሆኑ።

5 ፤ እግዚአብሔርም የሰው ክፉት በምድር ላይ እንደ በዛ፤ የልቡ እሳብ ምኞትም ሁልጊዜ ፈጽሞ ክፉ እንደ ሆነ አየ።

6 ፤ እግዚአብሔርም ሰውን በምድር ላይ በመፍጠሩ ተጸጸተ፤ በልቡም አዘነ።

7 ፤ እግዚአብሔርም። የፈጠርሁትን ሰው ከምድር ላይ አጠፋለሁ፤ ከሰው እስከ እንስሳ እስከ ተንቀሳቃሽም እስከ ሰማይ ወፍም ድረስ፤ ስለ ፈጠርኳቸው ተጸጽቼአለሁና አለ።

8 ፤ ኖሳ ግን በእግዚአብሔር ፊት ሞገስን አገኘ።

9 ፤ የኖሳ ትውልድ እንዲህ ነው። ኖሳም በትውልዱ ጻድቅ ፍጹምም ሰው ነበረ፤ ኖሳ አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር አደረገ።

10 ፤ ኖሳም ሦስት ልጆችን ሴምን ካምን ያፌትንም ወለደ።

11 ፤ ምድርም በእግዚአብሔር ፊት ተበላሽች፤ ምድርም ግፍን ተሞላች።

12 ፤ እግዚአብሔርም ምድርን አየ፤ እነሆም ተበላሽች፤ ሥጋን የለበሰ ሁሉ በምድር ላይ መንገዱን አበላሽቶ ነበርና።

13 ፤ እግዚአብሔርም ኖሳን አለው። የሥጋ ሁሉ ፍጻሜ በፊቴ ደርሶአል፤ ከእነርሱ የተነሣ ምድር በግፍ ተሞልታለችና፤ እኔም እነሆ ከምድር ጋር አጠፋቸዋለሁ።

14 ፤ ከጎፈር እንጨት መርከብን ለአንተ ሥራ፤ በመርከቢቱም ጉርጆችን እድርግ፤ በውስጥም በውጭም በቅጥራን ለቅልቃት።

15 ፤ እርስዋንም እንዲህ ታደርጋታለህ፤ የመርከቢቱ ርዝመት ሦስት መቶ ክንድ፤ ወርድዋ እምሳ ክንድ፤ ከፍታዋ ሠላሳ ክንድ ይሁን።

16 ፤ ለመርከቢቱም መስኮትን ታደርጋለህ፤ ከቁመትዋም ክንድ ሙሉ ትተህ ጨርሳት፤ የመርከቢቱንም በር በጎንዋ እድርግ፤ ታችኛውንም ሁለተኛውንም ሦስተኛውንም ደርብ ታደርግላታለህ።

17 ፤ እኔም እነሆ ከሰማይ በታች የሕይወት ነፍስ ያለውን ሥጋ ሁሉ ለማጥፋት በምድር ላይ የጥፋት ውኃን አመጣለሁ፤ በምድር ያለው ሁሉ ይጠፋል።

18 ፤ ቃል ኪዳንም ከአንተ ጋር አቆማለሁ፤ ወደ መርከብም አንተ ልጆችህንና ሚስትህን የልጆችህንም ሚስቶች ይዘህ ትገባለህ።

19 ፤ ከአንተ ጋር በሕይወት ይኖሩ ዘንድ ሥጋ ካለው ከሕያው ሁሉ ሁለት ሁለት እያደረግህ ወደ መርከብ ታገባለህ፤ ተባትና እንስት ይሁን።

20 ፤ ከወፍ እንደ ወገኑ፤ ከእንስሳም እንደ ወገኑ፤ ከምድር ተንቀሳቃሽም ሁሉ እንደ ወገኑ በሕይወት ይኖሩ ዘንድ ሁለት ሁለት እየሆኑ ወደ አንተ ይገቡ።

21 ፤ ከሚበላውም መብል ሁሉ ለአንተ ውሰድ፤ ወደ አንተም ትሰበስባለህ፤ እርሱም ለአንተም ለእነርሱም መብል ይሆናል።

22 ፤ ኖሳም እንዲሁ አደረገ፤ እግዚአብሔር እንዳዘዘው ሁሉ እንዲሁ አደረገ።

ምዕራፍ 7

እግዚአብሔርም ኖሳን አለው። እንተ ቤተሰቦችህን ሁሉ ይዘህ ወደ መርከብ ገባ፤ በዚህ ትውልድ በፊቱ ዳድቅ ሆነህ እይቼሃለሁና።

2

3 ከንጹሕ እንስሳ ሁሉ ሰባት ሰባት ተባትና እንስት፥ ንጹሕ ካልሆነ እንስሳም ሁለት ሁለት ተባትና እንስት፥ ከሰማይ ወፍ ደግሞ ሰባት ሰባት ተባትና እንስት እያደረግህ በምድር ላይ ለዘር ይቀር ዘንድ ለእንተ ትወስዳለህ።

4 ፤ ከሰባት ቀን በኋላ እርባ ቀንና እርባ ሌሊት በምድር ላይ ዝናብ እዘንባለሁና፤ የፈጠርሁትንም ፍጥረት ሁሉ ከምድር ላይ አጠፋለሁና።

5 ፤ ኖሳም እግዚአብሔር እንዳዘዘው ሁሉ አደረገ።

6 ፤ ኖሳም የጥፋት ውኃ በምድር ላይ በሆነ ጊዜ የስድስት መቶ ዓመት ዕድሜ ነበረ።

7 ፤ ኖሳም ስለ ጥፋት ውኃ ልጆቹንና ሚስቱን የልጆቹንም ሚስቶች ይዞ ወደ መርከብ ገባ።

8 ፤ ከንጹሕ እንስሳ ንጹሕም ካልሆነው እንስሳ፥ ከወፎችና በምድር ላይ ከሚንቀሳቀሰውም ሁሉ፥

9 ፤ እግዚአብሔር ኖሳን እንዳዘዘው፥ ሁለት ሁለት ተባትና እንስት እየሆኑ ወደ ኖሳ ወደ መርከብ ውስጥ ገቡ።

10 ፤ ከሰባት ቀንም በኋላ የጥፋት ውኃ በምድር ላይ ሆነ።

11 ፤ በኖሳ ዕድሜ በስድስተኛው መቶ ዓመት በሁለተኛው ወር ከወሩም በአሥራ ሰባተኛው ዕለት፥ በዚያው ቀን የታላቁ ቀላይ ምንጮች ሁሉ ተነደሉ፥ የሰማይም መስኮቶች ተከፈቱ፤

12 ፤ ዝናቡም እርባ ቀንና እርባ ሌሊት በምድር ላይ ሆነ።

13 ፤ በዚያውም ቀን ኖሳ ወደ መርከብ ገባ፥ የኖሳ ልጆችም ሴም ካም ያፌትና የኖሳ ሚስት ሦስቱም የልጆቹ ሚስቶች ከርሱ ጋር ገቡ።

14 ፤ እነርሱ፥ አራዊትም ሁሉ በየወገናቸው፥ እንስሳትም ሁሉ በየወገናቸው፥ በምድር ላይ የሚንቀሳቀሱ ተንቀሳቃሾችም ሁሉ በየወገናቸው፥ ወፎችም ሁሉ በየወገናቸው፥ የሚበሩ ወፎችም ሁሉ፥

15 ፤ ሥጋ ያላቸው ሕያዋን ሁሉ ሁለት ሁለት እየሆኑ ወደ ኖሳ ወደ መርከብ ውስጥ ገቡ።

16 ፤ ሥጋ ካለው ሁሉ የገቡትም ተባትና እንስት እግዚአብሔር እንዳዘዘው ገቡ፤ እግዚአብሔርም በስተ ኋላው ዘጋበት።

17 ፤ የጥፋትም ውኃ በምድር ላይ እርባ ቀን ነበረ፤ ውኃውም በዛ መርከቢቱንም እነሣ፥ ከምድርም ወደ ላይ ከፍ ከፍ አለች።

18 ፤ ውኃውም አሸነፈ፥ በምድር ላይም እጅግ በዛ፤ መርከቢቱም በውኃ ላይ ሄደች።

19 ፤ ውኃውም በምድር ላይ እጅግ በጣም አሸነፈ፤ ከሰማይም በታች ያሉ ታላላቆች ተራሮች ሁሉ ተሸፈኑ።

20 ፤ ውኃው ወደ ላይ አሥራ አምስት ክንድ ከፍ ከፍ አለ፤ ተራሮችም ተሸፈኑ።

21 ፤ በምድር ላይ ሥጋ ያለው የሚንቀሳቀሰው ሁሉ፥ ወፋም፥ እንስሳውም፥ አራዊቱም፥ በምድር ላይ የሚርመሰመሰው ተንቀሳቃሹም ሁሉ፥ ሰውም ሁሉ ጠፋ።

22 ፤ በየብስ የነበረው በእፍንጫው የሕይወት ነፍስ እስትንፋስ ያለው ሁሉ ሞተ።

23 ፤ በምድር ላይ የነበረውም ሁሉ ከሰው ጀምሮ እስከ እንስሳ ድረስ፥ እስከሚርመሰመሰውም ሁሉ ድረስ፥ እስከ ሰማይ ወፍ ድረስ ተደመሰሰ፤ ከምድርም ተደመሰሰ። ኖሳም አብረውት በመርከብ ከነበሩት ጋር ብቻውን ቀረ።

24 ፤ ውኃውም መቶ አምሳ ቀን በምድር ላይ አሸነፈ።

ምዕራፍ 8

እግዚአብሔርም ኖሳን፥ በመርከብም ከእርሱ ጋር የነበረውን አራዊቱን ሁሉ፥ እንስሳውንም ሁሉ አሰበ፤ እግዚአብሔርም በምድር ላይ ነፋስን አሳለፈ፥ ውኃውም ጎደለ፤

2 ፤ የቀላዩም ምንጮች የሰማይም መስኮቶች ተደፈኑ፥ ዝናብም ከሰማይ ተከለከለ፤

3 ፤ ውኃውም ከምድር ላይ እያደር እያደር ቀለለ፥ ከመቶ አምሳ ቀንም በኋላ ውኃው ጎደለ።

4 ፤ መርከቢቱም በሰባተኛው ወር ከወሩም በአሥራ ሰባተኛው ቀን በአራራት ተራሮች ላይ ተቀመጠች።

5 ፤ ውኃውም እስከ አሥረኛው ወር ድረስ ይጎድል ነበር፤ በአሥረኛው ወር ከወሩም በመጀመሪያው ቀን የተራሮቹ

ራሳች ተገለጡ።

- 6 ፤ ከእርባ ቀንም በኋላ ኖሳ የሠራውን የመርከቢቱን መስኮት ከፈተ።
- 7 ፤ ቁራንም ሰደደው፤ እርሱም ወጣ፤ ውኃው ከምድር ላይ እስኪደርቅ ድረስ ወዲያና ወዲህ ይበር ነበር።
- 8 ፤ ርግብንም ውኃው ከምድር ፊት ቀልሎ እንደ ሆነ እንድታይ ከእርሱ ዘንድ ሰደዳት።
- 9 ፤ ነገር ግን ርግብ እግርዋን የምታሳርፍበት ስፍራ አላገኘችም። ወደ እርሱም ወደ መርከብ ተመለሰች። ውኃ በምድር ላይ ሁሉ ስለ ነበረ፤ እጁን ዘረጋና ተቀበላት። ወደ እርሱም ወደ መርከብ ውስጥ አገባት።
- 10 ፤ ከዚያም በኋላ ደግሞ እስከ ሰባት ቀን ቆየ፤ ርግብንም እንደ ገና ከመርከብ ሰደደ።
- 11 ፤ ርግብም በማታ ጊዜ ወደ እርሱ ተመለሰች፤ በአፍዋም እነሆ የለመለመ የወይራ ቅጠል ይዛ ነበር። ኖሳም ከምድር ላይ ውኃ እንደ ቀለለ አወቀ።
- 12 ፤ ደግሞ እስከ ሰባት ቀን ቆየ፤ ርግብንም ሰደዳት ዳግመኛም ወደ እርሱ አልተመለሰችም።
- 13 ፤ በኖሳ ዕድሜ በስድስት መቶ አንድ ዓመት በመጀመሪያው ወር ከወሩም በመጀመሪያው ቀን ውኃው ከምድር ላይ ደረቀ፤ ኖሳም የመርከቢቱን ክዳን እነሣ። እነሆም። ውኃው ከምድር ፊት እንደ ደረቀ እየ።
- 14 ፤ በሁለተኛውም ወር ከወሩም በሀያ ሰባተኛው ቀን ምድር ደረቀች።
- 15 ፤ እግዚአብሔርም ለኖሳ እንዲህ ብሎ ነገረው።
- 16 ፤ አንተ ሚስትህንና ልጆችህን የልጆችህንም ሚስቶች ይዘህ ከመርከብ ውጣ።
- 17 ፤ ከአንተ ጋር ያሉትን አራዊት ሁሉ፣ ሥጋ ያላቸውን ሁሉ፣ ወፎችንና እንስሶችን ሁሉ፣ በምድር ላይ የሚንቀሳቀሱትንም ሁሉ ከአንተ ጋር አውጣቸው፤ በምድር ላይ ይርመስመሱ። ይዋለዱ። በምድርም ላይ ይብዙ።
- 18 ፤ ኖሳም ልጆቹንና ሚስቱን የልጆቹንም ሚስቶች ይዞ ወጣ፤
- 19 ፤ አራዊት ሁሉ፣ ተንቀሳቃሾች ሁሉ፣ ወፎችም ሁሉ፣ በምድር ላይ የሚርመስመሱ ሁሉ በየዘመናቸው ከመርከብ ወጡ።
- 20 ፤ ኖሳም ለእግዚአብሔር መሠውያውን ሠራ። ከንጹሕም እንስሳ ሁሉ ከንጹሕን ወፎችም ሁሉ ወሰደ። በመሠውያውም ላይ መሥዋዕትን አቀረበ።
- 21 ፤ እግዚአብሔርም መልካሙን መዓዛ አሸተተ፤ እግዚአብሔርም በልቡ አለ። ምድርን ዳግመኛ ስለ ሰው አልረገምም። የሰው ልብ አሳብ ከታናሽነቱ ጀምሮ ክፉ ነውና፤ ደግሞም ከዚህ ቀድሞ እንዳደረገውት ሕያዋንን ሁሉ እንደ ገና አልመታም።
- 22 ፤ በምድር ዘመን ሁሉ መዝራትና ማጨድ፣ ብርድና መቀት፣ በጋና ክረምት፣ ቀንና ሌሊት እያቋርጡም።

ምዕራፍ 9

እግዚአብሔርም ኖሳንና ልጆቹን ባረካቸው እንዲህም አላቸው። ብዙ ተባዙ። ምድርንም ሙሉአት።

- 2 ፤ እስፈረነታችሁና እስደንጋጭነታችሁ በምድር አራዊት፣ በሰማይም ወፎች፣ በምድር ላይ በሚንቀሳቀሱትም፣ በባሕር ዓሣችም ሁሉ ላይ ይሁን፤ እነርሱም በእጃችሁ ተሰጥተዋል።
- 3 ፤ ሕይወት ያለው ተንቀሳቃሽ ሁሉ መብል ይሁናችሁ፤ ሁሉን እንደ ለመለመ ቡቃያ ሰጠኋችሁ።
- 4 ፤ ነገር ግን ነፍሱ ደሙ ያለችበትን ሥጋ አትበሉ፤
- 5 ፤ ነፍሳችሁ ያለችበትን ደማችሁን በእርግጥ እሻዋለሁ፤ ከአራዊት ሁሉ እጅ እሻዋለሁ፤ ከሰውም እጅ፣ ከሰው ወንድም እጅ፣ የሰውን ነፍስ እሻለሁ።
- 6 ፤ የሰውን ደም የሚያፈስስ ሁሉ ደሙ ይፈስሳል፤ ሰውን በእግዚአብሔር መልክ ፈጥሮታልና።
- 7 ፤ እናንተም ብዙ፣ ተባዙ፤ በምድር ላይ ተዋለዱ። እርቡባትም።
- 8 ፤ እግዚአብሔርም ለኖሳና ለልጆቹ እንዲህ ብሎ ተናገረ።
- 9 ፤ እኔም እነሆ ቃል ኪዳኔን ከእናንተና በኋላ ከሚመጣው ከዘራችሁ ጋር አቆማለሁ፤
- 10 ፤ ከእናንተ ጋር ላሉትም ሕያው ነፍስ ላላቸው ሁሉ፣ ከእናንተ ጋር ከመርከብ ለወጡት ለወፎች፣ ለእንስሳትም ለምድር አራዊትም ሁሉ፣ ለማንኛውም ለምድር አራዊት ሁሉ ይሆናል።
- 11 ፤ ቃል ኪዳኔንም ለእናንተ አቆማለሁ፤ ሥጋ ያለውም ሁሉ ዳግመኛ በጥፋት ውኃ እይጠፋም፤ ምድርንም ለማጥፋት ዳግመኛ የጥፋት ውኃ እይሆንም።
- 12 ፤ እግዚአብሔርም አለ። በእኔና በእናንተ መካከል፣ ከእናንተም ጋር ባለው በሕያው ነፍስ ሁሉ መካከል፣

ለዘላለም የማደርገው የቃል ኪዳን ምልክት ይህ ነው፤

13 ፤ ቀስቱን በደመና እድርጌአለሁ፤ የቃል ኪዳኑም ምልክት በእኔና በምድር መካከል ይሆናል።

14 ፤ በምድር ላይ ደመናን በጋረድሁ ጊዜ ቀስቱ በደመናው ትታያለች፤

15 ፤ በእኔና በእናንተ መካከል፤ ሕያው ነፍስ ባለውም ሥጋ ሁሉ መካከል ያለውን ቃል ኪዳኑን እስባለሁ፤ ሥጋ ያለውንም ሁሉ ያጠፋ ዘንድ ዳግመኛ የጥፋት ውኃ አይሆንም።

16 ፤ ቀስቱም በደመና ትሆናለች፤ በእኔና በምድር ላይ በሚኖር ሥጋ ባለው በሕያው ነፍስ ሁሉ መካከል ያለውን የዘላለም ቃል ኪዳን ለማሰብ አያታለሁ።

17 ፤ እግዚአብሔርም ኖሳን። በእኔና በምድር ላይ በሚኖር ሥጋ ባለው ሁሉ መካከል ያቆምሁት የቃል ኪዳን ምልክት ይህ ነው አለው።

18 ፤ ከመርከብ የወጡት የኖሳ ልጆችም እነዚህ ናቸው፤ ሴም፤ ካም፤ ያፌት፤ ካምም የከነዓን አባት ነው።

19 ፤ የኖሳ ልጆች እነዚህ ሦስቱ ናቸው፤ ከእነርሱም ምድር ሁሉ ተሞላች።

20 ፤ ኖሳም ገበሬ መሆን ጀመረ፤ ወይንም ተከለ።

21 ፤ ከወይን ጠጁም ጠጣና ሰከረ፤ በድንኳኑም ውስጥ ዕራቁቱን ሆነ።

22 ፤ የከነዓን አባት ካምም የአባቱን ዕራቁትነት አየ፤ ወደ ውጭም ወጥቶ ለሁለቱ ወንድሞቹ ነገራቸው።

23 ፤ ሴምና ያፌትም ሸማ ወስደው በጫንቃቸው ላይ እደረጉ፤ የኋሊትም ሄደው የአባታቸውን ዕራቁትነት አለበሱ፤ ፊታቸውም ወደ ኋላ ነበረ፤ የአባታቸውንም ዕራቁትነት አላዩም።

24 ፤ ኖሳም ከወይን ጠጁ ስካር ነቃ፤ ታናሹ ልጁ ያደረገበትንም አወቀ።

25 ፤ እንዲህም አለ። ከነዓን ርጉም ይሁን፤ ለወንድሞቼም የባሪያዎች ባሪያ ይሁን።

26 ፤ እንዲህም አለ። የሴም እምላክ እግዚአብሔር ይባረክ፤ ከነዓንም ለእነርሱ ባሪያ ይሁን።

27 ፤ እግዚአብሔርም ያፌትን ያስፋ፤ በሴምም ድንኳን ይደር፤ ከነዓንም ለእነርሱ ባሪያ ይሁን።

28 ፤ ኖሳም ከጥፋት ውኃ በኋላ ሦስት መቶ እምሳ ዓመት ኖረ።

29 ፤ ኖሳም የኖረበት ዘመን ሁሉ ዘጠኝ መቶ እምሳ ዓመት ሆነ፤ ሞተም።

ምዕራፍ 10

የኖሳ ልጆች የሴም የካም የያፌት ትውልድ ይህ ነው፤ ከጥፋት ውኃም በኋላ ልጆች ተወለዱላቸው።

2 ፤ የያፌት ልጆች ጋሜር፤ ማሳግ፤ ማዴ፤ ያዋን፤ ይልሳ፤ ቶቤል፤ ሞሳሕ፤ ቴራስ ናቸው።

3 ፤ የጋሜርም ልጆች እስከናዝ፤ ረፋት፤ ቴርጋማ ናቸው።

4 ፤ የያዋንም ልጆች ኤሊሳ፤ ተርሴስ፤ ኪቲም፤ ሮድኢ ናቸው።

5 ፤ ከእነዚህም የአሕዛብ ደሴቶች ሁሉ በየምድራቸው በየቋንቋቸው በየነገላቸው በየሕዝባቸው ተከፋፈሉ።

6 ፤ የካምም ልጆች ኩሽ፤ ምጽራይም፤ ፉጥ፤ ከነዓን ናቸው።

7 ፤ የኩሽም ልጆች ሳባ፤ ኤውላጥ፤ ሱብታ፤ ራዕማ፤ ሰበቃታ ናቸው። የራዕማ ልጆችም ሳባ፤ ድዳን ናቸው።

8 ፤ ኩሽም ናምሩድን ወለደ፤ እርሱም በምድር ላይ ኃያል መሆንን ጀመረ።

9 ፤ እርሱም በእግዚአብሔር ፊት ኃያል አዳኝ ነበረ፤ ስለዚህም። በእግዚአብሔር ፊት ኃያል አዳኝ እንደ ናምሩድ ተባለ።

10 ፤ የግዛቱም መጀመሪያ በሰናዖር አገር ባቢሎን፤ ኦሬክ፤ አርካድ፤ ካልኔ ናቸው።

11 ፤ እሦርም ከዚያች አገር ወጣ፤ ነዌን፤ የረሆቦትን ከተማ፤ ካለህን፤

12 ፤ በነደንቁና በካለህ መካከልም ራሴንን ሠራ፤ እርስዋም ታላቂቱ ከተማ ናት።

13 ፤ ምጽራይምም ሉዲምን፤ ዐናሚምን፤ ላህቢምን፤ ነፍታሌምን፤ ፊትሩሲምን፤

14 ፤ ከእነርሱ የፍልስጥኤም ሰዎች የወጡባቸውን ከስሉሂምን፤ ቀፍቶሪምንም ወለደ።

15 ፤ ከነዓንም የበኩር ልጁን ሲዶንን፤ ኬጢያውያንንም፤

16 ፤ ኢያቡሳውያንንም፤ እሞራውያንንም፤

17 ፤ ጌርጌሳውያንንም፤ ኤዊያውያንንም፤

18 ፤ ዐሩኬዎንንም፤ ሲኒንም፤ አራዴዎንንም፤ ሰማሪዎንንም፤ አማቲንም ወለደ። ከዚህም በኋላ የከነዓናውያን

ነገድ ተበተኑ።

19 ፤ የከነዓናውያንም ወሰን ከሲዶን እንሥቶ ወደ ጌራራ በኩል ሲል እስከ ጋዛ ድረስ ነው፤ ወደ ሰዶምና ወደ ገሞራ፤ ወደ አዳማና ወደ ሰበይም በኩልም ሲል እስከ ላሣ ድረስ ነው።

20 ፤ የካም ልጆች በየነገዳቸውና በየቋንቋቸው፤ በየምድራቸውና በየሕዝባቸው እነዚህ ናቸው።

21 ፤ ለሴምም ደግሞ ልጆች ተወለዱለት፤ እርሱም የያፌት ታላቅ ወንድምና የዔቦር ልጆች ሁሉ አባት የሆነ ነው።

22 ፤ የሴምም ልጆች ኤላም፤ አሦር፤ አርፋክስድ፤ ሉድ፤ አራም ናቸው።

23 ፤ የአራምም ልጆች ዑፅ፤ ሁል፤ ጌቴር፤ ሞሶሕ ናቸው።

24 ፤ አርፋክስድም ቃይንምን ወለደ፤ ቃይንምም ሳላን፤ ሳላም ዔቦርን ወለደ።

25 ፤ ለዔቦርም ሁለት ልጆች ተወለዱለት፤ የአንደኛው ስሙ ፋሌቅ ነው፤ ምድር በዘመኑ ተከፍላለችና፤ የወንድሙም ስም የቅጣን ነው።

26 ፤ የቅጣንም ኤልሞዳድን፤ ሣሌፍንም፤ ሐስረሞትንም፤

27 ፤ ያራሕንም፤ ሀዶራምንም፤ አውዛልንም፤

28 ፤ ደቅላንም፤ ያባልንም፤ አቢማኤልንም፤

29 ፤ ሳባንም፤ ኦፊርንም፤ ኤውላጥንም፤ ዩቡባንም ወለደ፤ እነዚህ ሁሉ የቅጣን ልጆች ናቸው።

30 ፤ ስፍራቸውም ከማሴ እንሥቶ ወደ ስፋር ሲል እስከ ምሥራቅ ተራራ ድረስ ነው።

31 ፤ የሴም ልጆች በየነገዳቸውና በየቋንቋቸው፤ በየምድራቸውና በየሕዝባቸው እነዚህ ናቸው።

32 ፤ የኖኅ የልጆቹ ነገዶች እንደ ትውልዳቸው በየሕዝባቸው እነዚህ ናቸው። አሕዛብም ከጥፋት ውኃ በኋላ በምድር ላይ ከእነዚህ ተከፋፈሉ።

ምዕራፍ 11

ም ድርም ሁሉ በአንድ ቋንቋና በአንድ ንግግር ነበረች።

2 ፤ ከምሥራቅም ተነሥተው በሄዱ ጊዜ በሰናዖር ምድር አንድ ሜዳ አገኙ፤ በዚያም ተቀመጡ።

3 ፤ እርስ በርሳቸውም። ኑ፤ ጡብ እንሥራ፤ በእሳትም እንተኾነው ተባባሉ። ጡቡም እንደ ድንጋይ ሆነላቸው፤ የምድርም ዝፋት እንደ ጭቃ ሆነችላቸው።

4 ፤ እንዲሁም። ኑ ለእኛ ከተማና ራሱ ወደ ሰማይ የሚደርስ ግንብ እንሥራ፤ በምድር ላይ ሳንበተንም ስማችንን እናስጠራው አሉ።

5 ፤ እግዚአብሔርም የአዳም ልጆች የሠሩትን ከተማና ግንብ ለማየት ወረደ።

6 ፤ እግዚአብሔርም አለ። እነሆ፤ እነርሱ እንድ ወገን ናቸው፤ ለሁሉም እንድ ቋንቋ አላቸው፤ ይህንም ለማድረግ ጀመሩ፤ እሁንም ያሰቡትን ሁሉ ለመሥራት አይከለክሉም።

7 ፤ ኑ፤ እንወረድ፤ እንዱ የአንዱን ነገር እንዳይሰማው ቋንቋቸውን በዚያ እንደባልቀው።

8 ፤ እግዚአብሔርም ከዚያ በምድር ሁሉ ላይ በተናቸው፤ ከተማይቱንም መሥራት ተዉ።

9 ፤ ስለዚህም ስምዋ ባቢሎን ተባለ፤ እግዚአብሔር በዚያ የምድርን ቋንቋ ሁሉ ደባልቋልና፤ ከዚያም እግዚአብሔር በምድር ሁሉ ላይ እነርሱን በትኖላቸዋል።

10 ፤ የሴም ትውልድ ይህ ነው። ሴም የመቶ ዓመት ሰው ነበረ፤ አርፋክስድንም ከጥፋት ውኃ በኋላ በሁለተኛው ዓመት ወለደ።

11 ፤ ሴምም አርፋክስድን ከወለደ በኋላ እምስት መቶ ዓመት ኖረ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ፤ ሞተም።

12 ፤ አርፋክስድም መቶ ሠላሳ እምስት ዓመት ኖረ፤ ቃይንምንም ወለደ፤

13 ፤ አርፋክስድም ቃይንምን ከወለደ በኋላ አራት መቶ ዓመት ኖረ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ፤ ሞተም። ቃይንምም መቶ ሠላሳ ዓመት ኖረ፤ ሳላንም ወለደ፤ ቃይንምም ሳላን ከወለደ በኋላ ሶስት መቶ ሠላሳ ዓመት ኖረ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ፤ ሞተም።

14 ፤ ሳላም መቶ ሠላሳ ዓመት ኖረ፤ ዔቦርንም ወለደ፤

15 ፤ ሳላም ዔቦርን ከወለደ በኋላ ሦስት መቶ ሠላሳ ዓመት ኖረ፤ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ፤ ሞተም።

16 ፤ ዔቦርም መቶ ሠላሳ አራት ዓመት ኖረ፤ ፋሌቅንም ወለደ፤

- 17 ፤ ዲቦርም ፋሌቅን ከወለደ በኋላ እራት መቶ ሠላሳ ዓመት ኖረ፥ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ፤ ሞተም።
- 18 ፤ ፋሌቅም መቶ ሠላሳ ዓመት ኖረ፥ ራግውንም ወለደ፤
- 19 ፤ ራግውንም ከወለደ በኋላ ፋሌቅ ሁለት መቶ ዘጠኝ ዓመት ኖረ፥ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ፤ ሞተም።
- 20 ፤ ራግውም መቶ ሠላሳ ሁለት ዓመት ኖረ፥ ሴሮሕንም ወለደ፤
- 21 ፤ ራግውም ሴሮሕን ከወለደ በኋላ ሁለት መቶ ሰባት ዓመት ኖረ፥ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ፤ ሞተም።
- 22 ፤ ሴሮሕም መቶ ሠላሳ ዓመት ኖረ፥ ናኮርንም ወለደ፤
- 23 ፤ ናኮርንም ከወለደ በኋላ ሴሮሕ ሁለት መቶ ዓመት ኖረ፥ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ፤ ሞተም።
- 24 ፤ ናኮርም መቶ ዘጠኝ ዓመት ኖረ፥ ታራንም ወለደ፤
- 25 ፤ ታራንም ከወለደ በኋላ ናኮር መቶ ሃያ ዘጠኝ ዓመት ኖረ፥ ወንዶችንም ሴቶችንም ወለደ፤ ሞተም።
- 26 ፤ ታራም መቶ ዓመት ኖረ፥ ኦብራምንና ናኮርን ሐራንንም ወለደ።
- 27 ፤ የታራም ትውልድ እነሆ ይህ ነው። ታራ ኦብራምንና ናኮርን ሐራንንም ወለደ፤ ሐራንም ሎጥን ወለደ።
- 28 ፤ ሐራንም በተወለደበት አገር በከለዳውያን ዑር በአባቱ በታራ ራት ሞተ።
- 29 ፤ ኦብራምና ናኮርም ሚስቶችን አገቡ፤ የኦብራም ሚስት ስምዋ ሦራ ነው፤ የናኮር ሚስት የሐራን ልጅ ሚልካ ናት፤ ሐራንም የሚልካና የዮስካ አባት ነው።
- 30 ፤ ሦራም መካን ነበረች፤ ልጅ አልነበራትም።
- 31 ፤ ታራም ልጁን ኦብራምንና የልጅ ልጁን የሐራንን ልጅ ሎጥን የልጁንም የኦብራምን ሚስት ምራቱን ሦራን ወሰደ፤ ከእርሱም ጋር ወደ ከነዓን ምድር ይሄዱ ዘንድ ከከለዳውያን ዑር ወጡ፤ ወደ ካራንም መጡ፥ ከዚያም ተቀመጡ።
- 32 ፤ የታራም ዕድሜ ሁለት መቶ አምስት ዓመት ሆነ፤ ታራም በካራን ሞተ።

ምዕራፍ 12

እግዚአብሔርም ኦብራምን አለው። ከአገርህ ከዘመዶችህም ከአባትህም ቤት ተለይተህ እኔ ወደማሳይህ ምድር ውጣ።

- 2 ፤ ታላቅ ሕዝብም አደርግሃለሁ፥ እባርክሃለሁ፥ ስምህንም አከብረዋለሁ፤ ለበረከትም ሁን፤
- 3 ፤ የሚባርኩህንም እባርካለሁ፥ የሚረግሙህንም እረግማለሁ፤ የምድር ነገዶችም ሁሉ በአንተ ይባረካሉ።
- 4 ፤ ኦብራምም እግዚአብሔር እንደ ነገረው ሄደ፤ ሎጥም ከእርሱ ጋር ሄደ፤ ኦብራምም ከካራን በወጣ ጊዜ የሰባ አምስት ዓመት ሰው ነበረ።
- 5 ፤ ኦብራምም ሚስቱን ሦራንና የወንድሙን ልጅ ሎጥን፥ ያገኙትን ኩብት ሁሉና በካራን ያገኙአቸውን ሰዎች ይዞ ወደ ከነዓን ምድር ለመሄድ ወጣ፤ ወደ ከነዓንም ምድር ገቡ።
- 6 ፤ ኦብራምም እስከ ሴኬም ስፍራ እስከ ሞሬ የአድባር ዛፍ ድረስ በምድር አለፈ፤ የከነዓን ሰዎችም በዚያን ጊዜ በምድሩ ነበሩ።
- 7 ፤ እግዚአብሔርም ለኦብራም ተገለጠለትና። ይህችን ምድር ለዘርህ እሰጣለሁ አለው። እርሱም ለተገለጠለት ለእግዚአብሔር በዚያ ስፍራ መሠውያን ሠራ።
- 8 ፤ ከዚያም በቤቴል ምሥራቅ ወዳለው ተራራ ወጣ፥ በዚያም ቤቴልን ወደ ምዕራብ ጋይን ወደ ምሥራቅ አድርጎ ድንኳኑን ተክለ፤ በዚያም ለእግዚአብሔር መሠውያን ሠራ የእግዚአብሔርንም ስም ጠራ።
- 9 ፤ ኦብራምም ከዚያ ተነሣ፥ እየተጓዘም ወደ አዜብ ሄደ።
- 10 ፤ በምድርም ራብ ሆነ፤ ኦብራምም በዚያ በእንግድነት ይቀመጥ ዘንድ ወደ ግብፅ ወረደ፥ በምድር ራብ ጸንቶ ነበርና።
- 11 ፤ ወደ ግብፅም ለመግባት በቀረበ ጊዜ ሚስቱን ሦራን እንዲህ አላት። እንቺ መልክ መልካም ሴት እንደ ሆንሽ እነሆ እኔ እውቃለሁ።
- 12 ፤ የግብፅ ሰዎች ያዩሽ እንደ ሆነ። ሚስቱ ናት ይላሉ እኔንም ይገድሉኛል፥ እንቺንም በሕይወት ይተዉኛል።
- 13 ፤ እንግዲህ በእንቺ ምክንያት መልካም ይሆንልኝ ዘንድ፥ ስለ እንቺም ነፍሴ ትድን ዘንድ። እኅቱ ነኝ በዪ።
- 14 ፤ ኦብራምም ወደ ግብፅ በገባ ጊዜ የግብፅ ሰዎች ሴቲቱን እጅግ ውብ እንደ ሆነች አዩ፤

- 15 ፤ የፈርዖንም አለቆች አዩአት፥ በፈርዖንም ፊት አመሰግኑአት፤ ቤቲቱንም ወደ ፈርዖን ቤት ወሰዱአት።
- 16 ፤ ለኦብራምም ስለ እርስዋ መልካም አደረገለት፤ ለእርሱ በጎችም በሬዎችም አህዮችም ወንዶችና ሴቶች ባሪያዎችም ግመሎችም ነበሩት።
- 17 ፤ እግዚአብሔርም በኦብራም ሚስት በሦራ ምክንያት ፈርዖንንና የቤቱን ሰዎች በታላቅ መቅሠፍት መታ።
- 18 ፤ ፈርዖንም ኦብራምን ጠርቶ አለው። ይህ ያደረግሁበኝ ምንድር ነው? እርስዋ ሚስትህ እንደ ሆነች ለምን አልገለጥህልኝም?
- 19 ፤ ለምንስ። እጎቴ ናት አልህ? እኔ ሚስት ላደርጋት ወስጄአት ነበር። አሁንም ሚስትህ እነኳት፤ ይዘሃት ሂድ።
- 20 ፤ ፈርዖንም ሰዎቹን ስለ እርሱ አዘዘ፥ እርሱንም ሚስቱንም ከብቱንም ሁሉ ሸኙአቸው።

ምዕራፍ 13

- 1 ለኦብራምም ከግብፅ ወጣ፤ እርሱና ሚስቱ ለእርሱ የነበረውም ሁሉ ሎጥም ከእርሱ ጋር ወደ አዜብ ወጡ።
- 2 ፤ ኦብራምም በከብት በብርና በወርቅ እጅግ በለጠገ።
- 3 ፤ ከአዜብ ባደረገው በጉዞውም ወደ ቤቴል በኩል ሄደ፤ ያም ስፍራ አስቀድሞ በቤቴልና በጋይ መካከል ድንኳን ተክሎበት የነበረው ነው፤
- 4 ፤ ያም ስፍራ አስቀድሞ መሠውያ የሠራበት ነው፤ በዚያም ኦብራም የእግዚአብሔርን ስም ጠራ።
- 5 ፤ ከኦብራም ጋር የሄደው ሎጥ ደግሞ የላምና የበግ መንጋ ድንኳንም ነበረው።
- 6 ፤ በአንድነትም ይቀመጡ ዘንድ ምድር አልበቃቸውም የነበራቸው እጅግ ነበረና በአንድነት ሊቀመጡ አልቻሉም።
- 7 ፤ የኦብራምንና የሎጥን መንጎች በሚጠብቁት መካከልም ጠብ ሆነ በዚያም ዘመን ከነዓናውያንና ፊርዛውያን በዚያች ምድር ተቀምጠው ነበር።
- 8 ፤ ኦብራምም ሎጥን አለው። እኛ ወንድማማች ነንና በእኔና በአንተ በእረኞቹና በእረኞችህ መካከል ጠብ እንዳይሆን እለምንሃለሁ።
- 9 ፤ ምድር ሁሉ በፊትህ አይደለችምን? ከእኔ ትለይ ዘንድ እለምንሃለሁ፤ እንተ ግራውን ብትወስድ እኔ ወደ ቀኝ እሄዳለሁ፤ እንተም ቀኙን ብትወስድ እኔ ወደ ግራ እሄዳለሁ።
- 10 ፤ ሎጥም ዓይኑን አነሣ፥ በዮርዳኖስ ዙሪያ ያለውንም አገር ሁሉ ውኃ የሞላበት መሆኑን አየ፤ እግዚአብሔር ሰዶምንና ገሞራን ከማጥፋቱ አስቀድሞ እስከ ዘፃር ድረስ እንደ እግዚአብሔር ገነት በግብፅ ምድር እምሳል ነበረ።
- 11 ፤ ሎጥም በዮርዳኖስ ዙሪያ ያለውን አገር ሁሉ መረጠ፤ ሎጥም ወደ ምሥራቅ ተጓዘ፤ እንዲሁም ከሌላው እርስ በርሳቸው ተለያዩ።
- 12 ፤ ኦብራም በከነዓን ምድር ተቀመጠ ሎጥም በአገሩ ሜዳ ባሉት ከተሞች ተቀመጠ፥ እስከ ሰዶምም ድረስ ድንኳኑን አዘዋወረ።
- 13 ፤ የሰዶም ሰዎች ግን ክፉዎችና በእግዚአብሔር ፊት እጅግ ኃጢአተኞች ነበሩ።
- 14 ፤ ሎጥ ከተለየው በኋላም እግዚአብሔር ኦብራምን አለው። ዓይኔህን አንሣና እንተ ካለህበት ስፍራ ወደ ሰሜንና ወደ ደቡብ ወደ ምሥራቅና ወደ ምዕራብ እይ፤
- 15 ፤ የምታያትን ምድር ሁሉ ለአንተና ለዘርህ ለዘላለም እሰጣለሁና።
- 16 ፤ ዘርህንም እንደ ምድር አሸዋ እደርጋለሁ፤ የምድርን አሸዋን ይቈጥር ዘንድ የሚችል ሰው ቢኖር ዘርህ ደግሞ ይቈጠራል።
- 17 ፤ ተነሣ በምድር በርዝመትዋም በስፋትዋም ሂድ እርስዋን ለአንተ እሰጣለሁና።
- 18 ፤ ኦብራምም ድንኳኑን ነቀለ መጥቶም በኬብሮን ባለው በመምሬ የአድባር ዛፍ ተቀመጠ፤ በዚያም ለእግዚአብሔር መሠውያን ሠራ።

ምዕራፍ 14

በስናዖር ንጉሥ በእምራፌል፥ በእላሳር ንጉሥ በአርዮክ፥ በኤላም ንጉሥ በኮሎዶጎምር፥ በአሕዛብ ንጉሥ በቲድዓል ዘመን እንዲህ ሆነ፤

2 ፤ ከሰዶም ንጉሥ ከባላ፥ ከገሞራ ንጉሥ ከብርሳ፥ ከአዳማ ንጉሥ ከሰነአብ፥ ከሰቦይም ንጉሥ ከሰሜበር፥ ዞፃር ከተባለች ከቤላ ንጉሥም ጋር ሰልፍ አደረጉ።

3 ፤ እነዚህ ሁሉ በሲዲም ሸለቆ ተሰብስበው ተባበሩ፤ ይኸውም የጨው ባሕር ነው።

4 ፤ አሥራ ሁለት ዓመት ለኮሎዶጎምር ተገዝተው ነበር፥ በአሥራ ሦስተኛውም ዓመት በመፀ።

5 ፤ በአሥራ አራተኛውም ዓመት ኮሎዶጎምርና ከእርሱ ጋር የነበሩት ነገሥታት መጡ፤ ራፋይምን በእስጣሮት ቃርናይም፥ ዙዚምንም በሃም፥ ኤሚምንም በሴዊ ቂርያታይም መቱ፤

6 ፤ የሶር ሰዎችንም በሴይር ተራራቸው በበረሃ አጠገብ እስካለች እስከ ኤል ፋራን ድረስ መቱ።

7 ፤ ተመልሰውም ቃዴስ ወደ ተባለች ወደ ዓይንሚስፓጥ መጡ፤ የአማሌቅን አገር ሁሉና ደግሞ በሐሴሶን ታማር የነበረውን አሞራውያንን መቱ።

8 ፤ የሰዶም ንጉሥና የገሞራ ንጉሥ፥ የአዳማ ንጉሥና የሰቦይም ንጉሥ፥ ዞፃር የተባለች የቤላ ንጉሥም ወጡ፤ እነዚህ ሁሉ በሲዲም ሸለቆ በእነርሱ ላይ ለሰልፍ ወጡ፤

9 ፤ የኤላምን ንጉሥ ኮሎዶጎምርን፥ የአሕዛብን ንጉሥ ቲድዓልን፥ የስናዖርን ንጉሥ እምራፌልን፥ የእላሳርን ንጉሥ አርዮክን ለመውጋት እምስቱ ነገሥታት በእነዚህ በአራቱ ላይ ወጡ።

10 ፤ በሲዲም ሸለቆ ግን የዝፍት ጉድጓዶች ነበሩበት። የሰዶም ንጉሥ የገሞራ ንጉሥም ሸሹና ወደዚያ ወደቁ፤ የቀሩትም ወደ ተራራ ሸሹ።

11 ፤ የሰዶምንና የገሞራን ከብት ሁሉ መብላቸውንም ሁሉ ወስደው ሄዱ።

12 ፤ በሰዶም ይኖር የነበረውን የአብራምን የወንድም ልጅ ሎጥን ደግሞ ከብቱንም ወስደው ሄዱ።

13 ፤ እንደ የሸሽ ሰውም መጣ፥ ለዕብራዊው ለአብራምም ነገረው፤ እርሱም የኤስኮል ወንድምና የአውናን ወንድም በሆነ በአሞራዊ መምሬ የአድባር ዛፍ ይኖር ነበር፤ እነዚያም ከአብራም ጋር ቃል ኪዳን ገብተው ነበር።

14 ፤ አብራምም ወንድሙ እንደ ተማረከ በሰማ ጊዜ በቤቱ የተወለዱትን ሦስት መቶ አሥራ ስምንት ብላቴናቹን አሰለፈ፥ ፍለጋቸውንም ተከትሎ እስከ ዳን ድረስ ሄደ።

15 ፤ ብላቴናቹንም ከፍሎ በሌሊት እርሱ ከባሪያዎቹ ጋር ወረደባቸው፥ መታቸውም፥ በደማስቆ ግራ እስካለችውም እስከ ሐባ ድረስ አሳደዳቸው።

16 ፤ ከብቱንም ሁሉ እስመለሰ፥ ደግሞም ወንድሙን ሎጥንና ከብቶቹን ሴቶችንና ሕዝቡን ደግሞ መለሰ።

17 ፤ ኮሎዶጎምርንና ከእርሱ ጋር የነበሩትን ነገሥታት ወግቶ ከተመለሰ በኋላም የሰዶም ንጉሥ የንጉሥ ሸለቆ በሆነ በሴዊ ሸለቆ ሊቀበለው ወጣ።

18 ፤ የሳሌም ንጉሥ መልክ ጼዴቅም እንጀራንና የወይን ጠጅን አወጣ፤ እርሱም የልዑል እግዚአብሔር ካህን ነበረ።

19 ፤ ባረከውም። አብራም ሰማይንና ምድርን ለሚገዛ ለልዑል እግዚአብሔር የተባረከ ነው፤

20 ፤ ጠላቶችህን በእጅህ የጣለልህ ልዑል እግዚአብሔርም የተባረከ ነው አለውም። አብራምም ከሁሉ አሥራትን ሰጠው።

21 ፤ የሰዶም ንጉሥም አብራምን። ሰዎቹን ስጠኝ፥ ከብቱን ግን ለአንተ ውሰድ አለው።

22 ፤ አብራምም የሰዶምን ንጉሥ አለው። ሰማይንና ምድርን ወደሚገዛ ወደ ልዑል እግዚአብሔር እጄን ከፍ አድርጌአለሁ፤

23 ፤

24 ፤ አንተ። አብራምን ባለጠጋ አደረግሁት እንዳትል፥ ብላቴናቹ ከበሉት በቀር ከእኔ ጋር ከሄዱትም ድርሻ በቀር፥ ራትልም ቢሆን የጫማ ማዘቢያም ቢሆን፥ ለአንተ ከሆነው ሁሉ እንዳልወስድ፤ እውናን ኤስኮልም መምሬም እነርሱ ድርሻቸውን ይውሱዱ።

- ከ**ዚህ ነገር በኋላም የእግዚአብሔር ቃል በራሕይ ወደ አብራም መጣ፥ እንዲህ ሲል። አብራም ሆይ፥ አትፍራ፤ እኔ ለአንተ ጋሻህ ነኝ፤ ዋጋህም እጅግ ታላቅ ነው።
- 2** ፤ አብራምም። አቤቱ እግዚአብሔር ሆይ፥ ምንን ትሰጠኛለህ? እኔም ያለ ልጅ እሄዳለሁ፤ የቤቴም መጋቢ የደማስቆ ሰው ይህ ኤሊዒዘር ነው አለ።
- 3** ፤ አብራምም። ለእኔ ዘር አልሰጠኸኝም፤ እነሆም፥ በቤቴ የተወለደ ሰው ይወርሰኛል አለ።
- 4** ፤ እነሆም፥ የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል መጣለት። ይህ አይወርስህም፤ ነገር ግን ከጉልበትህ የሚወጣው ይወርስሃል።
- 5** ፤ ወደ ሜዳም አወጣውና። ወደ ሰማይ ተመልከት፥ ከዋክብትንም ልትቈጥራቸው ትችል እንደ ሆነ ቀጠር አለው። ዘርህም እንደዚሁ ይሆናል አለው።
- 6** ፤ አብራምም በእግዚአብሔር አመነ፥ ጽድቅም ሆኖ ተቈጠረለት።
- 7** ፤ ይህችን ምድር ትወርሳት ዘንድ እንድሰጥህ ከከለዳውያን ዑር ያወጣሁህ እግዚአብሔር እኔ ነኝ አለው።
- 8** ፤ አቤቱ እግዚአብሔር ሆይ፥ እንድወርሳት በምን አውቃለሁ? አለ።
- 9** ፤ እርሱም። የሦስት ዓመት ጊደር፥ የሦስት ዓመት ፍየልም፥ የሦስት ዓመት በግም፥ ዋናስም፥ ርግብም ያዝልኝ አለው።
- 10** ፤ እነዚህንም ሁሉ ወሰደለት፥ በየሁለትም ከፈላቸው፥ የተከፈሉትንም በየወገኑ ትይዩ አደረጋቸው፤ ወፎችን ግን አልከፈለም።
- 11** ፤ እሞራዎችም በሥጋው ላይ ወረዱ፥ አብራምም አበረራቸው።
- 12** ፤ ፀሐይም በገባች ጊዜ በአብራም ከባድ እንቅልፍ መጣበት፤ እነሆም፥ ድንጋጤና ታላቅ ጨለማ ወደቀበት፤
- 13** ፤ አብራምንም አለው። ዘርህ ለእርሱ ባልሆነች ምድር ስደተኞች እንዲሆኑ በእርግጥ እወቅ፤ ባሪያዎች እድርገውም አራት መቶ ዓመት ያስጨንቋቸዋል።
- 14** ፤ ደግሞም በባርነት በሚገዙአቸው ሕዝብ ላይ እኔ እፈርዳለሁ፤ ከዚያም በኋላ በብዙ ኩባት ይወጣሉ። q2
- ኤሊዒዘር የተባለውን የግዕዙን መጽሐፍ ኢያውብር ይለዋል።
- 15** ፤ አንተ ግን ወደ አባቶችህ በሰላም ትሄዳለህ፤ በመልካም ሽምግልና ትቀበራለህ።
- 16** ፤ በአራተኛው ትውልድ ግን ወደዚህ ይመለሳለ፤ የእሞራውያን ኃጢአት ገና አልተፈጸመምና።
- 17** ፤ ፀሐይም በገባች ጊዜ ታላቅ ጨለማ ሆነ፤ የምድጃ ጢስና የእሳት ነበልባል በዚያ በተከፈለው መካከል አለፈ።
- 18** ፤ በዚያ ቀን እግዚአብሔር ለአብራም እንዲህ ብሎ ቃል ኪዳን አደረገ። ከግብፅ ወንዝ ጀምሮ እስከ ትልቁ ወንዝ እስከ ኤፍራጥስ ወንዝ ድረስ ይህችን ምድር ለዘርህ ሰጥቼአለሁ፤
- 19** ፤ ቄናውያንን ቄኔዛውያንንም
- 20** ፤ ቀድሞናውያንንም ኬጢያውያንንም
- 21** ፤ ፌርዛውያንንም ራፋይምንም እሞራውያንንም ከነዓናውያንንም ጌርጌሳውያንንም ኢያቡሳውያንንም።

ምዕራፍ 16

የአብራም ሚስት ሦራ ግን ለአብራም ልጅ አልወለደችለትም ነበር፤ ስምዋ አጋር የተባለ ግብፃዊት ባሪያም ነበረቻት።

- 2** ፤ ሦራም አብራምን። እነሆ፥ እንዳልወልድ እግዚአብሔር ዘጋኝ፤ ምናልባት ከእርስዋ በልጅ እታነጽ እንደ ሆነ ወደ እርስዋ ግባ አለችው።
- 3** ፤ አብራምም የሦራን ቃል ሰማ። አብራምም በከነዓን ምድር አሥር ዓመት ከተቀመጠ በኋላ፥ የአብራም ሚስት ሦራ ግብፃዊት ባሪያም አጋርን ወስዳ ለባልዋ ለአብራም ሚስት ትሆነው ዘንድ ሰጠችው።
- 4** ፤ እርሱም ወደ አጋር ገባ፥ አረገዝችም፤ እንዳረገዝችም ባዮች ጊዜ እመቤትዋን በዓይንዋ አቃለለች።
- 5** ፤ ሦራም አብራምን። መገፋቴ በአንተ ላይ ይሁን፤ እኔ ባሪያዬን በብብትህ ሰጠሁህ፤ እንዳረገዝችም ባዮች ጊዜ እኔን በዓይንዋ አቃለለችኝ፤ እግዚአብሔር በእኔና በአንተ መካከል ይፍረድ አለችው።
- 6** ፤ አብራምም ሦራን። እነሆ ባሪያሽ በእጅሽ ናት፤ እንደ ወደድሽ እድርጊባት አላት። ሦራም ባሠቀየቻት ጊዜ አጋር ከፊትዋ ኮበለለች።
- 7** ፤ የእግዚአብሔር መልአክም በውኃ ምንጭ አጠገብ በበረሃ አገኛት፤ ምንጩም ወደ ሱር በምትወስደው መንገድ

እጠጉብ ነው።

8 ፤ እርሱም። የሦራ ባሪያ አጋር ሆይ፥ ከወዴት መጣሽ? ወዴትስ ትሄጃለሽ? አላት። እርስዋም። እኔ ከእመቤቴ ከሦራ የኮበለልሁ ነኝ አለች።

9 ፤ የእግዚአብሔር መልአክም። ወደ እመቤትሽ ተመለሺ፥ ከእጅዋም በታች ሆነሽ ተገዥ አላት።

10 ፤ የእግዚአብሔር መልአክም። ዘርሽን እጅግ አበዛለሁ፥ ከብዛቴም የተነሣ አይቆጠርም አላት።

11 ፤ የእግዚአብሔር መልአክም አላት። እነሆ እንቺ ፀንሰሻል፥ ወንድ ልጅንም ትወልጃለሽ፤ ስሙንም እስማኤል ብለሽ ትጠሪዋለሽ፥ እግዚአብሔር መቸገርሽን ሰምቶ አልና።

12 ፤ እርሱም የቡዳ አህያን የሚመስል ሰው ይሆናል፤ እጁ በሁሉ ላይ ይሆናል፥ የሁሉም እጅ ደግሞ በእርሱ ላይ ይሆናል፤ እርሱም በወንድሞቹ ሁሉ ፊት ይኖራል።

13 ፤ እርስዋም ይናገራት የነበረውን የእግዚአብሔርን ስም ኤልሮኢ ብላ ጠራች፤ የሚያየኝን በውኑ እዚህ ደግሞ እየሁትን? ብላለችና።

14 ፤ ስለዚህም የዚያ ጉድጓድ ስም ብሔርለሃይሮኢ ተብሎ ተጠራ፤ እርሱም በቃዴስና በባሬድ መካከል ነው።

15 ፤ አጋርም ለአብራም ወንድ ልጅን ወለደችለት፤ አብራምም አጋር የወለደችለትን የልጁን ስም እስማኤል ብሎ ጠራው።

16 ፤ አጋር እስማኤልን ለአብራም በወለደችለት ጊዜ አብራም የሰማንያ ስድስት ዓመት ሰው ነበረ።

ምዕራፍ 17

አብራምም የዘጠና ዘጠኝ ዓመት ሰው በሆነ ጊዜ እግዚአብሔር ለአብራም ተገለጠለትና። እኔ ኤልሻዳይ ነኝ፤ በፊቴ ተመላለስ፥ ፍጹምም ሁኑ፤

2 ፤ ቃል ኪዳኔንም በእኔና በአንተ መካከል አደርጋለሁ፥ እጅግም አበዛሃለሁ አለው።

3 ፤ አብራምም በግምባሩ ወደቀ፤ እግዚአብሔርም እንዲህ ብሎ ተናገረው። እነሆ፥ ቃል ኪዳኔ ከአንተ ጋር ነው፤

4 ፤ ለብዙ አሕዛብም አባት ትሆናለህ።

5 ፤ ከዛሬም ጀምሮ እንግዲህ ስምህ አብራም ተብሎ አይጠራ፥ ነገር ግን ስምህ አብርሃም ይሆናል፤ ለብዙ አሕዛብ አባት አድርጌሃለሁና።

6 ፤ እጅግም አበዛሃለሁ፥ ሕዝብም አደርግሃለሁ፥ ነገሥታትም ከአንተ ይወጣሉ።

7 ፤ ቃል ኪዳኔንም በእኔና በአንተ መካከል ከአንተም በኋላ ከዘርህ ጋር በትውልዳቸው ለዘላለም ኪዳን አቆማለሁ፥ ለአንተና ከአንተ በኋላ ለዘርህ አምላክ እሆን ዘንድ።

8 ፤ በእንግድነት የምትኖርባትን ምድር፥ የከነዓን ምድር ሁሉ፥ ለዘላለም ግዛት ይሆንህ ዘንድ ለአንተና ከአንተ በኋላ ለዘርህ እሰጣለሁ፤ እምላክም እሆናቸዋለሁ።

9 ፤ እግዚአብሔርም አብርሃምን አለው። አንተ ደግሞ ቃል ኪዳኔን ትጠብቃለህ፥ አንተ ከአንተም በኋላ ዘርህ በትውልዳቸው።

10 ፤ በእኔና በአንተ መካከል፥ ከአንተም በኋላ በዘርህ መካከል የምትጠብቁት ቃል ኪዳኔ ይህ ነው፤ ከእናንተ ወንድ ሁሉ ይገረዝ።

11 ፤ የቀልፈታችሁንም ሥጋ ትገረዛላችሁ፤ በእኔና በእናንተ መካከል ላለውም ቃል ኪዳን ምልክት ይሆናል።

12 ፤ የስምንት ቀን ልጅ ይገረዝ፤ በቤት የተወለደ ወይም ከዘራችሁ ያይደለ ቡበርም ከእንግዳ ሰው የተገዛ፥ ወንድ ሁሉ በትውልዳችሁ ይገረዝ።

13 ፤ በቤትህ የተወለደ ቡበርህም የተገዛ ፈጽሞ ይገረዝ። ቃል ኪዳኔም በሥጋችሁ የዘላለም ቃል ኪዳን ይሆናል።

14 ፤ የቀልፈቱን ሥጋ ያልተገረዘ ቁላፍ ሰው ሁሉ፥ ያች ነፍስ ከወገንዋ ተለይታ ትጥፋ፤ ቃል ኪዳኔን አፍርሳለችና።

15 ፤ እግዚአብሔርም አብርሃምን አለው። የሚስትህን የሦራን ስም ሦራ ብለህ አትጥራ፥ ስምዋ ሣራ ይሆናል እንጂ።

16 ፤ እባርካታለሁ፥ ደግሞም ከእርስዋ ልጅ እሰጥሃለሁ፤ እባርካትማለሁ፥ የአሕዛብም እናት ትሆናለች፤ የአሕዛብ ነገሥታት ከእርስዋ ይወጣሉ።

17 ፤ አብርሃምም በግምባሩ ወደቀ፥ ሳቀም፥ በልቡም አለ። የመቶ ዓመት ሰው በውኑ ልጅ ይወልዳልን? ዘጠና

ዓመት የሆኑትም ሣራ ትወልዳላችን?

18 ፤ አብርሃምም እግዚአብሔርን። እስማኤል በፊትህ ቢኖር በወደድሁ ነበር አለው።

19 ፤ እግዚአብሔርም አለ። በእውነት ሚስትህ ሣራ ወንድ ልጅን ትወልድልሃለች፤ ስሙንም ይስሐቅ ብለህ ትጠራዋለህ፤ ከእርሱ በኋላ ለዘሩ የዘላለም ቃል ኪዳን እንዲሆን ቃል ኪዳኑን ከእርሱ ጋር አቆማለሁ።

20 ፤ ስለ እስማኤልም ሰምቼሃለሁ፤ እነሆ ባርኬዋለሁ፤ ፍሬያምም አደርገዋለሁ፤ እጅግም አበዛዋለሁ፤ አሥራ ሁለት አለቆችንም ይወልዳል፤ ታላቅ ሕዝብም እንዲሆን አደርገዋለሁ።

21 ፤ ቃል ኪዳኑን ግን በሚመጣው ዓመት በዚሁ ጊዜ ሣራ ከምትወልድልህ ከይስሐቅ ጋር አቆማለሁ።

22 ፤ ንግግሩንም ከእርሱ ጋር በፈጸመ ጊዜ እግዚአብሔር ከአብርሃም ተለይቶ ወጣ።

23 ፤ አብርሃምም ልጁን እስማኤልን፤ በቤቱም የተወለዱትን ሁሉ፤ በብሩም የገዛቸውን ሁሉ፤ ከአብርሃም ቤተ ሰብ ወንዶቹን ሁሉ ወሰደ፤ የቀላልታቸውንም ሥጋ እግዚአብሔር እንዳለው በዚያው ቀን ገረዘ።

24 ፤ አብርሃምም የቀላልቱን ሥጋ በተገረዘ ጊዜ የዘጠና ዘጠኝ ዓመት ሰው ነበረ፤

25 ፤ ልጁ እስማኤልም የቀላልቱን ሥጋ በተገረዘ ጊዜ የአሥራ ሦስት ዓመት ልጅ ነበረ።

26 ፤ በዚያው ቀን አብርሃም ተገረዘ፤ ልጁ እስማኤልም።

27 ፤ በቤት የተወለዱትና በብር ከእንግዶች የተገዙት የቤቱ ሰዎች ሁሉ ከእርሱ ጋር ተገረዙ።

ምዕራፍ 18

በቀትርም ጊዜ እርሱ በድንኳኑ ደጃፍ ተቀምጦ ሳለ እግዚአብሔር በመምሬ የአድባር ዛፍ ተገለጠለት።

2 ፤ ዓይኑንም እነሣና እነሆ፤ ሦስት ሰዎች በፊቱ ቆመው አየ፤ ባያቸውም ጊዜ ሊቀበላቸው ከድንኳኑ ደጃፍ ተነሥቶ ሮጠ፤ ወደ ምድርም ሰገደ፤ እንዲህም አለ።

3 ፤ አቤቱ፤ በፊትህስ ሞገስ እግኝቼ እንደ ሆነ ባረያህን አትለፈኝ ብዬ እለምናለሁ፤

4 ፤ ጥቂት ውኃ ይምጣላችሁ፤ እግራችሁን ታጠቡ፤ ከዚህችም ዛፍ በታች ዕረፉ፤

5 ፤ ቀራሽ እንጀራም ላምጣላችሁ፤ ልባችሁንም ደግፋ ከዚያም በኋላ ትሄዳላችሁ፤ ስለዚህ ወደ ባረያችሁ መጥታችኋልና። እነርሱም። እንዳልህ አድርግ አሉት።

6 ፤ አብርሃምም ወደ ድንኳን ወደ ሣራ ዘንድ ፈጥኖ ገባና። ሦስት መስፈሪያ የተሰለቀ ዱቄት ፈጥነሽ አዘጋጃ፤ ለውሺውም፤ እንጎቻም አድርጌ አላት።

7 ፤ አብርሃምም ወደ ላሞቹ ሮጠ፤ እጅግ የሰባም ታናሽ ጥጃ ያዘና ለብላቴናው ሰጠው፤ ያዘጋጅም ዘንድ ተቻኩለ።

8 ፤ እርሳና ወተትም ያዘጋጀውንም ጥጃ አመጣ፤ በፊታቸውም አቀረበው፤ እርሱም ከዛፉ በታች በፊታቸው ቆሞ ነበር፤ እነርሱም በሉ።

9 ፤ እነርሱም። ሚስትህ ሣራ ወዴት ናት? አሉት። እርሱም። በድንኳኑ ውስጥ ናት አላቸው።

10 ፤ እርሱም። የዛሬ ዓመት እንደ ዛሬው ጊዜ ወደ እንተ በእውነት እመለሳለሁ፤ ሚስትህ ሣራም ልጅን ታገኛለች አለ። ሣራም በድንኳን ደጃፍ በስተ ኋላው ሳለች ይህንን ሰማች።

11 ፤ አብርሃምና ሣራም በዕድሜአቸው ሽምግለው ፈጽመው እርጅተው ነበር፤ በሴቶች የሚሆነውም ልማድ ከሣራ ተቋርጦ ነበር።

12 ፤ ሣራም በልብዋ እንዲህ ስትል ሳቀች። ካረጀሁ በኋላ በውኑ ፍትወት ይሆንልኛልን? ጌታዬም ፈጽሞ ሽምግሎአል።

13 ፤ እግዚአብሔርም አብርሃምን አለው። ካረጀሁ በኋላ በውኑ እወልዳለሁን? ስትል ሣራ ለምን ሳቀች?

14 ፤ በውኑ ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር አለን? የዛሬ ዓመት እንደ ዛሬው ጊዜ ወደ እንተ እመለሳለሁ፤ ሣራም ልጅን ታገኛለች።

15 ፤ ሣራም ስለ ፈራሾች። አልሳቅሁም ስትል ካደች። እርሱም። አይደለም፤ ሳቅሽ እንጂ አላት።

16 ፤ ሰዎቹም ከዚያ ተነሥተው ወደ ሰዶም አቀኑ፤ አብርሃምም ሊሸኛቸው አብሮአቸው ሄደ።

17 ፤ እግዚአብሔርም አለ። እኔ የማደርገውን ከአብርሃም አሰውራለሁን?

18 ፤ አብርሃም በእውነት ታላቅና ብርቱ ሕዝብ ይሆናልና፤ የምድር አሕዛብም ሁሉ በእርሱ ይባረካሉና።

19 ፤ ጽድቅንና ፍርድን በማድረግ የእግዚአብሔርን መንገድ ይጠበቁ ዘንድ ልጆቹንና ከእርሱ በኋላ ቤቱን

እንዲያዝዝ እውቃለሁና፤ ይህም እግዚአብሔር በአብርሃም ላይ የተናገረውን ነገር ሁሉ ያመጣ ዘንድ ነው።

20 ፤ እግዚአብሔርም አለ። የሰዶምና የገሞራ ጩኸት እጅግ በዝቶአልና፤ ኃጢአታቸውም እጅግ ከብዳለችና፤

21 ፤ እንግዲህስ ወደ እኔ እንደ መጣች እንደ ጩኸትዋ አድርገው እንደ ሆነ ወርጄ እያለሁ፤ እንዲሁም ባይሆን እውቃለሁ።

22 ፤ ሰዎቹም ከዚያ ፊታቸውን አቀኑ፤ ወደ ሰዶምም ሄዱ፤ አብርሃም ግን በእግዚአብሔር ፊት ገና ቆሞ ነበር።

23 ፤ አብርሃምም ቀረበ አለም። በውኑ ዳድቁን ከኃጢአተኛ ጋር ታጠፋለህን?

24 ፤ አምሳ ዳድቃን በከተማይቱ ውስጥ ቢገኙ በውኑ ሁሉን ታጠፋለህን? ከተማይቱንስ በእርስዋ ስለሚገኙ አምሳ ዳድቃን አትምርምን?

25 ፤ ይህ ከእንተ ይራቅ፤ ዳድቁን ከኃጢአተኛ ጋር ትገድል ዘንድ፤ ዳድቁም እንደ ኃጢአተኛ ይሆን ዘንድ፤ እንደዚህ ያለው አድራጎት ከእንተ ይራቅ። የምድር ሁሉ ፈራጅ በቅን ፍርድ አይፈርድምን?

26 ፤ እግዚአብሔርም። በሰዶም በከተማይቱ ውስጥ አምሳ ዳድቃን ባገኝ ስፍራውን ሁሉ ስለ እነርሱ እምራለሁ አለ።

27 ፤ አብርሃምም መለሰ አለም። እኔ አፈርና አመድ ስሆን ከጌታዬ ጋር እናገር ዘንድ እነሆ እንድ ጊዜ ጀመርሁ፤

28 ፤ ከአምሳው ዳድቃን አምስት ቢጐድሉ ከተማይቱን ሁሉ በአምስቱ ምክንያት ታጠፋለህን? ከዚያ አርባ አምስት ባገኝ አላጠፋትም አለ።

29 ፤ ደግሞም ተናገረው፤ እንዲህም አለ። ምናልባት ከዚያ አርባ ቢገኙሳ? እርሱም። ለአርባው ስል አላደርገውም አለ።

30 ፤ እርሱም። ጌታዬ አይቆጣ እኔም እናገራለሁ ምናልባት ከዚያ ሠላሳ ቢገኙሳ? አለ። እርሱም ከዚያ ሰላሳ ባገኝ አላጠፋም አለ።

31 ፤ ደግሞም። እነሆ፤ ከጌታዬ ጋር እናገር ዘንድ እንድ ጊዜ ጀመርሁ፤ ምናልባት ከዚያ ሀያ ቢገኙሳ? አለ። እርሱም። ከዚያ ሀያ ቢገኙ ስለ ሀያው አላደርገውም አለ።

32 ፤ እርሱም። እኔ ደግሞ እንድ ጊዜ ብቻ ብናገር ጌታዬ አይቆጣ፤ ምናልባት ከዚያ አሥር ቢገኙሳ? አለ። እርሱም። ስለ አሥሩ አላጠፋትም አለ።

33 ፤ እግዚአብሔርም ከአብርሃም ጋር ንግግሩን በጨረሰ ጊዜ ሂደ፤ አብርሃምም ወደ ስፍራው ተመለሰ።

ምዕራፍ 19

ሁለቱም መላእክት በመሸ ጊዜ ወደ ሰዶም ገቡ፤ ሎጥም በሰዶም በር ተቀምጦ ነበር። ሎጥም ባያቸው ጊዜ ሊቀበላቸው ተነሣ፤ ፊቱንም ደፍቶ ወደ ምድር ሰገደ፤ አላቸውም።

2 ፤ ጌቶቹ ሆይ፤ ወደ ባሪያችሁ ቤት አቅኑ፤ ከዚያም እደሩ፤ እግራችሁንም ታጠቡ፤ ነገ ማልዳችሁም መንገዳችሁን ትሄዳላችሁ። እነርሱም። በአደባባዩ እናድራለን እንጂ፤ አይሆንም አሉት።

3 ፤ እጅግም ዘበዘባቸው፤ ወደ እርሱም አቀኑ፤ ወደ ቤቱም ገቡ፤ ማዕድ አቀረበላቸው፤ ቂጣንም ጋገረ እነርሱም በሉ።

4 ፤ ገናም ሳይተኙ የዚያች ከተማ የሰዶም ሰዎች፤ ከብላቴናው ጀምሮ እስከ ሽማግሌው ድረስ በየስፍራው ያለው ሕዝብ ሁሉ፤ ቤቱን ከበቡት።

5 ፤ ሎጥንም ጠርተው እንዲህ አሉት። በዚህ ሌሊት ወደ ቤትህ የገቡት ሰዎች ወዴት ናቸው? እናውቃቸው ዘንድ ወደ እኛ እውጣቸው።

6 ፤ ሎጥም ወደ እነርሱ ወደ ደጅ ወጣ መዝጊያውንም በኋላው ዘጋው፤

7 ፤ እንዲህም አለ። ወንድሞቼ ሆይ፤ ይህን ክፉ ነገር አታድርጉ፤

8 ፤ እነሆ፤ ወንድን ያላወቁ ሁለት ሴቶች ልጆች አሉኝ፤ እነርሱን ላውጣላችሁ፤ እንደ ወደዳችሁም አድርጓቸው፤ በእነዚህ ሰዎች ብቻ ምንም አታድርጉ፤ እነርሱ በጣራዬ ጥላ ሥር ገብተዋልና።

9 ፤ እነርሱም። ወዲያ ሂድ አሉት። ደግሞም እንዲህ አሉ። ይህ ሰው በእንግድነት ለመኖር መጣ፤ ፍርዱንም ይፈርድ ዘንድ ይፈልጋል፤ አሁን በእንተ ከእነርሱ ይልቅ ክፉ እናደርግብሃለን። ሎጥንም እጅግ ተጋፋት፤ የደጁንም መዝጊያ ለመስበር ቀረቡ።

10 ፤ ሁለቱም ሰዎች እጃቸውን ዘርግተው ሎጥን ወደ እነርሱ ዘንድ ወደ ቤት አገቡት መዝጊያውንም ዘጉት።

- 11 ፤ በቤቱ ደጃፍ የነበሩትንም ሰዎች ከታናሻቸው ጀምሮ እስከ ታለቃቸው ድረስ አሳወሩት፤ ደጃፋንም ለማግኘት ሲፈልጉ ደከሙ።
- 12 ፤ ሁለቱም ሰዎች ሎጥን አሉት። ከዚህ ሌላ ማን አለህ? አማችም ቢሆን ወንድ ልጅም ቢሆን ወይም ሴት ልጅ ብትሆን በከተማይቱ ያለህን ሁሉ ከዚህ ስፍራ እስከወጣቸው፤
- 13 ፤ እኛ ይህን ስፍራ እናጠፋለንና፤ ጩኸታቸው በእግዚአብሔር ፊት ትልቅ ሆኖአልና፤ እናጠፋውም ዘንድ እግዚአብሔር ሰድዶናል።
- 14 ፤ ሎጥም ወጣ፤ ልጆቹን ለሚያገቡት ለአማኞቹም ነገራቸው፤ አላቸውም። ተነሡ፤ ከዚህ ስፍራ ውጡ፤ እግዚአብሔር ይህችን ከተማ ያጠፋልና። ለአማኞቹ ግን የሚያፈግባቸው መሰላቸው።
- 15 ፤ ጎህም በቀደደ ጊዜ መላእክት ሎጥን። ተነሣ፤ ሚስትህንና ከዚህ ያሉትን ሁለቱን ሴቶች ልጆችህን ውሰድ፤ በከተማይቱ ኃጢአት እንዳትጠፋ እያሉ ያስቸኩሉት ነበር።
- 16 ፤ እርሱም በዘገየ ጊዜ እግዚአብሔር ስላዘነለት እነዚያ ሰዎች የእርሱን እጅ የሚስቱንም እጅ የሁለቱን የሴቶች ልጆቹንም እጅ ይዘው አወጡትና በከተማይቱ ውጭ እስቀመጡት።
- 17 ፤ ወደ ሜዳም ካወጡአቸው በኋላ እንዲህ አለው። ራስህን አድን፤ ወደ ኋላህ እትይ፤ በዚህም ዙሪያ ሁሉ እትቁም እንዳትጠፋም ወደ ተራራው ሸሽተህ እምልጥ።
- 18 ፤ ሎጥም፤ አላቸው። ጌቶቹ ሆይ፤ እንዲህስ አይሁን፤
- 19 ፤ እነሆ ባሪያህ በፊትህ ሞገስን እግኝቶአል፤ ነፍሴን ለማዳን ያደረግህልኝን ምሕረትህንም አብዝተሃል፤ ክፉ እንዳያገኘኝና እንዳልሞት ወደ ተራራ ሸሽቼ አመልጥ ዘንድ አልችልም፤
- 20 ፤ እነሆ ይህች ከተማ ወደ እርስዋ ሸሽቶ ለማምለጥ ቅርብ ናት፤ እርስዋም ትንሽ ናት፤ ነፍሴን ለማዳን ወደ እርስዋ ሸሽቼ ላምልጥ፤ እርስዋ ትንሽ ከተማ አይደለችምን?
- 21 ፤ እርሱም አለው። የተናገርሃትን ከተማ እንዳላጠፋት እነሆ በዚህ ነገር የለመንሽኝን ተቀብዬሃለሁ፤
- 22 ፤ በቶሎ ወደዚያ ሸሽተህ እምልጥ፤ ወደዚያ እስክትደርስ ድረስ ምንም አደርግ ዘንድ አልችልምና። ስለዚህም የዚያች ከተማ ስም ዞፃር ተባለ።
- 23 ፤ ሎጥ ወደ ዞፃር በገባ ጊዜ ፀሐይ በምድር ላይ ወጣች።
- 24 ፤ እግዚአብሔርም በሰዶምና በገሞራ ላይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ከሰማይ እሳትና ዲን አዘነበ፤
- 25 ፤ እነዚያንም ከተሞች፤ በዙሪያቸው ያለውንም ሁሉ፤ በከተሞቹም የሚኖሩትን ሁሉ፤ የምድሩንም ቡቃያ ሁሉ ገለበጠ።
- 26 ፤ የሎጥም ሚስት ወደ ኋላዋ ተመለከተች፤ የጩው ሐውልትም ሆነች።
- 27 ፤ አብርሃምም በእግዚአብሔር ፊት ቆሞ ወደ ነበረበት ስፍራ ለመሄድ ማልዶ ተነሣ፤
- 28 ፤ ወደ ሰዶምና ወደ ገሞራ በዚያች አገር ወዳለውም ምድር ሁሉ ተመለከተ፤ እነሆም የአገሪቱ ጢስ እንደ እቶን ጢስ ሲነሣ አየ።
- 29 ፤ እግዚአብሔርም እነዚያን የአገር ከተሞች ባጠፋ ጊዜ አብርሃምን አሰበው፤ ሎጥ ተቀምጦበት የነበረውንም ከተማ ባጠፋ ጊዜ ከዚያ ጥፋት መካከል ሎጥን አወጣው።
- 30 ፤ ሎጥም ከዞፃር ወጣ፤ በዞፃር ይቀመጥ ዘንድ ስለ ፈራም ከሁለቱ ሴቶች ልጆቹ ጋር በተራራ ተቀመጠ፤ በዋሻም ከሁለቱ ሴቶች ልጆቹ ጋር ተቀመጠ።
- 31 ፤ ታላቂቱም ታናሺቱን አለቻት። አባታችን ሸመገለ፤ በምድርም ሁሉ እንዳለው ልማድ ሊገናኘን የሚችል ሰው ከምድር ላይ የለም፤
- 32 ፤ ነዬ አባታቸንንም የወይን ጠጅ እናጠጣውና ከእርሱ ጋር እንተኛ፤ ከአባታችንም ዘር እናስቀር።
- 33 ፤ በዚያችም ሌሊት አባታቸውን የወይን ጠጅ አጠጡት፤ ታላቂቱም ገባች፤ ከአባትዋም ጋር ተኛች፤ እርሱም ስትተኛና ስትነሣ አላወቀም።
- 34 ፤ በነጋውም ታላቂቱ ታናሺቱን አለቻት። እነሆ ትናንት ከአባቱ ጋር ተኛሁ፤ ዛሬ ሌሊት ደግሞ የወይን ጠጅ እናጠጣው እንቺም ግቢና ከእርሱ ጋር ተኚ፤ ከአባታችንም ዘር እናስቀር።
- 35 ፤ አባታቸውንም በዚያች ሌሊት ደግሞ የወይን ጠጅ አጠጡት፤ ታናሺቱም ገብታ ከእርሱ ጋር ተኛች፤ እርሱም ስትተኛና ስትነሣ አላወቀም።
- 36 ፤ የሎጥም ሁለቱ ሴቶች ልጆች ከአባታቸው ፀነሱ።
- 37 ፤ ታላቂቱም ወንድ ልጅ ወለደች ስሙንም ሞዓብ ብላ ጠራችው፤ እርሱም እስከ ዛሬ የሞዓባውያን አባት

ነው።

38 ፤ ታናሹቱም ደግሞ ወንድ ልጅ ወለደች ስሙንም። የወገኔ ልጅ ስትል እሞን ብላ ጠራችው፤ እርሱም እስከ ዛሬ የእሞናውያን አባት ነው።

ምዕራፍ 20

እስርሃምም ከዚያ ተነሥቶ ወደ አዜብ ምድር ሄደ፤ በቃዴስና በሱር መካከልም ተቀመጠ፤ በጌራራም በእንግድነት ተቀመጠ።

2 ፤ እስርሃምም ሚስቱን ሣራን። እኅቴ ናት አለ፤ የጌራራ ንጉሥ አቢሜሌክም ላከና ሣራን ወሰዳት።

3 ፤ እግዚአብሔርም ሌሊት በሕልም ወደ አቢሜሌክ መጣ፤ እንዲህም አለው። እነሆ፤ እንተ ስለ ወሰድሃት ሴት ምውት ነህ፤ እርስዋ ባለ ባል ናትና።

4 ፤ አቢሜሌክ ግን አልቀረባትም ነበር፤ እንዲህም አለ። አቤቴ፤ ጻድቁን ሕዝብ ደግሞ ታጠፋለህ?

5 ፤ እኅቴ ናት ያለኝ እርሱ አይደለምን? እርስዋም ደግሞ ራስዋ። ወንድሜ ነው አለች፤ በልቤ ቅንነትና በእጄ ንጹሕነት ይህንን አደረግሁ።

6 ፤ እግዚአብሔርም በሕልም አለው። ይህን በልብህ ቅንነት እንዳደረግህ እኔ አወቅሁ፤ እኔም ደግሞ በፊቴ ኃጢአትን እንዳትሠራ ከለክልሁህ፤ ስለዚህም ትነካት ዘንድ አልተውሁም።

7 ፤ እሁንም የሰውዬውን ሚስት መልስ፤ ነቢይ ነውና፤ ስለ እንተም ይጻልያል፤ ትድናለህም። ባትመልሳት ግን እንተ እንድትሞት ለእንተ የሆነውም ሁሉ እንዲሞት በእርግጥ እወቅ።

8 ፤ አቢሜሌክም በነገታው ማለደ፤ ባረያዎቹንም ሁሉ ጠራ፤ ይህንንም ነገር ሁሉ በጀሮአቸው ተናገረ፤ ሰዎቹም እጅግ ፈሩ።

9 ፤ አቢሜሌክም እስርሃምን ጠርቶ አለው። ይህ ያደረግሁብን ምንድር ነው? ምንስ ክፉ ሠራሁብህ? በእኔ በመንግሥቴ ላይ ትልቅ ኃጢአት አውርደሃልና፤ የማይገባ ሥራ በእኔ ሠራሁብኝ።

10 ፤ አቢሜሌክም እስርሃምን አለው። ይህን ማድረግህ ምን አይተህ ነው?

11 ፤ እስርሃምም አለ። በዚህ ስፍራ እግዚአብሔርን መፍራት በእውነት እንደሌለ፤ ለሚስቱም ሲሉ እንደሚገድሉኝ ስላሰብሁ ነው።

12 ፤ እርስዋም ደግሞ በእውነት እኅቴ ናት፤ የእናቴ ልጅ አይደለችም እንጂ የአባቴ ልጅ ናት፤ ለእኔም ሚስት ሆነች።

13 ፤ እግዚአብሔርም ከአባቴ ቤት ባወጣኝ ጊዜ አልኋት። በገባንበት አገር ሁሉ ለእኔ የምታደርገው ወሮታ ይህ ነው። ወንድሜ ነው ብለሽ ስለ እኔ ተናገረ።

14 ፤ አቢሜሌክም በኅችንና ላሞችን ወንዶችና ሴቶች ባረያዎችን አመጣ፤ ለእስርሃምም ሰጠው፤ ሚስቱን ሣራንም መለሰለት።

15 ፤ አቢሜሌክም። እነሆ፤ ምድሬ በፊትህ ናት፤ በወደድኸው ተቀመጥ አለ።

16 ፤ ሣራንም አላት። እነሆ፤ ለወንድምሽ ሺህ ሚዛን ብር ሰጠሁት፤ ያም እነሆ ከእንቺ ጋር ባሉት ሁሉ ፊት የዓይኖች መሽፈኛ ይሁንሽ፤ ጽድቅሽ ለሰዎች ሁሉ ተገልጦአልና።

17 ፤ እስርሃምም ወደ እግዚአብሔር ጸለየ፤ እግዚአብሔርም አቢሜሌክን ሚስቱንም ባረያዎቹንም ፈወሳቸው፤ እነርሱም ወለዱ።

18 ፤ እግዚአብሔር በእስርሃም ሚስት በሣራ ምክንያት በአቢሜሌክ ቤት ማኅፀኖችን ሁሉ በፍጹም ዘግቶ ነበርና።

ምዕራፍ 21

እግዚአብሔርም እንደ ተናገረው ሣራን አሰበ፤ እግዚአብሔርም እንደ ተናገረው ለሣራ አደረገላት።

2 ፤ ሣራም ፀነሰች፤ እግዚአብሔርም በተናገረው ወራት ለእስርሃም በእርጅናው ወንድ ልጅን ወለደችለት።

3 ፤ እስርሃምም የተወለደለትን ሣራ የወለደችለትን የልጁን ስም ይስሐቅ ብሎ ጠራው።

4 ፤ እስርሃምም ልጁን ይስሐቅን እግዚአብሔር እንዳዘዘው በስምንተኛ ቀን ገረዘው።

- 5 ፤ አብርሃምም ልጁ ይስሐቅ በተወለደለት ጊዜ የመቶ ዓመት ዕድሜ ነበረ።
- 6 ፤ ሣራም። እግዚአብሔር ሳቅ እድርጎልኛል፤ ይህንንም የሚሰማ ሁሉ በእኔ ምክንያት ይስቃል አለች።
- 7 ፤ ደግሞም። ሣራ ልጆችን እንድታጠባ ለአብርሃም ማን በነገረው? በእርጅናው ልጅን ወልጄለታለሁና አለች።
- 8 ፤ ሕፃኑም እደገ፥ ጡትንም ከመጥባት ተቋረጠ፤ አብርሃምም ይስሐቅን ጡት ባስጣለበት ቀን ትልቅ ግብዣን አደረገ።
- 9 ፤ ሣራም ግብዣዊቱ እጋር ለአብርሃም የወለደችለትን ልጅ ሲስቅ አየችው።
- 10 ፤ አብርሃምንም። ይህችን ባሪያ ከነልጅዋ አሳድድ፤ የዚህች ባሪያ ልጅ ከልጄ ከይስሐቅ ጋር እይወርስምና አለችው።
- 11 ፤ ይህም ነገር በአብርሃም ዘንድ ስለ ልጁ እጅግ ችግር ሆነበት።
- 12 ፤ እግዚአብሔርም አብርሃምን አለው። ስለ ባሪያህና ስለ ብላቴናው አትዘን፤ ሣራም የምትነግርህን ቃል ሁሉ ስማ፤ በይስሐቅ ዘር ይጠራልሃልና።
- 13 ፤ የባሪያይቱን ልጅ ደግሞ ሕዝብ እደርገዋለሁ፥ ዘርህ ነውና።
- 14 ፤ አብርሃምም ማልዶ ተነሣ፥ እንጂራንም ወሰደ፥ የውኃ አቁማዳንም ለእጋር በትከሻዋ እሸከማት፥ ብላቴናውንም ሰጥቶ እስወጣት፤ እርስዋም ሄደች በቤርሳቤህም ምድረ በዳ ተቅበዘበዘች።
- 15 ፤ ውኃውም ከአቁማዳው አለቀ፤ ብላቴናውንም ከእንድ ቍጥቋጦ በታች ጣለችው፤
- 16 ፤ እርስዋም ሄደች። ብላቴናው ሲሞት አልየው ብላ ቀስት ተወርውሮ የሚደርስበትን ያህል ርቃ በእንጻሩ ተቀመጠች። ፊት ለፊትም ተቀመጠች፥ ቃልዋንም እሰምታ አለቀሰች።
- 17 ፤ እግዚአብሔርም የብላቴናውን ድምፅ ሰማ፤ የእግዚአብሔርም መልእክ ከሰማይ እጋርን እንዲህ ሲል ጠራት። እጋር ሆይ፥ ምን ሆነኸ? እግዚአብሔር የብላቴናውን ድምፅ ባለበት ስፍራ ሰምቶአልና አትፍረ።
- 18 ፤ ተነሺ፥ ብላቴናውንም እንሺ፥ እጅሽንም በእርሱ እጽኚው፤ ትልቅ ሕዝብ እደርገዋለሁና።
- 19 ፤ እግዚአብሔርም ዓይንዋን ከፈተላት፥ የውኃ ጉድጓድንም አየች፤ ሄዳም አቁማዳውን በውኃ ሞላች፥ ብላቴናውንም አጠጣች።
- 20 ፤ እግዚአብሔርም ከብላቴናው ጋር ነበረ፤ እደገም፥ በምድረ በዳም ተቀመጠ፥ ቀስተኛም ሆነ።
- 21 ፤ በፋራን ምድረ በዳም ተቀመጠ፤ እናቱም ከምድረ ግብፅ ሚስት ወሰደችለት።
- 22 ፤ በዚያም ዘመን አቢሜሌክ ከሙሽራው ወዳጅ ከአኮዘትና ከሠራዊቱ አለቃ ከፊኮል ጋር አብርሃምን አለው። በምታደርገው ሁሉ እግዚአብሔር ከእንተ ጋር ነው፤
- 23 ፤ አሁንም በእኔም በልጄም በልጅ ልጄም ክፉ እንዳታደርግብኝ በእግዚአብሔር ማልልኝ፤ ነገር ግን ለእንተ ቸርነትን እንዳደረግሁ እንተም ለእኔ ለተቀመጥህባትም ምድር ቸርነትን ታደርጋለህ።
- 24 ፤ አብርሃምም። እኔ እምላለሁ አለ።
- 25 ፤ አቢሜሌክንም ባሪያዎቹ በነጠቁት በውኃ ጉድጓድ ምክንያት አብርሃም ወቀሰው።
- 26 ፤ አቢሜሌክም አለ። ይህን ነገር ያደረገውን አላወቅሁም፤ እንተም ደግሞ ምንም አልነገርኸኝም፥ እኔም ከዛሬ በቀር አልሰማሁም።
- 27 ፤ አብርሃምም በጎችንና ላሞችን እምጥቶ ለአቢሜሌክ ሰጠው፤ ሁለቱም ቃል ኪዳን አደረጉ።
- 28 ፤ አብርሃምም ሰባት ቁቦች በጎችን ለብቻቸው አቆመ።
- 29 ፤ አቢሜሌክም አብርሃምን። ለብቻቸው ያቆምሃቸው እነዚህ ሰባት ቁቦች በጎች ምንድር ናቸው? አለው።
- 30 ፤ እርሱም። እኔ ይህችን የውኃ ጉድጓድ እንደቆፈርሁ ምስክር ይሆንልኝ ዘንድ እነዚህን ሰባት ቁቦች በጎች ከእጄ ትወስዳለህ አለው።
- 31 ፤ ስለዚህ የዚያን ስፍራ ስም ቤርሳቤህ ብሎ ጠራው፤ ከዚያ ሁለቱ ተማምለዋልና።
- 32 ፤ በቤርሳቤህም ቃል ኪዳንን አደረጉ። አቢሜሌክና የሙሽራው ወዳጅ አኮዘት የሠራዊቱ አለቃ ፊኮልም ተነሥተው ወደ ፍልስጥኤም ምድር ተመለሱ።
- 33 ፤ አብርሃምም በቤርሳቤህ የተምር ዛፍን ተከለ፤ በዚያም የዘላለሙን እምላክ የእግዚአብሔርን ስም ጠራ።
- 34 ፤ አብርሃምም በፍልስጥኤም ምድር ብዙ ቀን እንግዳ ሆኖ ተቀመጠ።

ከእነዚህም ነገሮች በኋላ እግዚአብሔር አብርሃምን ፈተነው። እንዲህም አለው። አብርሃም ሆይ። አብርሃምም። እነሆ፥ አለሁ አለ።

2 ፤ የምትወደውን እንድልጅህን ይስሐቅን ይዘህ ወደ ሞሪያም ምድር ሂድ፤ እኔም በምነግርህ በእንድተራራ ላይ በዚያ መሥዋዕት እድርገህ ሠዋው አለ።

3 ፤ አብርሃምም በማለዳ ተነሥቶ አህያውን ጫነ፥ ሁለቱንም ሎሌዎቹንና ልጁን ይስሐቅን ከእርሱ ጋር ወሰደ፥ እንጨትንም ለመሥዋዕት ሰነጠቀ፤ ተነሥቶም እግዚአብሔር ወዳለው ቦታ ሄደ።

4 ፤ በሦስተኛውም ቀን አብርሃም ዓይኑን እነሣና ቦታውን ከሩቅ አየ።

5 ፤ አብርሃምም ሎሌዎቹን አላቸው። አህያውን ይዛችሁ ከዚህ ቆይ፤ እኔና ልጄ ወደዚያ ሄደን እንሰግዳለን፥ ወደ እናንተም እንመለሳለን።

6 ፤ አብርሃምም የመሥዋዕቱን እንጨት እንሥቶ ለልጁ ለይስሐቅ አሸከመው፤ እርሱም እሳቱንና ቢላዋውን በእጁ ያዘ፥ ሁለቱም አብረው ሄዱ።

7 ፤ ይስሐቅም እባቱን አብርሃምን ተናገረው። እባቱ ሆይ አለ። እርሱም። እነሆኝ፥ ልጄ አለው። እሳቱና እንጨቱ ይኸው አለ፤ የመሥዋዕቱ በግ ግን ወዴት ነው? አለ።

8 ፤ አብርሃምም። ልጄ ሆይ፥ የመሥዋዕቱን በግ እግዚአብሔር ያዘጋጃል አለው፤ ሁለቱም አብረው ሄዱ።

9 ፤ እግዚአብሔር ወዳለውም ቦታ ደረሱ፤ አብርሃምም በዚያ መሠዊያውን ሠራ፥ እንጨትንም ረበረበ፤ ልጁን ይስሐቅንም አስሮ በመሠዊያው በእንጨቱ ላይ አጋደመው።

10 ፤ አብርሃምም እጁን ዘረጋ፥ ልጁንም ያርድ ዘንድ ቢላዋ እነሣ።

11 ፤ የእግዚአብሔር መልአክም ከሰማይ ጠራና። አብርሃም አብርሃም አለው፤

12 ፤ እርሱም። እነሆኝ አለ። እርሱም። በብላቴናው ላይ እጅህን አትዘርጋ፥ እንዳችም አታድርግበት፤ እንድልጅህን ለእኔ አልከለክልህምና እግዚአብሔርን የምትፈራ እንደ ሆኑህ አሁን አውቁአለሁ አለ።

13 ፤ አብርሃምም ዓይኑን እነሣ፥ በኋላውም እነሆ እንድ በግ በዱር ውስጥ ቀንዶቹ በዕፀ ሳቤቅ ተይዞ እየ፤ አብርሃምም ሄደ በጉንም ወሰደው፥ በልጁም ፋንታ መሥዋዕት እድርሳ ሠዋው።

14 ፤ አብርሃምም ያንን ቦታ ያህዌ ይርኤ ብሎ ጠራው፤ እስከ ዛሬም ድረስ በእግዚአብሔር ተራራ ይታያል ይባላል።

15 ፤ የእግዚአብሔር መልአክም አብርሃምን ከሰማይ ሁለተኛ ጊዜ ጠራው፥

16 ፤ እንዲህም አለው። እግዚአብሔር። በራሴ ማልሁ ይላል፤ ይህን ነገር አድርገሃልና፥ እንድልጅህንም አልከለክልህምና

17 ፤ በእውነት በረከትን እባርክሃለሁ፥ ዘርህንም እንደ ሰማይ ከዋክብትና በባሕር ዳር እንዳለ እሸዋ አበዛዋለሁ፤ ዘርህም የጠላቶችን ደጅ ይወርሳል፤

18 ፤ የምድር አሕዛብ ሁሉም በዘርህ ይባረካሉ፥ ቃሌን ሰምተሃልና።

19 ፤ አብርሃምም ወደ ብላቴናቹ ተመለሰ፥ ተነሥተውም ወደ ቤርሳቤህ አብረው ሄዱ፤ አብርሃምም በቤርሳቤህ ተቀመጠ።

20 ፤ ይህም ከሆነ በኋልላ ለአብርሃም እንዲህ ተብሎ ተነገረ። እነሆ፥ ሚልካ ደግሞ ለወንድምህ ለናኮር ልጆችን ወለደች፤

21 ፤ እነርሱም በኩሩ ዑፅ፥ ወንድሙ ቡዝ፥ የእራም አባት ቀሙኤል፥

22 ፤ ኮዛት፥ ሐዞ፥ ራልዳሥ፥ የድላፍ፥ ባቱኤል ናቸው።

23 ፤ ባቱኤልም ርብቃን ወለደ፤ እነዚህን ስምንቱን ሚልካ ለአብርሃም ወንድም ለናኮር ወለደች።

24 ፤ ፊልማ የሚሉአት ቁባቱ ደግሞ ጥባህን፥ ገአምን፥ ተሐሽን፥ ሞክሳን ወለደች።

ምዕራፍ 23

የሣራም ዕድሜ መቶ ሀያ ሰባት ዓመት ሆነ።

2 ፤ በቂርያትአርባቅም ሞተች፤ እርስዋም በከነዓን ምድር ያለች ኬብሮን ናት፤ አብርሃምም ለሣራ ሊያዝንላትና ሊያለቅስላት ተነሣ።

3 ፤ አብርሃምም ከፊሳው አጠገብ ተነሣ፥

- 4 ፤ ለኬጢ ልጆችም እንዲህ ሲል ተናገረ። እኔ በእናንተ ዘንድ በደብዳቤ መጻተኛ ነኝ፤ በእናንተ ዘንድ የመቃብር ርስት ስጡኝ፤ ራሳዬንም ከፊቴ ልቅበር።
- 5 ፤ የኬጢ ልጆችም ለአብርሃም መለሱ፤ አሉትም።
- 6 ፤ ጌታ ሆይ፤ ስማን፤ እንተ በእኛ መካከል ከእግዚአብሔር አለቃ ነህ፤ ከመቃብር ስፍራችን በመልካሙ ቦታ ራሳህን ቅበር፤ ራሳህን ትቀብር ዘንድ ከእኛ መቃብሩን የሚከለክልህ የለም።
- 7 ፤ አብርሃምም ተነሣ፤ ለምድሩ ሕዝብም፤ ለኬጢ ልጆች፤ ሰገደ።
- 8 ፤ እንዲህም አላቸው። ራሳዬን ከፊቴ እንድቀብር ከወደዳችሁ ስሙኝ፤ ከሰዓር ልጅ ከኤፍሮንም ለምኑልኝ፤
- 9 ፤ በእርሻው ዳር ያለችውን ድርብ ክፍል ያላትን ዋሻውን በሙሉ ዋጋ በመካከላችሁ ይስጡኝ፤ መቃብሩ የእኔ ርስት እንዲሆን።
- 10 ፤ ኤፍሮንም በኬጢ ልጆች መካከል ተቀምጦ ነበር፤ የኬጢ ሰው ኤፍሮንም የኬጢ ልጆችና ወደ ከተማ የሚገቡ ሁሉ ሲሰሙ ለአብርሃም እንዲህ ሲል መለሰለት።
- 11 ፤ አይደለም፤ ጌታይ፤ ስማኝ፤ እርሻውን ሰጥቼሃለሁ በእርሱም ዳር ያለውን ዋሻ ሰጥቼሃለሁ፤ በወገኔ ልጆች ፊት ሰጥቼሃለሁ፤ ራሳህን ቅበር።
- 12 ፤ አብርሃምም በአገሩ ሰዎች ፊት ሰገደ፤
- 13 ፤ የአገሩ ሰዎችም ሲሰሙ ለኤፍሮን እንዲህ ሲል ተናገረ። ነገራን ትሰማ ዘንድ እለምንሃለሁ፤ የእርሻውን ዋጋ እሰጥሃለሁ፤ እንተም ከእኔ ዘንድ ውሰድ፤ ራሳዬንም በዚያ እቀብራለሁ።
- 14 ፤ ኤፍሮንም ለአብርሃም እንዲህ ሲል መለሰለት።
- 15 ፤ ጌታይ ሆይ፤ እኔን ስማኝ፤ የእራት መቶ ሰቅል ዋጋ ምድር በእኔና በእንተ መካከል ምንድር ነው? ራሳህንም ቅበር።
- 16 ፤ አብርሃምም የኤፍሮንን ነገር ሰማ፤ አብርሃምም በኬጢ ልጆች ፊት የነገረውን እራት መቶ ሰቅል መዝኖ ለኤፍሮን ሰጠው፤ ብሩም ለመሸጫ ለመለወጫ የሚተላለፍ ነበረ።
- 17 ፤ በመምሬ ፊት ያለው ባለድርብ ክፍል የሆነው የኤፍሮን እርሻ ለአብርሃም ጸና፤
- 18 ፤ እርሻው በእርሱም ያለው ዋሻው፤ በእርሻውም ውስጥ በዙሪያውም ያለው እንጨት ሁሉ በኬጢ ልጆችና በከተማይቱ በር በሚገቡ ሁሉ ፊት ለአብርሃም ርስቱ ሆነ።
- 19 ፤ ከዚህም በኋላ ኬብሮን በምትባል በመምሬ ፊት በከነዓን ምድር ባለው እርሻ ባለ ድርብ ክፍል በሆነው ዋሻ ውስጥ አብርሃም ሚስቱን ሣራን ቀበረ።
- 20 ፤ እርሻውና በእርሱ ያለው ዋሻው በኬጢ ልጆች ዘንድ ለአብርሃም የመቃብር ርስት ሆኖ ጸና።

ምዕራፍ 24

አብርሃምም ሽመገለ በዘመኑም አረጀ፤ እግዚአብሔርም አብርሃምን በሥራው ሁሉ ባረከው።

- 2 ፤ አብርሃምም ሎሌውን የቤቱን ሽማግሌ የኩባቱን ሁሉ አዛዥ አለው።
- 3 ፤ እጅህን ከጭኔ በታች አድርግ፤ እኔም አብሬ ከምኖራቸው ከከነዓን ሴቶች ልጆች ለልጄ ሚስት እንዳትወስድለት በሰማይና በምድር እምላክ በእግዚአብሔር እምልሃለሁ፤
- 4 ፤ ነገር ግን ወደ አገሪና ወደ ተወላጆቹ ትሄዳለህ፤ ለልጄ ለይስሐቅም ሚስትን ትወስድለታለህ።
- 5 ፤ ሎሌውም። ሴቲቱ ምናልባት ወደዚህ አገር ከእኔ ጋር ለመምጣት እንቢ ያለች እንደ ሆነ ልጅህን ወደ ወጣህበት አገር ልመልሰውን? አለው።
- 6 ፤ አብርሃምም አለው። ልጄን ወደዚያ እንዳትመልስ ተጠንቀቅ፤
- 7 ፤ ከአባቴ ቤት ከተወለድሁባት ምድርም ያወጣኝ። ይህችንም ምድር እሰጥሃለሁ ብሎ የነገረኝና የማለልኝ የሰማይ እምላክ እግዚአብሔር፤ እርሱ መልእኩን በፊትህ ይሰድዳል፤ ከዚያም ለልጄ ሚስትን ትወስዳለህ።
- 8 ፤ ሴቲቱም ከእንተ ጋር ለመምጣት እንቢ ያለች እንደ ሆነ ከዚህ ካቀረብህ መሐላ ንጹሕ ነህ፤ ልጄን ግን ወደዚያ እትመልሰው።
- 9 ፤ ሎሌውም ከጌታው ከአብርሃም ጭን በታች እጁን አደረገ ስለዚህም ነገር ማለለት።
- 10 ፤ ሎሌውም ከጌታው ግመሎች መካከል አሥር ግመሎችን ወስዶ፤ ከጌታውም ዕቃ መልካም መልካሙን ይዞ ተነሣ፤ ተነሥቶም ወደ መስጴጦምያ ወደ ናኮር ከተማ ሄደ።

- 11 ፤ ሲመሽም ሴቶች ውኃ ሊቀዱ በሚወጡበት ጊዜ ከከተማይቱ ውጪ በውኃው ጉድጓድ አጠገብ ግመሎቹን አስበረከከ።
- 12 ፤ እንዲህም አለ። የጌታዬ የአብርሃም እምላክ እግዚአብሔር ሆይ፥ እለምንገለሁ፤ መንገዴን ዛሬ በፊቱ አቅናልኝ፥ ለጌታዬም ለአብርሃምም ምሕረትን አድርግ።
- 13 ፤ እነሆ፥ በዚህ የውኃ ምንጭ አጠገብ እኔ ቆሜአለሁ፥ የዚህችም ከተማ ሴቶች ልጆች ውኃውን ሊቀዱ ይመጣሉ፤
- 14 ፤ ውኃ እጠጣ ዘንድ እንስራሽን አዘንብዬ የምላት እርስዋም። እንተ ጠጣ፥ ግመሎችህን ደግሞ አጠጣለሁ የምትለኝ ቆንጆ፥ እርስዋ ለባሪያህ ለይስሐቅ ያዘጋጀሃት ትሁን፤ በዚህም ለጌታዬ ምሕረትን እንዳደረግህ አውቃለሁ።
- 15 ፤ ይህን መናገሩንም ሳይፈጽም እነሆ፥ ሚልካ የወለደችው የባቱኤል ልጅ ርብቃ እንስራዋን በጫንቃዋ ተሽክማ ወጣች፤ ሚልካም የአብርሃም ወንድም የናኮር ሚስት ናት።
- 16 ፤ ብላቴናይቱም መልክዋ እጅግ ያማረ፥ ወንድ የማያውቃት ድንግልም ነበረች፤ ወደ ምንጭም ወረደች እንስራዋንም ሞላች፥ ተመልሳም ወጣች።
- 17 ፤ ሎሌውም ሊገናኛት ሮጠና። ከእንስራሽ ጥቂት ውኃ ታጠጪኝ ዘንድ እለምንሻለሁ አላት።
- 18 ፤ እርስዋም። ጌታዬ ሆይ፥ ጠጣ አለችው፤ ፈጥናም እንስራዋን በእጅዋ አውርዳ አጠጣችው።
- 19 ፤ እርሱንም ካጠጣች በኋላ። ለግመሎችህ ደግሞ ሁሉም እስኪረኩ ድረስ ውኃ አቀዳለሁ አለች።
- 20 ፤ ፈጥናም ውኃውን ከእንስራዋ በማጠጫው ውስጥ ገለበጠችው፥ ደግሞም ልትቀዳ ወደ ጉድጓዱ ሮጠች፥ ለግመሎቹም ሁሉ ውኃ ቀዳች።
- 21 ፤ ሰውየውም ትክ ብሎ ይመለከታት ነበር፤ እግዚአብሔር መንገዱን አቅንቶለት እንደ ሆነ ወይም እንዳልሆነ ለማወቅም ዝም አለ።
- 22 ፤ ግመሎቹም ከጠጡ በኋላ እንዲህ ሆነ፤ ሰውየው ግማሽ ሰቅል የሚመዘን የወርቅ ቀለበት፥ ለእጆችዋም አሥር ሰቅል የሚመዘን ጥንድ የወርቅ አምባር አወጣ፤
- 23 ፤ እንዲህም አላት። እንቺ የማን ልጅ ነሽ? እስኪ ንገረኝ፤ በአባትሽ ቤት የምናድርበት ስፍራ ይገኛልን?
- 24 ፤ አለችውም። እኔ ሚልካ ለናኮር የወለደችው የባቱኤል ልጅ ነኝ።
- 25 ፤ በእኛ ዘንድ ገለባና ገፈራ የሚበቃ ያህል አለ፥ ለማደራያም ደግሞ ስፍራ አለን።
- 26 ፤ ሰውየውም አጎነበሰ፥ ለእግዚአብሔርም ሰገደ ።
- 27 ፤ እንዲህም አለ። ቸርነቱንና እውነቱን ከጌታዬ ያላራቀ የጌታዬ የአብርሃም እምላክ እግዚአብሔር ይመስገን፤ እኔ በመንገድ ሳለሁ እግዚአብሔር ወደ ጌታዬ ወንድሞች ቤት መራኝ።
- 28 ፤ ብላቴናይቱም ሮጠች፥ ለእናትዋም ቤት ይህን ነገር ሁሉ ተናገረች።
- 29 ፤ ለርብቃም ላባ የተባለ ወንድም ነበራት፤ ላባም ወደ ውጪ ወደ ውኃው ምንጭ ወደ ሰውየው ሮጠ።
- 30 ፤ ቀለበቱንና አምባሮቹን በእጎቱ እጅ ባዩ ጊዜ፥ የእጎቱን የርብቃንም ነገር። ያ ሰው እንዲህ አለኝ ያለችውን በሰማ ጊዜ፥ እርሱ ወደዚያ ሰው መጣ፤ እነሆም፥ በውኃው ምንጭ አጠገብ ከግመሎቹ ዘንድ ቆሞ ነበር።
- 31 ፤ እርሱም አለው። እንተ የእግዚአብሔር ቡሩክ፥ ግ፤ ስለምን እንተ በውጪ ቆመሃል? እኔም ቤቱን ለግመሎችህም ስፍራ አዘጋጅቼአለሁ።
- 32 ፤ ሰውየውም ወደ ቤት ገባ፥ ግመሎቹንም አራገፈ፤ ገለባና ገፈራም ለግመሎቹ አቀረበ፤ እግሩን ይታጠብ ዘንድ፥ ከእርሱም ጋር ላሉት ሰዎች እግር ውኃ አቀረበ።
- 33 ፤ መብልንም በፊቱ አቀረበለት፤ እርሱ ግን። ነገራን እስከናገር ድረስ አልበላም አለ። እርሱም። ተናገር አለው።
- 34 ፤ እርሱም አለ። እኔ የአብርሃም ሎሌ ነኝ።
- 35 ፤ እግዚአብሔርም ጌታዬን እጅግ ባረከው፥ አገነነውም፤ በጎችንና ላሞችን፥ ብርንም፥ ወርቅንም፥ ወንዶች ባሪያዎችንና ሴቶች ባሪያዎችን፥ ግመሎችንም አህዮችንም ሰጠው።
- 36 ፤ ሣራም የጌታዬ ሚስት በእርጅናው ለጌታዬ ወንድ ልጅን ወለደች፤ የነበረውንም ሁሉ ሰጠው።
- 37 ፤ ጌታዬም እንዲህ ሲል አማለኝ። እኔ ካለሁበት አገር ከከነዓናውያን ሴቶች ልጆች ለልጄ ሚስትን አትውሰድ።
- 38 ፤ ነገር ግን ወደ አባቱ ቤት ወደ ወገኔም ሂድ፥ ለልጄም ሚስትን ውሰድለት።
- 39 ፤ ጌታዬንም። ሴቲቱ ምናልባት ባትከተለኝሳ? አልሁት።
- 40 ፤ እርሱም አለኝ። አካሄዴን በፊቱ ያደረግሁለት እግዚአብሔር መልአኩን ከእንተ ጋር ይልካል፥ መንገድህንም

ያቀናል። ለልጅም ከወገኖቹ ከአባቱም ቤት ሚስትን ትወስዳለህ፤

41 ፤ የዚያን ጊዜ ከመሐላዬ ንጹሕ ነህ፤ ወደ ዘመዶቹ ሄደህ እነርሱ ባይሰጡህ ካማልሁህ መሐላ ንጹሕ ትሆናለህ።

42 ፤ ዛሬም ወደ ውኃው ምንጭ መጣሁ፥ እንዲህም አልሁ። የጌታዬ የኦብርሃም እምላክ እግዚአብሔር ሆይ፥ ዛሬ የምሄድበትን መንገዴን ብታቀናልኝ፤

43 ፤ እነሆ፥ እኔ በውኃው ምንጭ ላይ ቆሜአለሁ፤ ውኃ ልትቀዳለም ትመጣውም ቆንጆ። ጥቂት ውኃ ከእንስራሽ አጠጪኝ ስላት፥

44 ፤ እርስዋም። እንተ ጠጣ፥ ደግሞም ለግመሎችህ እቀዳለሁ የምትለኝ፥ እግዚአብሔር ለጌታዬ ልጅ ያዘጋጃት ሴት እርስዋ ትሁን።

45 ፤ እኔም የልቤን መናገር ገና ሳልፈጽም፥ እነሆ፥ ርብቃ እንስራዋን በትከሻዋ ተሸክማ ወጣች፥ ወደ ምንጭም ወርዳ ውኃ ቀዳች፤ እኔም። እስኪ አጠጪኝ አልኳት።

46 ፤ ፈጥናም እንስራዋን ከጫንቃዋ አወረደችና። እንተ ጠጣ፥ ግመሎችህንም ደግሞ አጠጣለሁ አለች፤ እኔም ጠጣሁ፥ ግመሎቼንም ደግሞ አጠጣች።

47 ፤ እኔም። እንቺ የማን ልጅ ነሽ? ብዬ ጠየቅኳት። እርስዋም። ሚልካ ለናኮር የወለደችለት የባቱኤል ልጅ ነኝ አለች፤ ቀለበትም አደረግሁላት፥ ለእጆችዋም እምባሮች አደረግሁላት።

48 ፤ በግምባሬም አጎነበስሁ፥ ለእግዚአብሔርም ሰገድሁ፤ የጌታዬን የወንድሙን ልጅ ለልጁ እወስድ ዘንድ በቀና መንገድ የመራኝን የጌታዬን የኦብርሃምን እምላክ እግዚአብሔርን አመሰግንሁ።

49 ፤ እሁንም ቸርነትና እውነት ለጌታዬ ትሠሩ እንደ ሆነ ንገሩኝ፤ ይህም ባይሆን ንገሩኝ፥ ወደ ቀኝ ወይም ወደ ግራ አል ዘንድ።

50 ፤ ላባና ባቱኤልም መለሱ እንዲህም አሉ። ነገሩ ከእግዚአብሔር ዘንድ መጥቶአል ክፉም በጎም ልንመልስልህ እንችልም።

51 ፤ ርብቃ እንኳት በፊትህ ናት፤ ይዘሃት ሂድ፥ እግዚአብሔር እንደ ተናገረ ለጌታህም ልጅ ሚስት ትሁን።

52 ፤ የኦብርሃምም ሎሌ ነገራቸውን በሰማ ጊዜ ወደ ምድር ወድቆ ለእግዚአብሔር ሰገደ።

53 ፤ ሎሌውም የብርና የወርቅ ጌጥ ልብስም አወጣ፥ ለርብቃም ሰጣት፤ የከበረ ስጦታንም ለወንድምዋና ለእናትዋ አቀረበ።

54 ፤ እርሱም ከእርሱም ጋር ያሉት በሉ ጠጡም፥ ከዚያም አደሩ፤ ማልደውም ተነሡና። ወደ ጌታዬ እሂድ ዘንድ አሰናብቱኝ አላቸው ።

55 ፤ ወንድምዋና እናትዋም። ብላቴናይቱ እንድ አሥር ቀን ያህል እንኳ ከእኛ ዘንድ ትቀመጥ፤ ከዚያም በኋላ ትሄዳለች አሉ።

56 ፤ እርሱም። እግዚአብሔር መንገዴን እቅንቆልኛልና አታዘግዩኝ፤ ወደ ጌታዬ እሂድ ዘንድ አሰናብቱኝ አላቸው።

57 ፤ እነርሱም። ብላቴናይቱን እንጥራና ከእፍዋ እንጠይቅ አሉ።

58 ፤ ርብቃንም ጠርተው። ከዚህ ሰው ጋር ትሄጃለሽን? አሉለት። እርስዋም። እሄዳለሁ አለች።

59 ፤ እጎታቸውንም ርብቃን ሞግዚትዋንም የኦብርሃምን ሎሌና ሰዎቹንም አሰናብቱአቸው።

60 ፤ ርብቃንም መረቁአትና። እንቺ እጎታችን፥ እልፍ እእላፋት ሁኚ፤ ዘርሽም የጠላቶችን ደጅ ይውረስ አሉለት።

61 ፤ ርብቃም ተነሣች ደንገጥሮችዋም፥ በግመሎችም ላይ ተቀምጠው ያንን ሰው ተከተሉት፤ ሎሌውም ርብቃን ተቀብሎ ሄደ።

62 ፤ ይስሐቅም ብሔርለሃይሮኢ በሚሉለት ምንጭ መንገድ መጣ፤ በአዜብ ምድር ተቀምጦ ነበርና።

63 ፤ ይስሐቅም በመሸ ጊዜ በልቡ እያሰላሰለ ወደ ሜዳ ወጥቶ ነበር፤ ዓይኖቹንም አቀና፥ እነሆም ግመሎች ሲመጡ አየ።

64 ፤ ርብቃም ዓይኖችዋን አቀናች፥ ይስሐቅንም አየች፥ ከግመልም ወረደች።

65 ፤ ሎሌውንም። ሊገናኘን በሚዳ የሚመጣ ይህ ሰው ማን ነው? አለችው። ሎሌውም። እርሱ ጌታዬ ነው አላት፤ እርስዋም መሸፈኛ ወስዳ ተከናነበች።

66 ፤ ሎሌውም ያደረገውን ነገር ሁሉ ለይስሐቅ ነገረው።

67 ፤ ይስሐቅም ወደ እናቱ ወደ ሣራ ድንኳን አገባት፥ ርብቃንም ወሰዳት፥ ሚስትም ሆነችው፥ ወደዳትም፤ ይስሐቅም ከእናቱ ሞት ተጽናና። a

አብርሃምም ደግሞ ስምዋ ኬጡራ የተባላች ሚስት አገባ።

2 ፤ እርስዋም ዘምራንን፥ የቅሳንን፥ ሚዳንን፥ ምድያምን፥ የስቦቅን፥ ስዌሕን ወለደችለት።

3 ፤ የቅሳንንም ሳባንና ድዳንን ወለደ። የድዳንም ልጆች አሦርያውያን፥ ለጡሳውያን፥ ለኤማውያን ናቸው።

4 ፤ የምድያምም ልጆች ጌፌር፥ ዔፌር፥ ሄኖሳ፥ አቢዳ፥ ኤልዳን ናቸው። እነዚህ ሁሉ የኬጡራ ልጆች ናቸው።

5 ፤ አብርሃምም የነበረውን ሁሉ ለይስሐቅ ሰጠው፤

6 ፤ የአብርሃምም ለነበሩ ለቁባቶቹ ልጆች አብርሃም ስጦታን ሰጣቸው፤ እርሱም ገና በሕይወቱ ሳለ ከልጁ ከይስሐቅ ለይቶ ወደ ፀሐይ መውጫ ወደ ምሥራቅ አገር ሰደዳቸው።

7 ፤ አብርሃምም የኖረበት የዕድሜው ዓመታት እነዚህ ናቸው፤ መቶ ሰባ እምስት ዓመት ኖረ።

8 ፤ አብርሃምም ነፍሱን ሰጠ፥ በመልካም ሽምግልናም ሞተ፤ ሽመገለም፥ ብዙ ዘመንም ጠገበ፤ ወደ ወገኖቹም ተከማቸ።

9 ፤ ልጆቹ ይስሐቅና እስማኤልም በመምሬ ፊት ለፊት ባለው በኬጢያዊ በሰዓር ልጅ በኤፍሮን እርሻ ላይ ባለ ድርብ ክፍል በሆነው ዋሻ ውስጥ ቀበሩት።

10 ፤ አብርሃም ከኬጢ ልጆች የገዛው እርሻ ይህ ነው፤ አብርሃምና ሚስቱ ሣራ ከዚያ ተቀበሩ።

11 ፤ አብርሃምም ከሞተ በኋላ እግዚአብሔር ልጁን ይስሐቅን ባረከው፤ ይስሐቅም ብኤርለሃይሮኢ ተብሎ በሚጠራው ምንጭ አጠገብ ኖረ።

12 ፤ የሣራ ባረያ ግብፃዊቱ አጋር ለአብርሃም የወለደችው የአብርሃም ልጅ የእስማኤል ትውልድ ይህ ነው፤

13 ፤ የእስማኤልም የልጆቹ ስም በየስማቸውና በየትውልዳቸው እንዲህ ነው፤ የእስማኤል የበኩር ልጁ

14 ፤ ነባዩት፥ ቄዳር፥ ነብዳኤል፥ መብሳም፥ ማስማዕ፥

15 ፤ ዱማ፥ ማሣ፥ ኩዳን፥ ቱማን፥ ኢጡር፥ ናፌስ፥ ቄድማ።

16 ፤ የእስማኤል ልጆች እነዚህ ናቸው፥ ስማቸውም በየመንደራቸውና በየሰፈራቸው ይኸው ነው፤ በየወገናቸውም አሥራ ሁለት አለቆች ናቸው።

17 ፤ እስማኤልም የኖረበት የዕድሜው ዘመን መቶ ሠላሳ ሰባት ዓመት ነው፤ ነፍሱን ሰጠ ሞተም፤ ወደ ወገኖቹም ተከማቸ።

18 ፤ መኖሪያቸውም ከኤውላጥ እንሥቶ በግብፅ ፊት ለፊት እስከምትገኝ እስከ ሱር ድረስ ወደ አሦር በምትወስደው መንገድ ላይ ነበረ፤ እንዲህም በወንድሞቹ ሁሉ ፊት ተቀመጠ።

19 ፤ የአብርሃም ልጅ የይስሐቅ ትውልድም ይህ ነው፤ አብርሃም ይስሐቅን ወለደ፤

20 ፤ ይስሐቅም እርባ ዓመት ሲሆነው ርብቃን አገባ፤ እርስዋም በሁለት ወንዞች መካከል ያለ የሶርያዊው የባቱኤል ልጅና የሶርያዊው የላባ እጎት ናት።

21 ፤ ይስሐቅም ስለሚስቱ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ፥ መካን ነበረችና፤ እግዚአብሔርም ተለመነው፥ ርብቃም ሚስቱ ፀነሰች።

22 ፤ ልጆችም በሆድዋ ውስጥ ይገፋፉ ነበር፤ እርስዋም። እንዲህ ከሆነ ይህ ለእኔ ምኔ ነው? አለች። ከእግዚአብሔርም ትጠይቅ ዘንድ ሄደች።

23 ፤ እግዚአብሔርም አላት። ሁለት ወገኖች በማኅፀንሽ ናቸው፥ ሁለቱም ሕዝብ ከሆድሽ ይከፈላሉ፤ ሕዝብም ከሕዝብ ይበረታል፤ ታላቁም ለታናሹ ይገዛል።

24 ፤ ትወልድ ዘንድ ዘመንዋ በተፈጸመ ጊዜም፥ እነሆ፥ በማኅፀንዋ መንታ ነበሩ።

25 ፤ በፊትም የወጣው ቀይ ነበረ፥ ሁለንተናውም ጠጉር ለብሶ ነበር፤ ስሙም ዔሳው ተባለ።

26 ፤ ከዚያም በኋላ ወንድሙ ወጣ፥ በእጁም የዔሳውን ተረከዝ ይዞ ነበር፤ ስሙም ያዕቆብ ተባለ። እርስዋ ልጆችን በወለደቻቸው ጊዜ ይስሐቅ ስድሳ ዓመት ሆኖት ነበር።

27 ፤ ብላቴኖቹም እደጉ፤ ዔሳውም እደን የሚያውቅ የበረሃ ሰው ሆነ፤ ያዕቆብ ግን ጭምት ሰው ነበረ፥ በድንኳንም ይቀመጥ ነበር።

28 ፤ ይስሐቅም ዔሳውን ይወድ ነበር፥ ካደነው ይበላ ነበርና፤ ርብቃ ግን ያዕቆብን ትወድ ነበረች።

29 ፤ ያዕቆብም ወጥ ሠራ፤ ዔሳውም ደክሞ ከበረሃ ገባ፤

30 ፤ ዔሳውም ያዕቆብን። ከዚህ ከቀዩ ወጥ አብላኝ፥ እኔ እጅግ ደክማለሁና አለው፤ ስለዚህ ስሙ ኤዶም ተባለ።

31 ፤ ያዕቆብም። በመጀመሪያ ብኩርናህን ሽጥልኝ አለው።

32 ፤ ዓሳውም። እነሆ፥ እኔ ልሞት ነኝ፤ ይህች ብኩርና ለምኔ ናት? አለ ።

33 ፤ ያዕቆብም። እስኪ በመጀመሪያ ማልልኝ አለው። ማለለትም፤ ብኩርናውንም ለያዕቆብ ሸጠ።

34 ፤ ያዕቆብም ለዓሳው እንጀራና የምስር ወጥ ሰጠው፤ በላ፥ ጠጣ፥ ተነሥቶም ሄደ፤ እንዲሁም ዓሳው ብኩርናውን አቃለላት።

ምዕራፍ 26

በምድርም ቀድሞ በአብርሃም ዘመን ከሆነው ራብ በላይ ራብ ሆነ፤ ይስሐቅም ወደ ፍልስጥኤም ንጉሥ ወደ አቢሜሌክ ወደ ጌራራ ሄደ።

2 ፤ እግዚአብሔር ተገለጠለት፥ እንዲህም አለው። ወደ ግብፅ እትወረድ፥ እኔ በምልህ ምድር ተቀመጥ እንጂ።

3 ፤ በዚህች ምድር ተቀመጥ፥ ከእንተ ጋርም እሆናለሁ፥ እባርክሃለሁም፤ እነዚህን ምድሮች ሁሉ ለእንተም ለዘርህም እሰጣለሁና፥ ለአባትህ ለአብርሃም የማልሁለትንም መሐላ አጸናለሁ።

4 ፤ ዘርህንም እንደ ሰማይ ከዋክብት አበዛለሁ፥ እነዚህንም ምድሮች ሁሉ ለዘርህ እሰጣለሁ፤ የምድርም አህዛብ ሁሉ በዘርህ ይባረካሉ፤

5 ፤ አብርሃም ቃሉን ሰምቶአልና፥ ፍርዴን ትእዛዜን ሥርዓቱን ሕጌንም ጠብቆአልና።

6 ፤ ይስሐቅም በጌራራ ተቀመጠ።

7 ፤ የዚያም ስፍራ ሰዎች ስለ ሚስቱ ጠየቁት፤ እርሱም። እኀቱ ናት አለ፤ የዚህ ስፍራ ስዎች ለርብቃ ሲሉ እንዳይገድሉኝ ብሎ ሚስቱ ናት ማለትን ፈርቶአልና፤ እርስዋ ውብ ነበረችና።

8 ፤ በዚያም ብዙ ቀን ከተቀመጠ በኋላ የፍልስጥኤም ንጉሥ አቢሜሌክ በመስኮት ሆኖ ጎበኘ፥ ይስሐቅም ሚስቱን ርብቃን ሲዳራት አየ።

9 ፤ አቢሜሌክም ይስሐቅን ጠራ፥ እንዲህም አለው። እነሆ ሚስትህ ናት፤ እንዴትስ እርስዋን። እኀቱ ናት አልሀ? ይስሐቅም። በእርስዋ ምክንያት እንዳልሞት ብዬ ነው አለው።

10 ፤ አቢሜሌክም አለ። ይህ ያደረግሁብን ምንድር ነው? ከሕዝብ አንዱ ከሚስትህ ጋር ሊተኛ ጥቂት በቀረው ነበር፥ ኃጢአትንም ልታመጣብን ነበር።

11 ፤ አቢሜሌክም ሕዝቡን ሁሉ። ይህን ሰው ሚስቱንም የሚነካ ሞትን ይሙት ብሎ አዘዘ።

12 ፤ ይስሐቅም በዚያች ምድር ዘርን ዘራ፥ በዚያች ዓመትም መቶ እጥፍ እገኘ፤ እግዚአብሔርም ባረከው።

13 ፤ ባለ ጣጋ ሰውም ሆነ፥ እጅግ እስኪበልጥ ድረስም እየጨመረ ይበዛ ነበር፤

14 ፤ የበግና የላም ኩባትም ሎሌዎችም እጅግ በዙለት፤ የፍልስጥኤም ሰዎች ቀኑበት።

15 ፤ በአባቱ በአብርሃም ዘመን የአባቱ ሎሌዎች የማሰላቸውን ጉድጓዶች ሁሉ የፍልስጥኤም ሰዎች ደፈኑአቸው አፈርንም ሞሉባቸው።

16 ፤ አቢሜሌክም ይስሐቅን። ከእኛ ተለይተህ ሂድ፥ ከእኛ ይልቅ እጅግ በርትተሃልና አለው።

17 ፤ ይስሐቅም ከዚያ ሄደ፥ በጌራራም ሸለቆ ሰፍሮ በዚያ ተቀመጠ።

18 ፤ ይስሐቅም በአባቱ በአብርሃም ዘመን ቁፍረዎቸው የነበሩትን የውኃ ጉድጓዶች ደግሞ አስቈፈረ፤ አብርሃም ከሞተ በኋላ የፍልስጥኤም ሰዎች ደፍነዋቸው ነበሩና፤ አባቱም ይጠራቸው በነበረው ስም ጠራቸው።

19 ፤ የይስሐቅ ሎሌዎችም በሸለቆው ውስጥ ቁፈሩ፥ በዚያም የሚመነጭ የውኃ ጉድጓድ አገኙ።

20 ፤ የጌራራ አገር እረኞች ከይስሐቅ እረኞች ጋር። ውኃው የእኛ ነው ሲሉ ተከራከሩ፤ የዚያችንም ጉድጓድ ስም ኤሴቅ ብሎ ጠራት፥ ለእርስዋ ሲሉ ተጣልተዋልና።

21 ፤ ሌላ ጉድጓድም ማሰ፥ ስለ እርስዋም ደግሞ ተጣሉ፤ ስምዋንም ስጥና ብሎ ጠራት ።

22 ፤ ከዚያም እልፍ ብሎ ሌላ ጉድጓድ አስቈፈረ፥ ስለ እርስዋም አልተጣሉም፤ ስምዋንም ርኖቦት ብሎ ጠራት እንዲህ ሲል። አሁን እግዚአብሔር አሰፋልን፥ በምድርም እንበዛለን።

23 ፤

24 ፤ ከዚያም ወደ ቤርሳቢህ ወጣ። በዚያችም ሌሊት እግዚአብሔር ተገለጠለት፥ እንዲህም አለው። እኔ የአባትህ የአብርሃም እምላክ ነኝ፤ እትፍራ፥ እኔ ከእንተ ጋር ነኝና፤ እባርክሃለሁ፤ ስለ ባሪያዬ ስለ አብርሃም ዘርህን አበዛለሁ።

- 25 ፤ በዚያም መሠረትም ሠራ የእግዚአብሔርንም ስም ጠራ፤ በዚያም ድንኳን ተከለ፤ የይስሐቅም ሎሌዎች በዚያ ጉድጓድ ማሰሩ።
- 26 ፤ አቢሚሌክና የሙሽራው ወዳጅ አኮዘት የሠራዊቱም አለቃ ራኮል ከጌራራ ወደ እርሱ ሄዱ።
- 27 ፤ ይስሐቅም። ለምን ወደ እኔ መጣችሁ? እናንተ ጠልታችሁኛል፤ ከእናንተም ለይታችሁ እሳድዳችሁኛል አላቸው።
- 28 ፤
- 29 ፤ እነርሱም አሉት። እግዚአብሔር ከእንተ ጋር እንዳለ በእርግጥ እየን፤ ስለዚህም። በእኛና በእንተ መካከል መሐላ ይሁን፤ እኛ እንተን እንዳልነካንህ፤ በጎነትንም ብቻ እንዳሳየንህ፤ በደኅናም እንደ ሰደድንህ፤ እንተም ክፉ እንዳትሠራብን ቃል ኪዳን ከእንተ ጋር እናድርግ አልን፤ እንተ አሁን ከእግዚአብሔር ዘንድ የተባረከህ ነህ።
- 30 ፤ ይስሐቅም ማዕድ አቀረበላቸው፤ በሉም ጠጡም።
- 31 ፤ ማልደውም ተነሡ፤ እርስ በርሳቸውም ተማማሉ፤ ይስሐቅም እሰናበታቸው፤ ከእርሱም ወጥተው በደኅና ሄዱ።
- 32 ፤ በዚያም ቀን የይስሐቅ ሎሌዎች መጡ፤ ስለቈፈሩአትም ጉድጓድ። ውኃ አገኘን ብለው ነገሩት።
- 33 ፤ ስምዋንም ሳቤህ ብሎ ጠራት፤ ስለዚህም የከተማይቱ ስም እስከ ዛሬ ድረስ ቢርሳቤህ ነው።
- 34 ፤ ዒሳውም አርባ ዓመት ሲሆነው የኬጢያዊ የብሔራን ልጅ ዮዲትን፤ የኬጢያዊ የሌሎንን ልጅ ቤሴምትንም ሚስቶች አድርጎ አገባ፤
- 35 ፤ እነርሱም የይስሐቅንና የርብቃን ልብ ያሳዝኑ ነበር። a

ምዕራፍ 27

- የ**ስሐቅ ሽምግሎ ዓይኖቹ ከማየት በፈዘዙ ጊዜ ታላቁን ልጁን ዒሳውን ጠርቶ። ልጄ ሆይ አለው፤ እርሱም። እነሆ አለሁ አለው።
- 2 ፤ እርሱም አለው። እነሆ እኔ አረጀሁ፤ የምሞትበትን ቀን አላውቅም።
- 3 ፤ እሁንም ማደኛህን የፍላጻህን አፎትና ቀስትህን ውሰድ፤ ወደ ምድረ በዳም ውጣ፤ አደንም አድንልኝ፤
- 4 ፤ ሳልሞትም ነፍሴ እንድትባርክህ የጣፈጠ መብል እኔ እንደምወደው አዘጋጅተህ እበላ ዘንድ እምጣልኝ።
- 5 ፤ ርብቃም ይስሐቅ ለልጁ ለዒሳው ሲነግር ትሰማ ነበር። ዒሳውም አደን አድኖ ሊያመጣ ወደ ምድረ በዳ ሄደ።
- 6 ፤ ርብቃም ልጅዋን ያዕቆብን እንዲህ አለችው። እነሆ፤ አባትህ ለወንድምህ ለዒሳው።
- 7 ፤ አደን አድነህ እምጣልኝ፤ ሳልሞትም በልቼ በእግዚአብሔር ፊት እንድባርክህ የጣፈጠ መብል አድርገልኝ ብሎ ሲነግረው ሰማሁ።
- 8 ፤ እሁንም፤ ልጄ ሆይ፤ እኔ በማዝዝህ ነገር ስማኝ፤
- 9 ፤ ወደ መንጋ ሄደህ ሁለት መልካካም ጠቦቶች እምጣልኝ፤ እነርሱንም ጣፋጭ መብል ለአባትህ እንደሚወደው አደርጋለሁ፤
- 10 ፤ ለአባትህም፤ ሳይሞት እንዲባርክህ፤ ይበላ ዘንድ ታገባለታለህ።
- 11 ፤ ያዕቆብም ርብቃን እናቱን አላት። እነሆ ዒሳው ወንድሜ ጠጉራም ሰው ነው፤ እኔ ግን ለስላሳ ነኝ፤
- 12 ፤ ምናልባት አባቴ ቢዳስሰኝ በፊቱ እንደሚዘብት እሆናለሁ፤ መርገምንም በላዬ አመጣለሁ፤ በረከትን አይደለም።
- 13 ፤ እናቱም አለችው። ልጄ ሆይ፤ መርገምህ በእኔ ላይ ይሁን፤ ቃሌን ብቻ ስማኝ፤ ሂድና እምጣልኝ።
- 14 ፤ ሄዶም አመጣ፤ ለእናቱም ሰጣት፤ እናቱም የጣፈጠውን መብል አባቴ እንደሚወደው አደረገች።
- 15 ፤ ርብቃም ከእርስዋ ዘንድ በቤት የነበረችውን የታላቁን ልጅዋን የዒሳውን መልካሙን ልብስ አመጣች፤ ታናሹን ልጅዋን ያዕቆብንም አለበሰችው፤
- 16 ፤ የጠቦቶችንም ለምድ በእጆቹና በለስላሳው እንገቱ ላይ አደረገች፤
- 17 ፤ የሠራችውን ጣፋጭ መብልና እንጀራውን ለልጅዋ ለያዕቆብ በእጁ ሰጠችው።
- 18 ፤ ወደ አባቱም ገብቶ። አባቴ ሆይ አለው እርሱም። እነሆኝ፤ ልጄ ሆይ፤ እንተ ማን ነህ? አለ።
- 19 ፤ ያዕቆብም አባቱን አለው። የበኩር ልጄህ እኔ ዒሳው ነኝ፤ እንዳዘዝኸኝ አደረግሁ፤ ነፍስህ ትባርክኝ ዘንድ ቀና በልና ተቀመጥ፤ ካደንሁትም ብላ።

- 20 ፤ ይስሐቅም ልጁን። ልጄ ሆይ፥ እንዴት ፈጥነህ እገኘኸው? አለው። እርሱም። እግዚአብሔር እምላክህ ወደ እኔ ስለ አቀረበው ነው አለ።
- 21 ፤ ይስሐቅም ያዕቆብን። ልጄ ሆይ፥ እንተ ልጄ ዔሳው እንደ ሆንህ ወይም እንዳልሆንህ እዳስስህ ዘንድ ቅረበኝ አለው።
- 22 ፤ ያዕቆብም ወደ አባቱ ወደ ይስሐቅ ቀረበ፤ ዳስሰውም፥ እንዲህም። ይህ ድምፅ የያዕቆብም ድምፅ ነው፥ እጆች ግን የዔሳው እጆች ናቸው አለው።
- 23 ፤ እርሱም አላወቀውም ነበር፤ እጆቹ እንደ ወንድሙ እንደ ዔሳው እጆች ጠጉራም ነበሩና፤ ስለዚህም ባረከው።
- 24 ፤ አለውም። እንተ ልጄ ዔሳው ነህ? እርሱም። እኔ ነኝ አለ።
- 25 ፤ እርሱም። ከልጄ አደን እንደበላና ነፍሴ እንድትባርክህ አቅርብልኝ አለ። አቀረበለትም፥ በላም፤ የወይን ጠጅ አመጣለት፥ እርሱም ጠጣ።
- 26 ፤ አባቱ ይስሐቅም። ልጄ ሆይ፥ ወደ እኔ ቅረብ ሳመኝም አለው።
- 27 ፤ ወደ እርሱም ቀረበ፥ ሳመውም፤ የልብሱንም ሽታ አሸተተ፥ ባረከውም፥ እንዲህም አለ። የልጄ ሽታ እግዚአብሔር እንደ ባረከው እርሻ ሽታ ነው፤
- 28 ፤ እግዚአብሔርም ከሰማይ ጠል ከምድርም ስብ የእህልንም የወይንንም ብዛት ይስጥህ፤
- 29 ፤ አሕዛብ ይገዙልህ ሕዝብም ይስገዱልህ፤ ለወንድሞችህ ጌታ ሁን፥ የእናትህም ልጆች ይስገዱልህ፤ የሚረግምህ እርሱ ርጉም ይሁን የሚባርክህም ቡሩክ ይሁን።
- 30 ፤ ይስሐቅም ያዕቆብን ባርኮ ከፈጸመ በኋላ፥ ያዕቆብም ከአባቱ ከይስሐቅ ፊት ከወጣ በኋላ፥ ወዲያው በዚያው ጊዜ ዔሳው ከእደኑ መጥቶ ገባ።
- 31 ፤ እርሱም ደግሞ ጣፋጭ መብል አዘጋጀ፥ ለአባቱም አገባ፤ አባቱንም። አባቱ ይነሣ፥ ነፍስህም ትባርክኝ ዘንድ ከልጁ አደን ይብላ አለው።
- 32 ፤ አባቱ ይስሐቅም። እንተ ማን ነህ? አለው፤ እርሱም። እኔ የበኩር ልጅህ ዔሳው ነኝ አለው።
- 33 ፤ ይስሐቅም እጅግ ደነገጠ እንዲህም አለ። ያደነውን አደን ወደ እኔ ያመጣ ማን ነው? እንተ ሳትመጣም ከሁሉ በላሁ ባረክሁትም፤ እርሱም የተባረከ ሆኖ ይኖራል።
- 34 ፤ ዔሳውም የአባቱን ቃል በሰማ ጊዜ ታላቅ እጅግም መራራ ጮኸት፥ አባቱንም። አባቱ ሆይ፥ እኔንም ደግሞ ባርክኝ አለው።
- 35 ፤ እርሱም። ወንድምህ በተንኮል ገብቶ በረከትህን ወሰደብህ አለ።
- 36 ፤ እርሱም አለ። በእውነት ስሙ ያዕቆብ ተባለ፥ ሁለት ጊዜ አስናክሎኛልና፤ ብኩርናዬን ወሰደ፥ እሁንም እነሆ በረከቱን ወሰደ። ደግሞም። ለእኔ በረከትን አላስቀረህልኝምን? አለ።
- 37 ፤ ይስሐቅም መለሰ ዔሳውንም አለው። እነሆ፥ ጌታህ እደረግሁት፥ ወንድሞቼንም ሁሉ ለእርሱ ተገዣቸ ይሆኑ ዘንድ ሰጠሁት፥ በእህልም በወይንም አበረታሁት፤ ለእንተ ግን፥ ልጄ ሆይ፥ ምን ላድርግ?
- 38 ፤ ዔሳውም አባቱን አለው። አባቱ ሆይ፥ በረከትህ እንዲት ብቻ ናትን? አባቱ ሆይ፥ እኔንም ደግሞ ባርክኝ። ዔሳውም ቃሉን እንሥቶ አለቀሰ።
- 39 ፤ አባቱ ይስሐቅም መለሰ አለውም። እነሆ፥ መኖሪያህ ከምድር ስብ ከላይ ከሚገኝ ከሰማይም ጠል ይሆናል፤
- 40 ፤ በሰይፍህም ትኖራለህ፥ ለወንድምህም ትገዛለህ፤ ነገር ግን በተቃወምኸው ጊዜ ቀንበሩን ከእንገትህ ትጥላለህ።
- 41 ፤ ዔሳውም አባቱ ስለ ባረከው በያዕቆብ ቂም ያዘበት፤ ዔሳውም በልቡ አለ። ለአባቱ የልቅሶ ቀን ቀርቦአል፥ ከዚያም በኋላ ወንድሜን ያዕቆብን እገድለዋለሁ።
- 42 ፤ ለርብቃም ይህ የታላቁ ልጅዋ የዔሳው ቃል ደረሰላት፤ ታናሹን ልጅዋን ያዕቆብንም አስጠርታ አስመጣችው፥ አለችውም። እነሆ፥ ወንድምህ ዔሳው ሊገድልህ ይፈቅዳል።
- 43 ፤ እሁንም ልጄ ሆይ ቃሌን ስማ፤ ተነሣና ወደ ካራን ምድር ወደ ወንድሜ ወደ ላባ ሂድ፤
- 44 ፤ በእርሱም ዘንድ ጥቂት ቀን ተቀመጥ፥ የወንድምህ ቊጣ እስኪበርድ ድረስ፤
- 45 ፤ የወንድምህ ቊጣ ከእንተ እስኪመለስ ድረስ፥ ያደረግህበትንም እስኪረሳው ድረስ፤ ከዚያም ልኪ

እስመጣሃለሁ፤ በእንደ ቀን ሁለታችሁን ለምን አጣለሁ?

46 ፤ ርብቃም ይስሐቅን አለችው። ከኬጢ ሴቶች ልጆች የተነሣ ሕይወቱን ጠላሁት፤ ያዕቆብ ከዚህ አገር ሴቶች ልጆች ሚስትን የሚያገባ ከሆነ በሕይወት መኖር ለምኔ ነው?

ምዕራፍ 28

ይስሐቅም ያዕቆብን ጠራው፥ ባረከውም፥ እንዲህ ብሎም አዘዘው። ከከነዓናውያን ሴቶች ልጆች ሚስትን አታግባ፤

2 ፤ ተነሣና ወደ እናትህ አባት ወደ ባቱሌል ቤት ወደ ሁለቱ ወንዞች መካከል ሂድ፤ ከዚያም ከእናትህ ወንድም ከላባ ሴቶች ልጆች ሚስትን አግባ።

3 ፤ ሁሉን የሚችል እምላክም ለብዙ ሕዝብ ጉባኤ እንድትሆን ይባርክህ፥ ያፍራህ፥ ያብዛህ፤

4 ፤ ስደተኛ ሆነህ የተቀመጥህባትን እግዚአብሔርም ለአብርሃም የሰጣትን ምድር ትወርስ ዘንድ የአብርሃምን በርከት ለእንተ ይስጥህ፥ ለዘርህም እንዲሁ እንደ እንተ።

5 ፤ ይስሐቅም ያዕቆብን ሰደደው፥ እርሱም የያዕቆብና የዔሳው እናት የርብቃ ወንድም የሚሆን የሶርያዊ ባቱሌል ልጅ ላባ ወዳለበት ወደ ሁለቱ ወንዞች መካከል ሂደ።

6 ፤ ዔሳውም ይስሐቅ ያዕቆብን እንደ ባረከው ባየ ጊዜ፥ ከዚያም ሚስትን ያገባ ዘንድ ወደ ሁለት ወንዞች መካከል እንደ ሰደደው፥ በባረከውም ጊዜ። ከከነዓን ሴቶች ልጆች ሚስትን አታግባ ብሎ እንዳዘዘው፥

7 ፤ ያዕቆብም የአባቱንና የእናቱን ቃል ሰምቶ ወደ ሁለቱ ወንዞች መካከል እንደሄደ፥

8 ፤ የከነዓናውያንም ሴቶች ልጆች በአባቱ በይስሐቅ ፊት የተጠሉ እንደሆኑ ዔሳው ባየ ጊዜ፥

9 ፤ ዔሳው ወደ እስማኤል ሄደ፥ ማዕሌትንም በፊት ካሉት ሚስቶቹ ጋር ሚስት ትሆነው ዘንድ አገባ፤ እርስዋም የአብርሃም ልጅ የሆነ የእስማኤል ልጅና የነባዮት እናት ናት።

10 ፤ ያዕቆብም ከቤርሳቤህ ወጥቶ ወደ ካራን ሄደ።

11 ፤ ወደ እንደ ስፍራም ደረሰ፥ ፀሐይም ጠልቃ ነበርና ከዚያ አደረ፤ በዚያም ስፍራ ድንጋይ እነሣ፥ ከራሱም በታች ተንተርሶ በዚያ ስፍራ ተኛ።

12 ፤ ሕልምም አለመ፤ እነሆም መሰላል በምድር ላይ ተተክሎ፥ ራሱም ወደ ሰማይ ደርሶ፥ እነሆም የእግዚአብሔር መላእክት ይወጡበት ይወርዱበት ነበር።

13 ፤ እነሆም፥ እግዚአብሔር በላይ ቆሞበት ነበር፥ እንዲህም አለ። የአባትህ የአብርሃም እምላክ የይስሐቅም እምላክ እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ይህችን እንተ የተኛህባትን ምድር ለእንተም ለዘርህም እሰጣለሁ፤

14 ፤ ዘርህም እንደ ምድር አሸዋ ይሆናል፤ እስከ ምዕራብና እስከ ምሥራቅ እስከ ሰሜንና እስከ ደቡብ ትስፋፋለህ፤ የምድርም አሕዛብ ሁሉ በእንተ በዘርህም ይባረካሉ።

15 ፤ እነሆም እኔ ከእንተ ጋር ነኝ፥ በምትሄድባትም መንገድ ሁሉ እጠብቅሃለሁ፥ ወደዚችም ምድር እመልስሃለሁ፤ የነገርሁህን ሁሉ እስካደርግልህ ድረስ አልተውህምና።

16 ፤ ያዕቆብም ከእንቅልፉ ተነሥቶ። በእውነት እግዚአብሔር በዚህ ስፍራ ነው፤ እኔ አላወቅሁም ነበር አለ።

17 ፤ ፈራ፥ እንዲህም አለ። ይህ ስፍራ እንዴት ያስፈራ፤ ይህ ስፍራ የእግዚአብሔር ቤት ነው እንጂ ሌላ አይደለም፤ ይህም የሰማይ ደጅ ነው።

18 ፤ ያዕቆብም ማልዶ ተነሣ፥ ተንተርሶት የነበረውንም ድንጋይ ወስዶ ሐውልት አድርጎ አቆመው፥ በላዩም ዘይትን አፈሰሰበት።

19 ፤ ያዕቆብም ያንን ስፍራ ቤቴል ብሎ ጠራው፤ እስቀድሞ ግን የዚያች ከተማ ስም ሎዛ ነበረ።

20 ፤ ያዕቆብም እንዲህ ብሎ ስለለት ተሳለ። እግዚአብሔር ከእኔ ጋር ቢሆን፥ በምሄድባትም በዚች መንገድ ቢጠብቀኝ፥ የምበላውንም እንጂራ የምለብሰውንም ልብስ ቢሰጠኝ፥

21 ፤ ወደ አባቱ ቤትም በጤና ብመለስ፥ እግዚአብሔር እምላኬ ይሆንልኛል፤

22 ፤ ለሐውልት የተከልሁት ይህም ድንጋይ የእግዚአብሔር ቤት ይሆናል፤ ከሰጠኸኝም ሁሉ ለእንተ ከአሥር እጅ እንዱን እሰጥሃለሁ።

ምዕራፍ 29

የዕቆብም ተነሥቶ ወደ ምሥራቅ ሰዎች አገር ሄደ።

2 ፤ በሜዳውም እነሆ ጉድጓድን እየፈፀ በዚያም ሦስት የበጎች መንጎች በላዩ ተመስገው ነበር፤ ከዚያ ጉድጓድ በጎቹን ያጠጡ ነበርና፤ በጉድጓዱም አፍ የነበረው ድንጋይ ትልቅ ነበረ።

3 ፤ መንጎችም ሁሉ ከዚያ በተከማቹ ጊዜ ድንጋዩን ከጉድጓዱ አፍ ገለል አድርገው በጎቹን ያጠጡ ነበር፤ ድንጋዩንም ወደ ስፍራው መልሰው በጉድጓዱ አፍ እንደ ገና ይገጥሙት ነበር።

4 ፤ ያዕቆብም። ወንድሞቼ ሆይ፥ እናንተ የወዴት ናችሁ? አላቸው። እነርሱም። እኛ የካራን ነን አሉት።

5 ፤ የናኮርን ልጅ ላባን ታውቁታላችሁን? አላቸው። እነርሱም። እናውቀዋለን አሉት።

6 ፤ እርሱ። ደኅና ነውን? አላቸው። እነርሱም። እዎን ደኅና ነው፤ እሁንም ልጁ ራሔል ከበጎች ጋር መጣች አሉት።

7 ፤ እርሱም። ቀኑ ገና ቀትር ነው፥ ከብቶቹ የሚከማቹበት ሰዓቱም ገና አልደረሰም፤ እሁንም በጎቹን አጠጡና ሄዳችሁ አሰማሩአቸው አላቸው።

8 ፤ እነርሱም አሉ። መንጎች ሁሉ እስኪከማቹና ድንጋዩን ከጉድጓዱ አፍ እስኪገለብጡት ድረስ እንችልም፤ ከዚያም በኋላ በጎቹን እናጠጣለን።

9 ፤ እርሱም ገና ከእነርሱ ጋር ሲነጋገር እነሆ የላባ ልጅ ራሔል ከአባትዋ በጎች ጋር ደረሰች፤ እርሷም የአባትዋን በጎች ትጠብቅ ነበርና።

10 ፤ ያዕቆብም የእናቱን ወንድም የላባን ልጅ ራሔልንና የእናቱን የላባን በጎች ባዩ ጊዜ፥ ቀረበ ከጉድጓዱም አፍ ድንጋዩን ገለበጠ፥ የእናቱን የላባን በጎችንም አጠጣ።

11 ፤ ያዕቆብም ራሔልን ሳማት፥ ቃሉንም ከፍ አድርጎ አለቀሰ።

12 ፤ ያዕቆብም የአባትዋ ዘመድና የርብቃ ልጅ መሆኑን ለራሔል አስታወቃት፤ እርሷም ሮጣ ሄዳ ለአባትዋ ይህን ነገር ነገረችው።

13 ፤ ላባም የእናቱን ልጅ የያዕቆብን ወሬ በሰማ ጊዜ ሊቀበለው ሮጠ፥ እቅፎም ሳመው፥ ወደ ቤቱም አገባው። ነገሩንም ሁሉ ለላባ ነገረው።

14 ፤ ላባም። በእውነት እንተ አጥንቱ ሥጋዬም ነህ አለው። እንድ ወር የሚያህልም ከእርሱ ጋር ተቀመጠ።

15 ፤ ላባም ያዕቆብን። ወንድሜ ስለሆንህ በከንቱ ታገለግለኛለህ? ምንዳህ ምንድር ነው? ንገረኝ አለው።

16 ፤ ለላባም ሁለት ሴቶች ልጆች ነበሩት፤ የታላቁቱ ስም ልያ የታናጂቱ ስም ራሔል ነበረ።

17 ፤ ልያም ዓይነ ልም ነበረች፤ ራሔል ግን መልክ መልካም ነበረች ፊትዋም ውብ ነበረ።

18 ፤ ያዕቆብም ራሔልን ወደደ፤ እንዲህም አለ። ስለ ታናጂቱ ልጅህ ስለ ራሔል ሰባት ዓመት እገዛልሃለሁ።

19 ፤ ላባም። ለሌላ ሰው ከምሰጣት ይልቅ ለእንተ ብሰጣት ይሻላል፤ ከእኔ ጋር ተቀመጥ አለ።

20 ፤ ያዕቆብም ስለ ራሔል ሰባት ዓመት ተገዛ፤ እርሷንም ይወድዳት ስለነበረ በእርሱ ዘንድ እንደ ጥቂት ቀን ሆነለት።

21 ፤ ያዕቆብም ላባን። ወደ እርሷም እገባ ዘንድ ሚስቴን ስጠኝ፥ ቀኔ ተፈጽሞአልና አለው።

22 ፤ ላባም የዚያን ስፍራ ሰዎች ሁሉ ሰበሰቡ፥ ሰርግም አደረገ።

23 ፤ በመሸም ጊዜ ልጁን ልያን ወስዶ ለያዕቆብ አገባለት፤ ያዕቆብም ወደ እርሷም ገባ።

24 ፤ ላባም ለልጁ ለልያ ባሪያዬቱን ዘለፋን ባርያ ትሆናት ዘንድ ሰጣት።

25 ፤ በነጋም ጊዜ እነሆ ልያ ሆና ተገኘች፤ ላባንም። ምነው እንደዚህ አደረግሁበኝ? ያገለገልሁህ ስለ ራሔል አልነበረምን? ለምን አታለልኸኝ? አለው።

26 ፤ ላባም እንዲህ አለ። በአገራችን ታላቁቱ ሳላች፥ ታናጂቱን እንሰጥ ዘንድ ወግ አይደለም፤

27 ፤ ይህችንም ሳምንት ፈጽመ፤ ሌላ ሰባት ዓመት ደግሞ እኔን ስለምታገለግለኝ አገልግሎት እርሷን ደግሞ እሰጥሃለሁ።

28 ፤ ያዕቆብም እንዲህ አደረገ፥ ይህችንም ሳምንት ፈጽመ፤ ልጁን ራሔልንም ለእርሱ ሚስት ትሆን ዘንድ ሰጠው።

29 ፤ ላባም ለልጁ ለራሔል ባርያዬቱን ባላን ባርያ ትሆናት ዘንድ ሰጣት።

30 ፤ ያዕቆብም ወደ ራሔል ደግሞ ገባ። ራሔልንም ከልያ ይልቅ ወደዳት፤ ሌላ ሰባት ዓመትም ተገዛለት።

31 ፤ እግዚአብሔርም ልያ የተጠላች መሆንዋን ባዩ ጊዜ ማኅፀንዋን ከፈተላት፤ ራሔል ግን መካን ነበረች።

- 32 ፤ ልዩም ፀነሰች፥ ወንድ ልጅንም ወለደች፥ ስሙንም ሮቤል ብላ ጠራችው፤ እግዚአብሔር መከራዬን አይቶአልና፥ እንግዲህም ወዲህ ባሌ ይወድደኛል ብላለችና።
- 33 ፤ ደግሞም ፀነሰች፥ ወንድ ልጅንም ወለደች፤ እኔ እንደ ተጠላሁ እግዚአብሔር ስለ ሰማ ይህን ደገመኝ አለች፤ ስሙንም ስምዖን ብላ ጠራችው።
- 34 ፤ ደግሞም ፀነሰች፥ ወንድ ልጅንም ወለደች፤ አሁንም ባሌ ወደ እኔ ይጠጋል፥ ሦስት ወንዶች ልጆችን ወልጄለታለሁና አለች፤ ስለዚህም ስሙን ሌዊ ብላ ጠራችው።
- 35 ፤ ደግሞም ፀነሰች፥ ወንድ ልጅንም ወለደች፤ በዚህም ጊዜ እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ አለች፤ ስለዚህም ስሙን ይሁዳ ብላ ጠራችው። መውለድንም አቆመች።

ምዕራፍ 30

- ራሱም ለያዕቆብ ልጆችን እንዳወለደች ባዩች ጊዜ በእጎትዋ ቀናችባት፤ ያቆብንም። ልጅ ስጠኝ፤ ይህስ ካልሆነ እሞታለሁ አለችው።
- 2 ፤ ያዕቆብም ራሱን ተቆጥቶ። በውኑ እኔ የሆድን ፍሬ በነሣሽ በእግዚአብሔር ቦታ ነኝን? አላት።
- 3 ፤ እርስዋም ባሪያዬ ባለ እነሆ አለች፤ ድረስባት፤ በእኔም ጭን ላይ ትውለድ፥ የእርስዋም ልጆች ለእኔ ደግሞ ይሁኑልኝ አለች።
- 4 ፤ ባሪያዋን ባላንም ሚስት ትሆነው ዘንድ ለእርሱ ሰጠችው፤ ያዕቆብም ደረሰባት።
- 5 ፤ ባላም ፀነሰች፥ ወንድ ልጅንም ለያዕቆብ ወለደችለት።
- 6 ፤ ራሱም። እግዚአብሔር ፈረደልኝ፥ ቃሌንም ደግሞ ሰማ፥ ወንድ ልጅንም ሰጠኝ አለች፤ ስለዚህ ስሙን ዳን ብላ ጠራችው።
- 7 ፤ የራሱም ባሪያ ባለ ደግሞ ፀነሰች፥ ለያዕቆብም ሁለተኛ ወንድ ልጅን ወለደች።
- 8 ፤ ራሱም። ብርቱ ትግልን ከእጎቼ ጋር ታገልሁ፥ አሸነፍሁም አለች፤ ስሙንም ንፍታሌም ብላ ጠራችው።
- 9 ፤ ልዩም መውለድን እንዳቆመች ባዩች ጊዜ ባሪያዋን ዘለፋን ወሰደች፥ ሚስት ትሆነውም ዘንድ ለያዕቆብ ሰጠችው።
- 10 ፤ የልዩ ባሪያ ዘለፋም ወንድ ልጅን ለያዕቆብ ወለደች።
- 11 ፤ ልዩም። ጉድ አለች፤ ስሙንም ጋድ ብላ ጠራችው።
- 12 ፤ የልዩ ባሪያ ዘለፋም ዳግመኛ ለያዕቆብ ወንድ ልጅን ወለደች።
- 13 ፤ ልዩም። ደስታ ሆነልኝ፤ ሴቶች ያመሰግኑኛልና አለች፤ ስሙንም አሴር ብላ ጠራችው።
- 14 ፤ ሮቤል ስንዴ በሚታጨድበት ወራት ወጣ፥ በእርሻም እንኮይ አገኘ፥ ለእናቱ ለልዩም አመጣላት። ራሱም ልዩን። የልጅሽን እንኮይ ስጪኝ አለቻት።
- 15 ፤ እርስዋም። ባሌን መውሰድሽ በውኑ ጥቂት ነገር ነውን? አሁን ደግሞ የልጄን እንኮይ ልትወስጂ ትፈልጊያለሽን? አለቻት። ራሱም። እንኪያስ ስለ ልጅሽ እንኮይ በዚህች ሌሊት ከአንቺ ጋር ይተኛ አለች።
- 16 ፤ ያዕቆብም ሲመሽ ከዱር ገባ፥ ልዩም ልትቀበለው ወጣች እንዲህም አለችው። ወደ እኔ ትገባለህ፤ በልጄ እንኮይ በእርግጥ ተከራይቼሃለሁና። በዚያችም ሌሊት ከእርስዋ ጋር ተኛ።
- 17 ፤ እግዚአብሔርም የልዩን ጸሎት ሰማ፥ ፀነሰችም፥ እምስተኛ ወንድ ልጅንም ለያዕቆብ ወለደች።
- 18 ፤ ልዩም። ባሪያዬን ለባሌ ስለ ሰጠሁ እግዚአብሔር ዋጋዬን ሰጠኝ አለች፤ ስሙንም ይባኮር ብላ ጠራችው።
- 19 ፤ ልዩም ደግሞ ፀነሰች፥ ስድስተኛ ወንድ ልጅንም ለያዕቆብ ወለደች።
- 20 ፤ ልዩም። እግዚአብሔር መልካም ስጦታን ሰጠኝ፤ እንግዲህስ ባሌ ከእኔ ጋር ይኖራል፥ ስድስት ልጆችን ወልጄለታለሁና አለች፤ ስሙንም ዛብሎን ብላ ጠራችው።
- 21 ፤ ከዚያም በኋላ ሴት ልጅን ወለደች፥ ስምዋንም ዲና አለቻት።
- 22 ፤ እግዚአብሔርም ራሱን አሰበ፥ እግዚአብሔርም ተለመናት፥ ማኅፀንዋንም ከፈተላት፤
- 23 ፤ ፀነሰችም፥ ወንድ ልጅንም ወለደችና። እግዚአብሔር ስድቤን አስወገደ አለች፤
- 24 ፤ ስሙንም። እግዚአብሔር ሁለተኛ ወንድ ልጅን ይጨምርልኝ ስትል ዮሴፍ ብላ ጠራችው።
- 25 ፤ ራሱም ዮሴፍን ከወለደች በኋላ ያዕቆብ ላባን እንዲህ አለው። ወደ ስፍራዬ ወደ አገሬም እመለስ ዘንድ አሰናብተኝ።

- 26 ፤ ስለ እነርሱ የተገዛሁላቸውን ሚስቶቹንና ልጆቹን ስጠኝና ልሂድ፤ የተገዛሁልህን መገዛት ታውቃለህና።
- 27 ፤ ላባም። በዓይኑህ ፊት ሞገስን የማገኝ ብሆኑስ ከዚህ ተቀመጥ፤ እግዚአብሔር በአንተ ምክንያት እንደ ባረከኝ ተመልክቼአለሁና አለው።
- 28 ፤ ደመወዝህን ንገረኝ፥ እርሱንም እሰጥሃለሁ አለ።
- 29 ፤ እርሱም አለው። እንዴት እንዳገለገልሁህ፥ ከብትህንም እንዴት እንደ ጠበቅሁልህ አንተ ታውቃለህ።
- 30 ፤ ከእኔ መምጣት በፊት የነበረህ ጥቂት ነበርና፥ ዛሬም እጅግ በዛ፤ ወደ አንተ በመምጣቴም እግዚአብሔር ባረክህ፤ አሁንም እኔ ደግሞ ለቤቴ የምሠራው መቼ ነው?
- 31 ፤ እርሱም። የምሰጥህ ምንድር ነው? አለ። ያዕቆብም አለው። ምንም አትስጠኝ፤ ይህንም ነገር ብታደርግልኝ እንደ ገና በጎችህን አበላለሁ እጡብቃለሁም።
- 32 ፤ ዛሬ በመንጎችህ በኩል አልፋለሁ፥ በዚያም ከበጎችህ መካከል ዝንጉርጉርና ነቀጣ ያለበቱን ጥቁሩንም በግ ሁሉ፥ ከፍየሎቹም ነቀጣና ዝንጉርጉር ያለበቱን አለያለሁ፤ እነርሱም ደመወዜ ይሆናሉ።
- 33 ፤ ስለዚህም በፊትህ ያለውን ደመወዜን ለመመልከት በመጣህ ጊዜ ወደ ፊት ዳድቅነቴ ይመሰክርልኛል፤ ከፍየሎች ዝንጉርጉርና ነቀጣ የሌለበት ከበግ ጠቦቶችም ጥቁር ያልሆኑ ሁሉ፥ እርሱ በእኔ ዘንድ ቢገኝ እንደ ተሰረቀ ይቆጠርብኝ።
- 34 ፤ ላባም። እነሆ እንደ ቃልህ ይሁን አለ።
- 35 ፤ በዚያም ቀን ከተባቶቹ ፍየሎች ሽመልመሌ መሳይና ነቀጣ ያለባቸውን፥ ከእንስሶቹም ፍየሎች ዝንጉርጉርና ነቀጣ ያለባቸውን፥ ነጭ ያለበትን ማንኛውንም ሁሉ፥ ከበጎቹም መካከል ጥቁሩን በግ ሁሉ ለይቶ ለልጆቹ ሰጣቸው።
- 36 ፤ በእርሱና በያዕቆብ መካከልም የሦስት ቀን መንገድ ያህል አራቃቸው፤ ያዕቆብም የቀሩትን የላባን በጎች ይጡበቅ ነበር።
- 37 ፤ ያዕቆብም ልብን ለውዝ ኤርሞን ከሚባሉ እንጨቶች እርጥብ በትርን ወስዶ በበትሮቹ ውስጥ ያለው ነጭ እንዲታይ ነጭ ሽመልመሌ አድርጎ ላጣቸው።
- 38 ፤ የላጣቸውንም በትሮች በጎቹ ውኃ ሊጠጡ በመጡ ጊዜ በውኃ ማጠጫው ገንዳ ውስጥ በበጎቹ ፊት እኖራቸው፤ በጎቹ ውኃ ሊጠጡ በመጡ ጊዜ ይጎመጁ ነበር።
- 39 ፤ በጎቹም በትሮቹን አይተው ከመጎምጃታቸው የተነሣ ፀነሱ፤ በጎቹም ሽመልመሌ መሳይና ዝንጉርጉር ነቀጣም ያለበቱን ወለዱ።
- 40 ፤ ያዕቆብም ጠቦቶቹን ለየ፥ ሽመልመሌ መሳይና ጥቁር ያለባቸውን በጎቹንም ሁሉ በላባ በጎች ፊት ለፊት እኖረ፤ መንጎቹንም ለብቻቸው አቆማቸው፥ ወደ ላባም በጎች አልጨመራቸውም።
- 41 ፤ እንዲህም ሆነ፤ የበረቱት በጎች በጎመጁ ጊዜ፥ በጎቹ በትሮቹን አይተው በበትሮቹ እምሳል ይፀንሱ ዘንድ ያዕቆብ በትሮቹን በውኃ ማጠጫው ገንዳ ውስጥ ከበጎቹ ፊት አደረገ፤
- 42 ፤ በደከሙ በጎችም ፊት በትሩን አያደርገውም ነበር፤ የደከሙትም ለላባ፥ የበረቱትም ለያዕቆብ ሆኑ።
- 43 ፤ ያ ሰውም እጅግ ባለ ጠጋ ሆነ፤ ብዙም ከብት ሴቶችም ወንዶችም ባሪያዎች ግመሎችም አህዮችም ሆኑለት።

ምዕራፍ 31

ያዕቆብም የላባ ልጆች ያሉትን ነገር። ያዕቆብ ለአባታችን የሆነውን ሁሉ ወሰደ፤ ይህንም ሁሉ ከብር ከአባታችን ከብት አገኘ ሲሉ ሰማ።

- 2 ፤ ያዕቆብም የላባን ፊት አየ፥ እነሆም ከእርሱ ጋር እንደ ዱሮው አልሆነም።
- 3 ፤ እግዚአብሔርም ያዕቆብን። ወደ አባትህ ምድር ወደ ዘመዶችህም ተመለስ፤ ከአንተም ጋር እሆናለሁ አለው።
- 4 ፤ ያዕቆብም ልኮ ራሔልንና ልያን ወደ በጎቹ ስፍራ ወደ ሜዳ ጠራቸው፥
- 5 ፤ እንዲህም አላቸው። የአባታችሁ ፊት ከእኔ ጋር እንደ ዱሮ እንዳልሆነ አያለሁ፤ ነገር ግን የአባቴ እምላክ ከእኔ ጋር ነው።
- 6 ፤ እኔ ባለኝ ጉልበቴ ሁሉ አባታችሁን እንዳገለገልሁ ታውቃላችሁ።
- 7 ፤ አባታችሁ ግን አታለለኝ፥ ደመወዜንም አሥር ጊዜ ለወጠ፤ እግዚአብሔር ግን ከፉ ያደርግብኝ ዘንድ

አልፈቀደለትም።

8 ፤ ደመወዝህ ዝንጉርጉሮች ይሁኑ ቢለኝ በጎቼ ሁሉ ዝንጉርጉሮችን ወለዱ፤ ሽመልመሌ መሳዮቼ ደመወዝህ ይሁኑ ቢለኝ በጎቼ ሁሉ ሽመልመሌ መሳዮችን ወለዱ።

9 ፤ እግዚአብሔርም የአባታችሁን በጎች ሁሉ ነሥቶ ለእኔ ሰጠኝ።

10 ፤ እንዲህም ሆነ፤ በጎቼ በጎመጁ ጊዜ ዓይኔን እንሥቼ በሕልም እየሁ፤ እነሆም፥ በበጎችና በፍየሎች ላይ የሚንጠላጠሉት የበጎችና የፍየሎች አውራጆች ሽመልመሌ መሳዮችና ዝንጉርጉሮች ነቁጣ ያለባቸውም ነበሩ።

11 ፤ የእግዚአብሔርም መልእክ በሕልም። ያዕቆብ ሆይ አለኝ፤ እኔም። እነሆኝ አልሁት።

12 ፤ እንዲህም አለኝ። ዓይኔህን አቅንተህ እይ፤ በበጎችና በፍየሎች ላይ የሚንጠላጠሉት የበጎችና የፍየሎች አውራጆች ሽመልመሌ መሳዮችና ዝንጉርጉሮች ነቁጣ ያለባቸውም ናቸው፤ ላባ በእንተ ላይ የሚያደርገውን ሁሉ እይቼአለሁና።

13 ፤ ሐውልት የቀባህበት በዚያም ለእኔ ስለለት የተሳልህበት የቤቴል እምላክ እኔ ነኝ፤ እሁንም ተነሥተህ ከዚህ አገር ውጣ፥ ወደ ተወለድህበትም ምድር ተመለስ።

14 ፤ ራሔልና ልያም መልሰው እንዲህ አሉት። በአባታችን ቤት ለእኛ ድርሻና ርስት በውኑ ቀርቶልናልን?

15 ፤ እኛ በእርሱ ዘንድ እንደ ባዕድ የተቈጠርን አይደለንምን? እርሱ እኛን ሽጦ ዋጋችንን በልቶአልና።

16 ፤ ስለዚህም እግዚአብሔር ከአባታችን የነሣው ይህ ሁሉ ሀብት ለእኛና ለልጆቻችን ነው፤ እሁንም እግዚአብሔር ያለህን ሁሉ አድርግ።

17 ፤ ያዕቆብም ተነሣ፥ ልጆቹንና ሚስቶቹንም በግመሎች ላይ አስቀመጠ፤

18 ፤ መንጎቹንም ሁሉ፥ የቤቴንም ዕቃ ሁሉ፥ በሁለት ወንዞች መካከል ሳለ ያገኛቸውን ኩባዮች ሁሉ ይዞ ወደ አባቱ ወደ ይስሐቅ ወደ ከነዓን ምድር ሄደ።

19 ፤ ላባ ግን በጎቹን ለመሸለት ሄዶ ነበር፤ ራሔልም የአባትዋን ተራራም ሰረቀች።

20 ፤ ያዕቆብም የሶርያውን ሰው ላባን ከድቶ ኮበለለ፥ መኮበለሉንም፥ አልነገረውም።

21 ፤ እርሱም ያለውን ሁሉ ይዞ ኮበለለ፤ ተነሥቶም ወንዙን ተሻገረ፥ ራሱንም ወደ ገለጻድ ተራራ አቀና።

22 ፤ በሦስተኛውም ቀን የያዕቆብ መኮበለል ለላባ ተነገረው።

23 ፤ ከወንድሞቹም ጋር ሆኖ የሰባት ቀን መንገድ ያህል ተከተለው፥ በገለጻድ ተራራም ላይ ደረሰበት።

24 ፤ እግዚአብሔርም ወደ ሶርያው ሰው ወደ ላባ በሌሊት ሕልም መጥቶ። ያዕቆብን በክፉ ነገር እንዳትናገረው ተጠንቀቅ አለው።

25 ፤ ላባም ደረሰበት፤ ያዕቆብም ድንኳኑን በተራራው ተክሎ ነበር፤ ላባም ከወንድሞቹ ጋር በገለጻድ ተራራ ድንኳኑን ተክለ።

26 ፤ ላባም ያዕቆብን አለው። ለምን እንዲህ አደረግህ? ከእኔ ከድተህ ኮበለልህ፥ ልጆቼንም በሰይፍ እንደ ተማረኩ ዓይነት ነጻሃቸው።

27 ፤ ስለምን በስውር ሸሸህ? ከእኔም ከድተህ ስለምን ኮበለልህ? በደስታና በዘፈን በከበሮና በበገና እንድሰድድህ ለምን አልነገርሽኝም?

28 ፤ ወንዶቼንና ሴቶቼን ልጆቼን እንድስም ስለ ምን አልፈቀድህልኝም? ይህንም በስንፍና አደረግህ።

29 ፤ ክፉ አደርግባችሁ ዘንድ ኃይል ነበረኝ፤ ነገር ግን የአባታችሁ እምላክ ትናንት። ያዕቆብን በክፉ ነገር እንዳትናገረው ተጠንቀቅ ብሎ ነገረኝ።

30 ፤ እሁንም የአባትህን ቤት ከናፈቅህ ሂድ፤ ነገር ግን እምላኮቼን ለምን ሰረቅህ?

31 ፤ ያዕቆብም መለሰ ላባንም እንዲህ አለው። ልጆችህን ከእኔ የምትቀማኝ ስለመሰለኝና ስለፈራሁ ይህን አደረግሁ።

32 ፤ እምላኮችህን የምታገኝበት ሰው ግን እርሱ ይሙት፤ የእንተ የሆነውም በእኔ ዘንድ ይገኝ እንደ ሆነ በወንድሞቻችን ራት ፈልግ፥ ለእንተም ውሰደው አለ። ራሔል እንደ ሰረቀቻቸው ያዕቆብ እያውቅም ነበርና።

33

34

35

36

37

38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55

ምዕራፍ 32

የዕቅድ ምዕራፍ መንገዱን ሄደ፤ የእግዚአብሔር መላእክትም ተገናኝቶ።

2 ፤ ያዕቆብም ባያቸው ጊዜ። እነዚህ የእግዚአብሔር ሠራዊት ናቸው አለ፤ የዚያንም ስፍራ ስም መሃናይም ብሎ ጠራው።

3 ፤ ያዕቆብም ወደ ወንድሙ ወደ ዔሳው ወደ ሴይር ምድር ወደ ኤዶም አገር ከፊቱ መልእክተኞችን ላከ፤

4 ፤ እንዲህም ብሎ አዘዛቸው። ለጌታዬ ለዔሳው። ባሪያህ ያዕቆብ እንዲህ አለ ብላችሁ ንገሩት። በላባ ዘንድ በስደት ተቀመጥሁ፤ እስከ አሁን ድረስ ቆየሁ፤

5 ፤ ላሞችንም አህዮችንም በጎችን ወንዶች ባሪያዎችንም ሴቶች ባሪያዎችንም አገኘሁ፤ አሁንም በፊትህ ሞገስን አገኝ ዘንድ ለጌታዬ ለማስታወቅ ላክሁ።

6 ፤ መልእክተኞቼም ወደ ያዕቆብ ተመልሰው እንዲህ አሉት። ወደ ወንድምህ ወደ ዔሳው ሄደን ነበር፤ እርሱም ደግሞ ሊቀበልህ ይመጣል፤ ከእርሱም ጋር አራት መቶ ሰዎች አሉ።

7 ፤ ያዕቆብም እጅግ ፈርቶ ተጨነቀ፤ ከእርሱም ጋር ያሉትን ሰዎች መንጎችንም ላሞችንም ግመሎችንም በሁለት ወገን ከፈላቸው፤

8 ፤ እንዲህም አለ። ዔሳው መጥቶ እንዱን ወገን የመታ እንደ ሆነ የቀረው ወገን ያመልጣል።

9 ፤ ያዕቆብም አለ። የአባቴ የአብርሃም አምላክ ሆይ፤ የአባቴም የይስሐቅ አምላክ ሆይ። ወደ ምድርህ ወደ ተወለድህበትም ስፍራ ተመለስ፤ በጎነትንም አደርግልሃለሁ ያልኸኝ እግዚአብሔር ሆይ፤

10 ፤ ለባሪያህ ከሠራኸው ከምሕረትህና ከእውነትህም ሁሉ ትንሽ ስንኳ የማይገባኝ ነኝ፤ በትሬን ብቻ ይህን ዮርዳኖስን ተሻግሬ ነበርና፤ አሁን ግን የሁለት ክፍል ሠራዊት ሆንሁ።

11 ፤ ከወንድሜ ከዔሳው እጅ አድነኝ፤ መጥቶ እንዳያጠፋኝ፤ እናቶችንም ከልጆች ጋር እንዳያጠፋ እኔ እፈራዋለሁና።

12 ፤ እንተም። በእርግጥ መልካም አደርግልሃለሁ፤ ዘርህንም ከብዛቱ የተነሣ እንደማይቆጠር እንደ ባሕር አሸዋ አደርጋለሁ ብለህ ነበር።

13 ፤ በዚያችም ሌሊት ከዚያው አደረ። ከያዘውም ሁሉ ለወንድሙ ለዔሳው እጅ መንሻን አወጣ፤

14 ፤ ሁለት መቶ እንስት ፍየሎችንና ህያ የፍየል አውራዎችን፤ ሁለት መቶ እንስት በጎችንና ህያ የበግ

እውራዎችን፡

15 ፤ ሠላሳ የሚያጠቡ ግመሎችን ከግልገሎቻቸው ጋር፡፡ እርባ ላም፡፡ አሥር በሬ፡፡ ሀያ እንስት አህያ፡፡ አሥርም የአህያ ግልገሎችን፡፡

16 ፤ መንግሥቱን በየወገኑ ከፍሎ በባሪያዎቹ እጅ አደረጋቸው፤ ባሪያዎቹንም፡፡ በፊቱ እለፉ መንጋውንና መንጋውንም አራርቁት አለ፡፡

17 ፤ የፊተኛውንም እንዲህ ብሎ አዘዘው፡፡ ወንድሜ ዓሳው ያገኘህ እንደሆነ፡፡ እንተ የማን ነህ? ወዴትስ ትሄዳለህ? በፊትህ ያለው ይህስ የማን ነው? ብሎ የጠየቀህም እንደ ሆነ፡፡

18 ፤ በዚያን ጊዜ እንተ፡፡ ለጌታዬ ለዓሳው እጅ መንሻ የሰደደው የባሪያህ የያዕቆብ ነው፤ እርሱም ደግሞ እነሆ ከኋላችን ነው በለው፡፡

19 ፤ እንዲሁም ሁለተኛውንና ሦስተኛውን ከመንግሥቱም በኋላ የሚሄዱትን ሁሉ እንዲሁ ብሎ አዘዘ፡፡ ዓሳውን ባገኛችሁት ጊዜ ይህንኑ ነገር ንገሩት፤

20 ፤ እንዲህም በሉት፡፡ እነሆ ባሪያህ ያዕቆብ ከኋላችን ነው፡፡ በፊቱ በሚሄደው እጅ መንሻ እታረቀዋለሁ፤ ከዚያም በኋላ ምናልባት ይራራልኛል ፊቱንም አያለሁ ብሎአልና፡፡

21 ፤ እጅ መንሻው ከእርሱ ቀድሞ አለፈ፤ እርሱ ግን በዚያች ሌሊት በሰፈር አደረ፡፡

22 ፤ በዚያች ሌሊትም ተነሣ፡፡ ሁለቱን ሚስቶቹንና ሁለቱን ባሪያዎቹን አሥራ አንዱንም ልጆቹን ወስዶ የያዕቆብ ወንዝ ተሻገረ፡፡

23 ፤ ወሰዳቸውም ወንዙንም አሻገራቸው፡፡ ከብቱንም ሁሉ አሻገረ፡፡

24 ፤ ያዕቆብ ግን ለብቻው ቀረ፤ እንደ ሰውም እስከ ንጋት ድረስ ይታገለው ነበር፡፡

25 ፤ እንዳላሸነፈውም ባየ ጊዜ የጭኑን ሹልዳ ነካው፤ ያዕቆብም የጭኑ ሹልዳ ሲታገለው ደነዘዘ፡፡

26 ፤ እንዲህም አለው፡፡ ሊነጋ አቀላልቶአልና ልቀቀኝ፡፡ እርሱም፡፡ ካልባረክኸኝ አልለቅቅህም አለው፡፡

27 ፤ እንዲህም አለው፡፡ ስምህ ማን ነው? እርሱም፡፡ ያዕቆብ ነኝ አለው፡፡

28 ፤ አለውም፡፡ ከእንግዲህ ወዲህ ስምህ እስራኤል ይባል እንጂ ያዕቆብ አይባል፤ ከእግዚአብሔር ከሰውም ጋር ታግለህ እሸነፈሃልና፡፡

29 ፤ ያዕቆብም፡፡ ስምህን ንገረኝ ብሎ ጠየቀው፡፡ እርሱም፡፡ ስሜን ለምን ትጠይቃለህ? አለው፡፡ በዚያም ስፍራ ባረከው፡፡

30 ፤ ያዕቆብም፡፡ እግዚአብሔርን ፊት ለፊት አየሁ፡፡ ሰውነቴም ድና ቀረች ሲል የዚያን ቦታ ስም ጽኒኤል ብሎ ጠራው፡፡

31 ፤ ጽኒኤልንም ሲያልፍ ፀሐይ ወጣችበት፡፡ እርሱም በጭኑ ምክንያት ያነክስ ነበር፡፡

32 ፤ ስለዚህም የእስራኤል ልጆች እስከ ዛሬ ድረስ የወርቶችን ሹልዳ አይበሉም፤ የያዕቆብን ጭን ይዞ የወርቶችን ሹልዳ አደንዝዙአልና፡፡ q ቍ@ 30፤ ጽኒኤል የሚለውን ቃል የግእዝ መጽሐፍ ራእየ እግዚአብሔር ይለዋል፡፡ a

ምዕራፍ 33

የያዕቆብም ዓይኑን እነሣ፡፡ እነሆም ዓሳውን ሲመጣ አየው፡፡ ከእርሱም ጋር አራት መቶ ሰዎች ነበሩ፤ ልጆቹንም ከፍሎ ወደ ልያና ወደ ራሔል ወደ ሁለቱም ባሪያዎች አደረጋቸው፤

2 ፤ ባሪያዎችንና ልጆቻቸውንም በፊት አደረገ፡፡ ልያንና ልጆችንም በኋለኛው ስፍራ፡፡ ራሔልንና ዮሴፍንም ከሁሉ በኋላ አደረገ፡፡

3 ፤ እርሱም በፊታቸው አለፈ፤ ወደ ወንድሙም እስኪደርስ ድረስ ወደ ምድር ሰባት ጊዜ ሰገደ፡፡

4 ፤ ዓሳውም ሊገናኘው ሮጠ፡፡ እንገቱንም አቅፎ ሳመው፤ ተላቀሱም፡፡

5 ፤ ዓይኑንም እነሣና ሴቶችንና ልጆችን አየ፡፡ እንዲህም አለ፡፡ እነዚህ ምኞቶህ ናቸው? እርሱም፡፡ እግዚአብሔር ለእኔ ለባሪያህ የሰጠኝ ልጆች ናቸው አለ፡፡

6 ፤ ሴቶች ባሪያዎችም ከልጆቻቸው ጋር ቀርበው ሰገዱ፤

7 ፤ ደግሞም ልያና ልጆች ቀርበው ሰገዱ፤ ከዚያም በኋላ ዮሴፍና ራሔል ቀርበው ሰገዱ፡፡

8 ፤ እርሱም፡፡ ያገኘሁት ይህ ሠራዊት ሁሉ ምንህ ነው? አለ፡፡ እርሱም፡፡ በጌታዬ ፊት ሞገስን አገኝ ዘንድ ነው አለ፡፡

- 9 ፤ ዲሳውም። ለእኔ ብዙ አለኝ፤ ወንድሜ ሆይ፥ የአንተ ለአንተ ይሁን አለ።
- 10 ፤ ያዕቆብም አለ። እንደዚህ አይደለም፤ ነገር ግን በፊትህ ሞገስን አግኝቼ እንደ ሆኑህ እጅ መንሻዬን ተቀበለኝ፤ የእግዚአብሔርን ፊት እንደሚያይ ፊትህን አይቼአለሁና፥ በቸርነትም ተቀብለኸኛልና።
- 11 ፤ ይህችንም ያመጣሁልህን በረከቱን ተቀበል፤ እግዚአብሔር በቸርነት ሰጥቶኛልና፥ ለእኔም ብዙ አለኝና። እስኪቀበለውም ድረስ ዘበዘበው።
- 12 ፤ እርሱም። ተነሣና እንሂድ፥ እኔም በፊትህ እሄዳለሁ አለ።
- 13 ፤ እርሱም አለው። ጌታዬ ሆይ፥ ልጆቼ ደካሞች እንደ ሆኑ ታውቃለህ፤ በጎችና ላሞችም ግልገሎቻቸውን ያጠባሉ፤ ሰዎችም እንድ ቀን በችኮላ የነዳቶቸው እንደ ሆነ ከብቶቹ ሁሉ ይሞታሉ።
- 14 ፤ ጌታዬ ከባሪያው ፊት ቀድሞ ይለፍ፤ እኔም ወደ ሴይር ከጌታዬ ዘንድ እስክደርስ ድረስ ከፊቴ ባሉት በእንስሳቱ እርምጃና በሕፃናቱ እርምጃ መጠን በዝግታ አከተላለሁ።
- 15 ፤ ዲሳውም። ከእኔ ጋር ካሉት ሰዎች ከፍሎ ልተውልህን? አለ። እርሱም። ይህ ለምንድር ነው? በጌታዬ ዘንድ ሞገስን ማግኘት ይበቃኛል አለ።
- 16 ፤ ዲሳውም በዚያን ቀን ወደ ሴይር መንገዱን ተመለሰ።
- 17 ፤ ያዕቆብ ግን ወደ ሱኮት ሄደ፤ በዚያም ለእርሱ ቤትን ሠራ፥ ለከብቶችም ዳሶችን አደረገ፤ ስለዚህም የዚያን ቦታ ስም ሱኮት ብሎ ጠራው።
- 18 ፤ ያዕቆብም ከሁለት ወንዞች መካከል በተመለሰ ጊዜ በከነዓን ምድር ወዳለችው ወደ ሴኬም ከተማ በደጎንነት መጣ፤ በከተማይቱም ፊት ሰፈረ።
- 19 ፤ ድንኳኑን ተክሎበት የነበረውንም የእርሻውን ክፍል ከሴኬም አባት ከኤሞር ልጆች በመቶ በጎች ገዛው።
- 20 ፤ በዚያም መሠውያውን አቆመ፥ ያንም ኤል ኤሎሄ እስራኤል ብሎ ጠራው።

ምዕራፍ 34

ለያዕቆብ የወለደችለት የልያ ልጅ ዲናም የዚያን አገር ሴቶች ልጆችን ለማየት ወጣች።

- 2 ፤ የአገሩ አለቃ የኤዊያዊ ሰው የኤሞር ልጅ ሴኬም እያት፤ ወሰዳትም ከእርስዋም ጋር ተኛ፥ እስነወራትም።
- 3 ፤ ልቡናውም በያዕቆብ ልጅ በዲና ፍቅር ተነደፈ፥ ብላቴናይቱንም ወደዳት፥ ልብዋንም ደስ በሚያሰኛት ነገር ተናገራት።
- 4 ፤ ሴኬምም አባቱን ኤሞርን። ይህችን ብላቴና አጋባኝ ብሎ ነገረው።
- 5 ፤ ያዕቆብም ልጁን ዲናን እንዳስነወራት ሰማ፤ ልጆቹም ከከብቶቻቸው ጋር በምድረ በዳ ነበሩ፤ ያዕቆብም እስኪመጡ ድረስ ዝም አለ።
- 6 ፤ የሴኬም አባት ኤሞርም ይነገረው ዘንድ ወደ ያዕቆብ ወጣ።
- 7 ፤ የያዕቆብም ልጆች ይህንን በሰሙ ጊዜ ከምድረ በዳ መጡ፤ የያዕቆብን ልጅ በመተኛቱ በእስራኤል ላይ ስንፍናን ስላደረገ አዘኑ፥ እጅግም ተቈጡ፤ እንዲህ አይደረግምና።
- 8 ፤ ኤሞርም እንዲህ ብሎ ነገራቸው። ልጄ ሴኬም በልጃችሁ ፍቅር ልቡ ተነድፎአልና ሚስት እንድትሆነው አባካችሁ እርስዋን ስጡት።
- 9 ፤ ጋብኞችም ሁኑን፤ ሴቶች ልጆቻችሁን ስጡን፥ እናንተም የእኛን ሴቶች ልጆች ውሰዱ።
- 10 ፤ ከእኛም ጋር ተቀመጡ፥ ምድሪቱም በፊታችሁ ናት፤ ኑሩባት፥ ነግዱም፥ ግዙአትም።
- 11 ፤ ሴኬምም አባትዋንና ወንድሞችዋን እንዲህ አለ። በፊታችሁ ሞገስን ባገኝ የምትሉኝን እሰጣለሁ።
- 12 ፤ ብዙ ማጫና እጅ መንሻ እምጣ በሉኝ፥ በነገራችሁኝም መጠን እሰጣለሁ፤ ይህችን ብላቴና ግን አጋቡኝ።
- 13 ፤ የያዕቆብም ልጆች ለሴኬምና ለአባቱ ለኤሞር በተንኰል መለሱ፥ እጎታቸውን ዲናን እርክሶአታልና፤
- 14 ፤ እንዲህም አሉአቸው። እጎታችንን ላልተገረዘ ሰው ለመስጠት ይህንን ነገር እናደርግ ዘንድ አይቻለንም፤ ይህ ነውር ይሆንብናልና።
- 15 ፤ እንደ እኛ ሆናችሁ ወንዶቻችሁን ሁሉ ብትገርዙ በዚህ ብቻ እሺ እንላችኋለን፤
- 16 ፤ ሴቶች ልጆቻችንን እንሰጣችኋለን፥ የእናንተንም ሴቶች ልጆች እንወስዳለን፤ እንድ ሕዝብም ሆነን ከእናንተ ጋር እንኖራለን።
- 17 ፤ ትገረዙ ዘንድ እኛን ባትሰሙ ግን ልጃችንን ይዘን እንሄዳለን።

- 18 ፤ ነገራቸውም በኤፍሮ ልጅ በሴኬምና በኤፍሮ ዘንድ የተወደደ ሆነ።
- 19 ፤ ብላቴናውም ያሉትን ያደርግ ዘንድ አልዘገየም፤ የያዕቆብን ልጅ ወድዶአልና፤ እርሱም በአባቱ ቤት ካሉት ሁሉ የከበረ ነበረ።
- 20 ፤ ኤፍሮና ሴኬም ልጁም ወደ ከተማቸው አደባባይ ገቡ፤ ለከተማቸውም ሰዎች እንዲህ ብለው ነገሩ።
- 21 ፤ እነዚህ ሰዎች በእኛ ዘንድ የሰላም ሰዎች ናቸው፤ በምድራችን ይቀመጡ፤ ይነግዱባትም፤ እነሆም ምድሪቱ ሰፊ ናት፤ ሴቶች ልጆቻቸውን እንደሰዱ፤ ለእነርሱም ሴቶች ልጆቻችንን እንስጥ።
- 22 ፤ ነገር ግን አንድ ሕዝብ ሆነን ከእኛ ጋር ይቀመጡ ዘንድ በዚህ ነገር ብቻ እሺ ይሉናል፤ እነርሱ እንደ ተገረዙ ወንዶቻችንን ሁሉ ብንገርዝ።
- 23 ፤ ከብቶቻቸውም ያላቸውም ሁሉ እንስሶቻቸውም ሁሉ ለእኛ አይደሉምን? በዚህ ነገር ብቻ እሺ ያልናቸው እንደ ሆነ ከእኛ ጋር ይቀመጣሉ።
- 24 ፤ ከከተማይቱም አደባባይ የሚወጡ ሁሉ ኤፍሮንና ልጁን ሴኬምን እሺ አሉ፤ ከከተማይቱ አደባባይ የሚወጡት ወንዶች ሁሉ ተገረዙ።
- 25 ፤ ሦስተኛም ቀን በሆነ ጊዜ እጅግ ቆስለው ሳሉ፤ የዲና ወንድሞች የያዕቆብ ልጆች ስምዖንና ሌዊ እየራሳቸው ሰይፋቸውን ይዘው ሳይፈሩ ወደ ከተማ ገቡ፤ ወንዱንም ሁሉ ገደሉ፤
- 26 ፤ ኤፍሮንና ልጁን ሴኬምንም በሰይፍ ገደሉ፤ እጎታቸውን ዲናንም ከሴኬም ቤት ይዘው ወጡ።
- 27 ፤ የያዕቆብም ልጆች እጎታቸውን ዲናን ስለ አረከሱአት ወደ ሞቱት ገብተው ከተማይቱን ዘረፉ፤
- 28 ፤ በጎቻቸውንም ላሞቻቸውንም አህያቸውንም በውጭም በከተማም ያለውን ወሰዱ።
- 29 ፤ ሀብታቸውን ሁሉ ሕፃናቶቻቸውንና ሴቶቻቸውንም ሁሉ ማረኩ፤ በቤት ያለውንም ሁሉ ዘረፉ።
- 30 ፤ የያዕቆብም ሌዊንና ስምዖንን እንዲህ አለ። በዚች አገር በሚኖሩ በከነዓናውያንና በፌርዛውያን ሰዎች የተጠላሁ ታደርጉኝ ዘንድ እኔን እስጩኝባችሁኝ፤ እኔ በቁጥር ጥቂት ነኝ፤ እነርሱ በእኔ ላይ ይሰበሰቡና ይመቱኛል፤ እኔም ከወገኔ ጋር እጠፋለሁ።
- 31 ፤ እነርሱም። በጋለሞታ እንደሚደረግ በእጎታችን ያደርግባትን? አሉ። a

ምዕራፍ 35

- እ**ግዚአብሔርም ያዕቆብን አለው። ተነሥተህ ወደ ቤቴል ውጣ፤ በዚያም ኑር፤ ከወንድምህ ከዔሳው ፊት በሸሸህ ጊዜ ለተገለጠልህ ለእግዚአብሔርም መሠውያውን አድርግ።
- 2 ፤ ያዕቆብም ለቤተ ሰቡና ከእርሱ ጋር ላሉት ሁሉ እንዲህ አለ። እንግዶቼን አማልክት ከመካከላችሁ አስወግዱ፤ ንጹሐንም ሁኑ፤ ልብሳችሁንም ለውጡ፤
- 3 ፤ ተነሥተንም ወደ ቤቴል እንድንወጣ፤ በዚያም በመከራዬ ጊዜ ለሰማኝ፤ በሄድሁብትም መንገድ ከእኔ ጋር ለነበረው ለእግዚአብሔር መሠውያን አደርጋለሁ።
- 4 ፤ በእጃቸው ያሉትንም እንግዶችን አማልክት ሁሉ በጆሮአቸውም ያሉትን ጉትኞች ለያዕቆብ ሰጡት፤ ያዕቆብም በሴኬም አጠገብ ካላችው የአድባር ዛፍ በታች ቀበራቸው።
- 5 ፤ ተነሥተውም ሄዱ፤ የእግዚአብሔርም ፍርሃት በዙሪያቸው ባሉት ከተሞች ሁሉ ወደቀ፤ የያዕቆብንም ልጆች ለማሳደድ አልተከተሉባቸውም።
- 6 ፤ ያዕቆብም፤ እርሱ ከእርሱ ጋርም የነበሩት ሰዎች ሁሉ፤ በከነዓን ምድር ውዳለችው ወደ ሎዛ መጡ፤ እርስዋም ቤቴል ናት።
- 7 ፤ በዚያም መሰውያውን ሠራ፤ የዚያንም ቦታ ስም ኤልቤቴል ብሎ ጠራው፤ እርሱ ከወንድሙ ፊት በሸሸበት ጊዜ እግዚአብሔር በዚያ ተገልጦለት ነበርና።
- 8 ፤ የርብቃ ሞግዚት ዲቦራም ሞተች፤ በቤቴልም ከአድባር ዛፍ በታች ተቀበረች፤ ስሙም አሎንባኩት ተብሎ ተጠራ።
- 9 ፤ እግዚአብሔርም ለያዕቆብ ከሁለት ወንዞች መካከል ከሶርያ ከተመለሰ በኋላ እንደ ገና ተገለጠለት፤ ባረከውም።
- 10 ፤ እግዚአብሔርም። ስምህ ያዕቆብ ነው፤ ከእንግዲህም ወዲህ ስምህ ያዕቆብ ተብሎ አይጠራ፤ ስምህ እስራኤል ይባል እንጂ አለ፤ ስሙንም እስራኤል ብሎ ጠራው።

- 11 ፤ እግዚአብሔርም አለው። ሁሉን ቻይ አምላክ እኔ ነኝ፤ ብዛ፥ ተባዛም፤ ሕዝብና የአሕዛብ ማኅበር ከአንተ ይሆናል፥ ነገሥታትም ከጉልበትህ ይወጣሉ።
- 12 ፤ ለአብርሃምና ለይስሐቅም የሰጠኋትን ምድር ለአንተ እሰጣለሁ፥ ከአንተም በኋላ ለዘርህ ምድሪቱን እሰጣለሁ።
- 13 ፤ እግዚአብሔርም ከእርሱ ጋር ከተነጋገረበት ስፍራ ወደ ላይ ወጣ።
- 14 ፤ ያዕቆብም እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር በተነጋገረበት ቦታ የድንጋይ ሐውልት ተከለ፤ የመጠጥ መሥዋዕትንም በእርሱ ላይ አፈሰሰ፥ ዘይትንም አፈሰሰበት።
- 15 ፤ ያዕቆብም እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር የተነጋገረበትን ያን ቦታ ቤቴል ብሎ ጠራው።
- 16 ፤ ከቤቴልም ተነሡ፤ ወደ ኤፍራታም ሊደርሱ ጥቂት ሲቀራቸው ራሔልን ምጥ ያዛት፥ በምጡም ተጨነቀች።
- 17 ፤ ምጡም ባስጨነቃት ጊዜ እዋላጄቱ። አትፍሪ፥ ይኸኛው ደግሞ ወንድ ልጅ ይሆንሻልና አለቻት።
- 18 ፤ እርስዋም ስትሞት ነፍስዋ በምትወጣበት ጊዜ ስሙን ቤንሄ ብላ ጠራችው፤ አባቱ ግን ብንያም አለው።
- 19 ፤ ራሔልም ሞተች፥ ወደ ኤፍራታ በምትወስድም መንገድ ተቀበረች፤ እርስዋም ቤተልሔም ናት።
- 20 ፤ ያዕቆብም በመቃብርዋ ላይ ሐውልት አቆመ፤ እርሱም እስከ ዛሬ የራሔል የመቃብርዋ ሐውልት ነው።
- 21 ፤ እስራኤልም ከዚያ ተነሣ፥ ድንኳኑንም ከጋዴር ግንብ በስተ ውዲያ ተከለ።
- 22 ፤ እስራኤልም በዚያች አገር በተቀመጠ ጊዜ ሮቤል ሄደ የአባቱንም ቁባት ባላን ተገናኛት፤ እስራኤልም ሰማ። የያዕቆብም ልጆች አሥራ ሁለት ናቸው፤
- 23 ፤ የልያ ልጆች፤ የያዕቆብ በኩር ልጅ ሮቤል፥ ስምዖን፥ ሌዊ፥ ይሁዳ፥ ያሳኮር፥ ዛብሎን፤
- 24 ፤
- 25 ፤ የራሔል ልጆች፤ ዮሴፍ፥ ብንያም፤ የራሔል ባርያ የባላ ልጆችም፤ ዳን፥ ንፍታሌም፤
- 26 ፤ የልያ ባርያ የዘለፋ ልጆችም፤ ጋድ፥ አሴር፤ እነዚህ በሁለቱ ወንዞች መካከል በሶርያ የተወለዱለት የያዕቆብ ልጆች ናቸው።
- 27 ፤ ያዕቆብም ወደ አባቱ ወደ ይስሐቅ አብርሃምና ይስሐቅ እንግዶች ሆነው ወደ ተቀመጡበት ወደ መምሬ ወደ ቂርያትአርባቅ እርስዋም ኬብሮን ወደምትባለው መጣ።
- 28 ፤ የይስሐቅም ዕድሜ መቶ ሰማንያ ዓመት ሆነ።
- 29 ፤ ይስሐቅም ነፍሱን ሰጠ፥ ሞተም፤ ሽምግሎ ዕድሜንም ጠግቦ ወደ ወገኖቹ ተከማቸ፤ ልጆቹም ዒሳውና ያዕቆብ ቀበሩት።

ምዕራፍ 36

የዒሳው ትውልድ ይህ ነው፤ እርሱም ኤዶም ነው።

- 2 ፤ ዒሳው ከከነዓን ልጆች ሚስቶችን አገባ፤ የኬጢያዊውን የዔሎንን ልጅ ዓዳን፥ የኤዊያዊው የፅብዖን ልጅ ዓና የወለዳትን አህሊባማን፥
- 3 ፤ የእስማኤልን ልጅ የነባዮትን እናት ቤሴሞትን።
- 4 ፤ ዓዳ ለዒሳው ኤልፋዝን ወለደች፤ ቤሴሞትም ራጉኤልን ወለደች፤
- 5 ፤ አህሊባማም የዑስን፥ የዕላምን፥ ቆሬን ወለደች፤ በከነዓን ምድር የተወለዱለት የዒሳው ልጆች እነዚህ ናቸው።
- 6 ፤ ዒሳውም ሚስቶቹን ወንዶች ልጆቹንና ሴቶች ልጆቹን ቤተሰቡንም ሁሉ ከብቱንም ሁሉ እንስሶቹንም ሁሉ በከነዓንም አገር ያገኘውን ሁሉ ይዞ ከወንድሙ ከያዕቆብ ራት ወደ ሌላ አገር ሄደ።
- 7 ፤ ከብታቸው ስለ በዛ በእንድነት ይቀመጡ ዘንድ አልቻሉም፤ በእንግድነት የተቀመጡበትም ምድር ከከብታቸው ብዛት የተነሣ ልትበቃቸው አልቻለችም።
- 8 ፤ ዒሳውም በሴይር ተራራ ተቀመጠ፤ ዒሳውም ኤዶም ነው።
- 9 ፤ በሴይር ተራራ የሚኖሩ የኤዶማውያን አባት የዒሳው ትውልድም ይህ ነው።
- 10 ፤ የዒሳው ልጆች ስም ይህ ነው፤ የዒሳው ሚስት የዓዳ ልጅ ኤልፋዝ፤ የዒሳው ሚስት የቤሴሞት ልጅ ራጉኤል።
- 11 ፤ የኤልፋዝም ልጆች እነዚህ ናቸው፤ ቴማን፥ ኦማር፥ ስፎ፥ ጎቶም፥ ቄኔዝ።

- 12 ፤ ቲምናዕም ለዔሳው ልጅ ለኤልፋዝ የጭን ገረድ ነበረች፤ እማሌቅንም ለኤልፋዝ ወለደችለት፤ የዔሳው ሚስት የዓዳ ልጆች እነዚህ ናቸው።
- 13 ፤ የራጉኤልም ልጆች እነዚህ ናቸው፤ ሩሐት፤ ዛራ፤ ሣማ፤ ሚዛህ፤ እነዚህም የዔሳው ሚስት የቤሴሞት ልጆች ናቸው።
- 14 ፤ የፅብዖን ልጅ የዓና ልጅ የዔሳው ሚስት የአህሊባማ ልጆች እነዚህ ናቸው፤ ለዔሳውም የዑስን፤ የዕላማን፤ ቆሬን ወለደች።
- 15 ፤ የዔሳው ልጆች አለቆች እነዚህ ናቸው፤ ለዔሳው የበኩር ለኤልፋዝ ልጆች፤ ቱማን አለቃ፤ እማር አለቃ፤ ስፎ አለቃ፤ ቄኔዝ አለቃ፤
- 16 ፤ ቆሬ አለቃ፤ ጎቶም አለቃ፤ እማሌቅ አለቃ፤ በኤዶም ምድር የኤልፋዝ አለቆች እነዚህ ናቸው፤ እነዚህ የዓዳ ልጆች ናቸው።
- 17 ፤ የዔሳው ልጅ የራጉኤል ልጆች እነዚህ ናቸው፤ ሩሐት አለቃ፤ ዛራ አለቃ፤ ሣማ አለቃ፤ ሚዛህ አለቃ፤ በኤዶም ምድር የራጉኤል ልጆች አለቆች እነዚህ ናቸው፤ እነዚህም የዔሳው ሚስት የቤሴሞት ልጆች ናቸው።
- 18 ፤ የዔሳው ሚስት የአህሊባማ ልጆች እነዚህ ናቸው፤ የዑስ አለቃ፤ የዕላማ አለቃ፤ ቆሬ አለቃ፤ የዔሳው ሚስት የዓና ልጅ የአህሊባማ አለቆች እነዚህ ናቸው።
- 19 ፤ የዔሳው ልጆችና አለቆቻቸው እነዚህ ናቸው፤ እርሱም ኤዶም ነው።
- 20 ፤ በዚያች አገር የተቀመጡ የሶሪው የሴይር ልጆች እነዚህ ናቸው፤ ሎጣን፤ ሦባል፤ ፅብዖን፤ ዓና፤ ዲሶን፤ ኤጽር፤ ዲሳን፤
- 21 ፤ እነዚህ በኤዶም ምድር የሶሪው የሴይር ልጆች አለቆች ናቸው።
- 22 ፤ የሎጣን ልጆችም ሶሪ፤ ሄማም ናቸው፤ የሎጣንም እሳት ቲምናዕ ናት።
- 23 ፤ የሦባል ልጆችም እነዚህ ናቸው፤ ዓልዋን፤ ማኔሐት፤ ዔባል፤ ስፎ፤ አውናም።
- 24 ፤ የፅብዖን ልጆችም እነዚህ ናቸው፤ እያ፤ ዓና፤ ይህም ዓና በምድረ በዳ የአባቱን የፅብዖንን አህዮች ሲጠብቅ ፍልውኖችን ያገኘ ነው።
- 25 ፤ የዓና ልጆችም እነዚህ ናቸው፤
- 26 ፤ ዲሶን፤ አህሊባማም የዓና ሴት ልጅ። የዲሶንም ልጆች እነዚህ ናቸው፤ ሔምዳን፤ ኤስባን፤ ይትራን፤ ክራን።
- 27 ፤ የኤጽር ልጆችም እነዚህ ናቸው፤ ቢልሐን፤ ዛዕዋን፤ ዓቃን።
- 28 ፤ የዲሳን ልጆችም እነዚህ ናቸው፤ ዑፅ፤ አራን።
- 29 ፤ የሶሪ አለቆች እነዚህ ናቸው፤ ሎጣን አለቃ፤ ሦባል አለቃ፤ ፅብዖን አለቃ፤
- 30 ፤ ዓና አለቃ፤ ዲሶን አለቃ፤ ኤጽር አለቃ፤ ዲሳን አለቃ፤ በሴይር ምድር አለቆች የሆኑ የሶሪ አለቆቹ እነዚህ ናቸው።
- 31 ፤ በአስራኤል ልጆች ላይ ንጉሥ ከመኖሩ በፊት በኤዶም አገር የነገሡ ነገሥታት እነዚህ ናቸው።
- 32 ፤ በኤዶምም የቢዖር ልጅ ባላቅ ነገሠ፤ የከተማውም ስም ዲንሃባ ናት።
- 33 ፤ ባላቅም ሞተ፤ በስፍራውም የባሶራው የዛራ ልጅ ኢየባብ ነገሠ።
- 34 ፤ ኢየባብም ሞተ፤ በስፍራውም የቱማኒው አገር ሐሳም ነገሠ።
- 35 ፤ ሐሳምም ሞተ፤ በስፍራውም የምድያምን ሰዎች በሞግብ ሜዳ የመታ የባዳድ ልጅ ሃዳድ ነገሠ፤ የከተማውም ስም ዓዊት ተባለ።
- 36 ፤ ሃዳድም ሞተ፤ በስፍራውም የመሥሬቃው ሠምላ ነገሠ።
- 37 ፤ ሠምላም ሞተ፤ በስፍራውም በወንዝ አጠገብ ካለችው ከርሆቦት ሳኦል ነገሠ።
- 38 ፤ ሳኦልም ሞተ፤ በስፍራውም የዓክቦር ልጅ በኣልሐናን ነገሠ።
- 39 ፤ የዓክቦር ልጅ በኣልሐናንም ሞተ፤ በስፍራውም ሃዳር ነገሠ፤ የከተማውም ስም ፋዑ ነው፤ ሚስቱም የሜዛሃብ ልጅ መጥሬድ የወለደቻት መሄጣብኤል ትባላለች።
- 40 ፤ የዔሳውም የአለቆቹ ስም በወገናቸው በስፍራቸው በስማቸውም ይህ ነው፤ ቲምናዕ አለቃ፤ ዓልዋ አለቃ፤ የቱት አለቃ፤
- 41 ፤ አህሊባማ አለቃ፤ ኤላ አለቃ፤ ፊኖን አለቃ፤

42 ፤ ቄኔዝ አለቃ፥ ቄማን አለቃ፥ ሚብሳር አለቃ፥

43 ፤ መግዲኤል አለቃ፥ ዒራም አለቃ፥ እነዚህ በግዛታቸው ምድር በየመኖሪያቸው የኤዶም አለቆች ናቸው።
የኤዶማውያን አባት ይህ ዒሳው ነው። a

ምዕራፍ 37

Pዕቆብም አባቱ በስደት በኖረበት አገር በከነዓን ምድር ተቀመጠ።

2 ፤ የያዕቆብም ትውልድ ይህ ነው። ዮሴፍ የአሥራ ሰባት ዓመት ልጅ በሆነ ጊዜ ከወንድሞቹ ጋር በጎችን ይጠብቅ ነበር፤ እርሱም ከአባቱ ሚስቶች ከባላና ከዘለፋ ልጆች ጋር ሳለ ብላቴና ነበረ፤ ዮሴፍም የክፋታቸውን ወሬ ወደ አባታቸው አመጣ።

3 ፤ እስራኤልም ዮሴፍን ከልጆቹ ሁሉ ይልቅ ይወደው ነበር፥ እርሱ በሽምግልናው የወለደው ነበርና፤ ቡብዙ ጎብር ያጌጠችም ቀሚስ አደረገለት ።

4 ፤ ወንድሞቹም አባታቸው ከልጆቹ ሁሉ ይልቅ እንዲወደው ባዩ ጊዜ ጠሉት፥ በሰላም ይናገሩትም ዘንድ አልቻሉም።

5 ፤ ዮሴፍም ሕልምን አለመ፥ ለወንድሞቹም ነገራቸው፤ እነርሱም እንደ ገና ቡብዙ ጠሉት።

6 ፤ እርሱም አላቸው። እኔ ያለምሁትን ሕልም ስሙ፤

7 ፤ እነሆ እኛ በእርሻ መካከል ነዶ ስናስር ነበርና፥ እነሆም፥ የእኔ ነዶ ቀጥ ብላ ቆመች፤ የእናንተም ነዶች በዙሪያ ኩብበው እነሆ ለእኔ ነዶ ሰገዱ።

8 ፤ ወንድሞቹም። በእኛ ላይ ልትነግሥብን ይሆን? ወይስ ልትገዛ ይሆን? ለሉት። እንደ ገናም ስለ ሕልሙና ስለ ነገሩ ይልቁን ጠሉት።

9 ፤ ደግሞም ሌላ ሕልምን አለመ፥ ለወንድሞቹም ነገራቸው፥ እንዲህም አለ። እነሆ ደግሞ ሌላ ሕልምን አለምሁ፤ እነሆ ፀሐይና ጨረቃ አሥራ እንድ ከዋኩበትም ሲሰግዱልኝ አየሁ።

10 ፤ ለአባቱና ለወንድሞቹም ነገራቸው፤ አባቱም ገሠጸው፥ እንዲህም አለው። ይህ ያለምሽው ሕልም ምንድር ነው? በውኑ እኔና እናትህ ወንድሞችህም መጥተን በምድር ላይ እንሰግድልህ ይሆን?

11 ፤ ወንድሞቹም ቀኑበት አባቱ ግን ነገሩን ይጠብቀው ነበር።

12 ፤ ወንድሞቹ በሴኬም የአባታቸውን በጎች ይጠብቁ ዘንድ ሂዱ።

13 ፤ እስራኤልም ዮሴፍን። ወንድሞችህ በሴኬም በጎችን የሚጠብቁ አይደሉምን? ወደ እነርሱ እልክህ ዘንድ ና አለው። እርሱም። እነሆኝ አለው ።

14 ፤ እርሱም። ሂደህ ወንድሞችህና በጎቹ ደኅና እንደ ሆኑ እይ፥ ወሬአቸውንም አምጣልኝ አለው። እንዲህም ከኬብሮን ቄላ ሰደደው፥ ወደ ሴኬምም መጣ።

15 ፤ እነሆም በምድረ በዳ ሲቅበዘበዝ ሳለ እንድ ሰው አገኘው፤ ሰውየውም። ምን ትፈልጋለህ? ብሎ ጠየቀው።

16 ፤ እርሱም ወንድሞቹን እፈልጋለሁ፤ በጎቹን የሚጠብቁበት ወዴት እንደ ሆነ እባክህ ንገረኝ አለ።

17 ፤ በውየውም። ከዚህ ተነሥተዋል፤ ወደ ዶታይን እንሂድ ሲሉም ሰምቼአቸዋለሁ አለው። ዮሴፍም ወንድሞቹን ተከታትሎ ሂደ፥ በዶታይንም አገኛቸው።

18 ፤ እነርሱም በሩቅ ሳለ አዩት፥ ወደ እነርሱም ገና ሳይቀርብ ይገድሉት ዘንድ በእርሱ ላይ ተማከሩ።

19 ፤ እንዲሁም ለእንዲህ አለው። ያ ባለ ሕልም ይሽው መጣ።

20 ፤ አሁንም ኑ፥ እንግደለውና በእንድ ጉድጓድ ውስጥ እንጣለው። ክፉ አውሬም በላው እንላለን፤ ከሕልሞቹም የሚሆነውን እናያለን።

21 ፤ ሮቤልም ይህን ሰማ፥ ከእጃቸውም አዳነው፥ እንዲህም አለ። ሕይወቱን እናጥፋ።

22 ፤ ሮቤል። ደም አታፍስሱ፤ በዚህች ምድረ በዳ ባለችው ጉድጓድ ጣሉት፥ ነገር ግን እጃችሁን አትጣሉበት አላቸው። እንዲህም ማለቱ ከእጃቸው ሊያደነውና ወደ አባቱ ሊመልሰው ነው።

23 ፤ እንዲህም ሆነ፤ ዮሴፍም ወደ ወንድሞቹ በቀረበ ጊዜ የለበሰትን ቡብዙ ጎብር ያጌጠቺቱን ቀሚሱን ገፈፉት፤

24 ፤ ወስደውም ወደ ጉድጓድ ጣሉት፤ ጉድጓዱም ውኃ የሌለበት ደረቅ ነበረ።

25 ፤ እንጂራም ሊበሉ ተቀመጡ፤ ዓይናቸውንም እንሥተው አዩ፥ እነሆም የእስማኤላውያን ነገዶች ወደ ግብፅ ለመውረድ ከገለፃድ መጡ፤ ግመሎቻቸውም ሽቱና በለሳን ከርቤም ተጭነው ነበር።

- 26 ፤ ይሁዳም ወንድሞቹን እንዲህ አላቸው። ወንድማችንን ገድለን ደሙን ብንሸሽግ ጥቅማችን ምንድር ነው?
- 27 ፤ ኑ፥ ለእስማኤላውያን እንሸጠው፥ እጃችንን ግን በእርሱ ላይ አንጣል፥ ወንድማችን ሥጋችንም ነውና። ወንድሞቹም የእርሱን ነገር ሰሙት።
- 28 ፤ የምድያም ነጋዶችም አለፉ፤ እነርሱም የሴፍን እንሥተው ከጉድጓድ አወጡት፤ ለእስማኤላውያንም የሴፍን በሀያ ብር ሸጡት፤ እነርሱም የሴፍን ወደ ግብፅ ወሰዱት።
- 29 ፤ ሮቤልም ወደ ጉድጓዱ ተመለሰ፥ እነሆም የሴፍ በጉድጓድ የለም፤ ልብሱንም ቀደደ።
- 30 ፤ ወደ ወንድሞቹም ተመልሶ። ብላቴናው የለም፤ እንግዲህ እኔ ወዴት እሄዳለሁ? አለ።
- 31 ፤ የየሴፍንም ቀሚስ ወሰዱ፥ የፍየል አውራም አርደው ቀሚሱን በደም ነከሩት።
- 32 ፤ ብዙ ጎብር ያለበትን ቀሚሱንም ላኩ፥ ወደ አባታቸውም አገቡት፥ እንዲህም አሉት። ይህንን አገኘን፤ ይህ የልጅህ ልብስ እንደ ሆነ ወይም እንዳልሆነ እስኪ እየው።
- 33 ፤ እርሱም አውቆ። የልጄ ቀሚስ ነው፤ ክፉ አውራ በልቶታል፤ የሴፍ በእርግጥ ተበጭጭቋል አለ።
- 34 ፤ ያዕቆብም ልብሱን ቀደደ፥ በወገቡም ማቅ ታጥቆ ለልጁ ብዙ ቀን አለቀሰ።
- 35 ፤ ወንዶች ልጆቹና ሴቶች ልጆቹም ሁሉ ሊያጽናኑት ተነሡ፤ መጽናናትን እንቢ አለ፥ እንዲህም አለ። ወደ ልጄ ወደ ሙታን ስፍራ እያዘንሁ እወርዳለሁ። አባቱም ስለ እርሱ አለቀሰ።
- 36 ፤ እነዚያ የምድያም ሰዎች ግን የሴፍን በግብፅ ለፈርዖን ጃንደረባ ለዘበኞቹ አለቃ ለጺጥፋራ ሸጡት።

ምዕራፍ 38

በዚያም ወራት እንዲህ ሆነ፤ ይሁዳ ከወንድሞቹ ተለይቶ ወረደ፥ ስሙን ኤራስ ወደሚሉት ወደ ዓዶሎማዊውም ሰው ገባ።

- 2 ፤ ከዚያም ይሁዳ የከነዓናዊውን የሴዋን ሴት ልጅ አየ፤ ወሰዳትም፥ ወደ እርስዋም ገባ።
- 3 ፤ ፀነሰችም ወንድ ልጅንም ወለደች፤ ስሙንም ዔር ብላ ጠራችው።
- 4 ፤ ደግሞም ፀነሰች ወንድ ልጅንም ወለደች፤ ስሙንም አውናን ብላ ጠራችው።
- 5 ፤ እንደ ገና ደግሞ ወንድ ልጅን ወለደች፥ ስሙንም ሴሎም ብላ ጠራችው፤ እርሱንም በወለደች ጊዜ ከዚብ በሚባል አገር ነበረች።
- 6 ፤ ይሁዳም ለበኩር ልጁ ለዔር ትዕማር የምትባል ሚስት አጋባው።
- 7 ፤ የይሁዳም የበኩር ልጅ ዔር በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነበረ፤ እግዚአብሔርም ቀሠፈው።
- 8 ፤ ይሁዳም አውናን። ወደ ወንድምህ ሚስት ግባ፥ እግባትም፥ ለወንድምህም ዘርን አቁምለት አለው።
- 9 ፤ አውናንም ዘሩ ለእርሱ እንዳይሆን አወቀ፤ ወደ ወንድሙ ሚስት በገባ ጊዜ ለወንድሙ ዘር እንዳይሰጥ ዘሩን በምድር ያፈስሰው ነበር።
- 10 ፤ ይህም ሥራው በእግዚአብሔር ዘንድ ክፉ ሆነበት፥ እርሱንም ደግሞ ቀሠፈው።
- 11 ፤ ይሁዳም ምራቱን ትዕማርን። ልጄ ሴሎም እስኪያድግ ድረስ በአባትሽ ቤት መበለት ሆነሽ ተቀመጪ አላት፤ እርሱ ደግሞ እንደ ወንድሞቹ እንዳይሞት ብሎአልና። ትዕማርም ሄዳ በአባትዋ ቤት ተቀመጠች።
- 12 ፤ ከብዙ ዘመንም በኋላ የይሁዳ ሚስት የሴዋ ልጅ ሞተች፤ ይሁዳም ተጽናና፥ የበጎቹን ጠጉር ወደሚሸልቱት ሰዎችም ወደ ተምና ወጣ፥ እርሱም ዓዶሎማዊው ወዳጁም ኤራስ።
- 13 ፤ ለትዕማርም። እነሆ አማትሽ ይሁዳ የበጎቹን ጠጉር ይሸልት ዘንድ ወደ ተምና ይወጣል ብለው ነገሩአት።
- 14 ፤ እርስዋም የመበለትነትዋን ልብስ አወለቀች፥ መጎናጸፊያዋንም ወሰደች፥ ተሸፈነችም፥ ወደ ተምናም በሚወስደው መንገድ ዳር በኤናይም ደጅ ተቀመጠች፤ ሴሎም እንደ እደገ ሚስትም እንዳልሆነችው አይታለችና።
- 15 ፤ ይሁዳም ባዶት ጊዜ ጋለሞታን መሰለችው፤ ፊትዋን ተሸፍና ነበርና።
- 16 ፤ ወደ እርስዋም አዘነበለ። አባክሽ ወደ እንቺ ልግባ አላት፤ እርስዋ ምራቱ እንደ ሆነች አላወቀም ነበርና። እርስዋም። ወደኔ ብትገባ ምን ትሰጠኛለህ? አለችው።
- 17 ፤ የፍየል ጠቦት ከመንጋዬ እሰድድልሻለሁ አላት። እርስዋም። እስክትሰድድልኝ ድረስ መያዣ ትሰጠኛለህን? አለችው።
- 18 ፤ እርሱም። ምን መያዣ ልስጥሽ? አላት። እርስዋም። ቀለበትህን፥ አምባርህን፥ በእጅህ ያለውን በትር አለች። እርሱም ሰጣትና ከእርስዋ ጋር ደረሰ፥ እርስዋም ፀነሰችለት።

- 19 ፤ እርስዎም ተነሥታ ሄደች፥ መገናጸፊያዎንም አውልቃ የመበለትነትዎን ልብስ ለበሰች።
- 20 ፤ ይሁዳም መያዣውን ከሴቲቱ እጅ ይቀበል ዘንድ በውዳጁ በዓዶሎማዊው እጅ የፍየሉን ጠበት ላከላት፤ እርስዎንም አላገኛትም።
- 21 ፤ እርሱም የአገሩን ሰዎች። በኤናይም በመንገድ ዳር ተቀምጣ የነበረች ጋለሞታ ወዴት ናት? ብሎ ጠየቃቸው። እነርሱም። በዚህ ጋለሞታ አልነበረችም አሉት።
- 22 ፤ ወደ ይሁዳም ተመልሶ እንዲህ አለው። አላገኘኋትም፤ የአገሩም ሰዎች ደግሞ። ከዚህ ጋለሞታ አልነበረችም አሉኝ።
- 23 ፤ ይሁዳም። እኛ መዘበቻ እንዳንሆን ትውስደው፤ እነሆ የፍየሉን ጠበት ሰደድሁላት፥ እንተም አላገኘሃትም አለ።
- 24 ፤ እንዲህም ሆነ፤ ከሦስት ወር በኋላ ለይሁዳ። ምራትህ ትዕማር ሲሰነች፤ ደግሞም በዝሙት እነሆ ፀነሰች ብለው ነገሩት። ይሁዳም። አውጡለትና በእሳት ትቃጠል አለ።
- 25 ፤ እርስዎም ባወጡለት ጊዜ ወደ አማትዋ እንዲህ ብላ ላከች። ለዚህ ለባለ ገንዘብ ነው የፀነሰሁት፤ ተመልከት፤ ይህ ቀለበት፥ ይህ እምባር፥ ይህ በትር የማን ነው?
- 26 ፤ ይሁዳም አወቀ። ከእኔ ይልቅ እርስዋ አውነተኛ ሆነች፤ ልጄን ሴሎምን አልሰጠኋትምና አለ። ደግሞም አላወቃትም።
- 27 ፤ በመውለጃዋም ጊዜ እነሆ መንታ ልጆች በሆድዋ ነበሩ።
- 28 ፤ ስትወልድም እንዲሁ እጁን አወጣ፤ አዋላጁቱም ቀይ ፈትል ወስዳ በእጁ አሰረች። ይህ መጀመሪያ ይወጣል አለች።
- 29 ፤ እንዲህም ሆነ፤ እጁን በመለሰ ጊዜ እነሆ ወንድሙ ወጣ፤ እርስዋም። ለምን ጥስህ ወጣህ? አለች፤ ስሙንም ፋሬስ ብላ ጠራችው።
- 30 ፤ ከእርሱም በኋላ ቀይ ፈትል በእጁ ያለበት ወንድሙ ወጣ፤ ስሙም ዛራ ተባለ።

ምዕራፍ 39

የሴፍ ግን ወደ ግብፅ ወረደ፤ የፈርዖን ጃንደረባ የዘበኞቹም አለቃ የሚሆን የግብፅ ሰው ጲጥፋራ ወደ ግብፅ ካወረዱት ከእስማኤላውያን እጅ ገዛው።

- 2 ፤ እግዚአብሔር ከዮሴፍ ጋር ነበረ፥ ሥራውም የተከናወነለት ሰው ሆነ፤ በግብፃዊው ጌታውም ቤት ነበረ።
- 3 ፤ ጌታውም እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር እንዳለ፥ እርሱ የሚሠራውንም ሁሉ እግዚአብሔር በእጁ እንዲያከናውንለት አየ።
- 4 ፤ ዮሴፍም በጌታው ፊት ሞገስን አገኘ፥ እርሱንም ያገለግለው ነበር፤ በቤቱም ላይ ሾመው፥ ያለውንም ሁሉ በእጁ ሰጠው።
- 5 ፤ እንዲህም ሆነ፤ በቤቱ ባለውም ሁሉ ላይ ከሾመው በኋላ እግዚአብሔር የግብፃዊውን ቤት ስለ ዮሴፍ ባረከው፤ የእግዚአብሔር በረከት በውጪም በግቢም ባለው ሁሉ ላይ ሆነ።
- 6 ፤ ያለውንም ሁሉ ለዮሴፍ አስረከበ፤ ከሚበላውም እንጀራ በቀር ምንም የሚያውቀው አልነበረም። የዮሴፍም ፊቱ መልክ መልካምና ውብ ነበረ።
- 7 ፤ ከዚህም በኋላ እንዲህ ሆነ፤ የጌታው ሚስት በዮሴፍ ላይ ዓይንዋን ጣለች። ከእኔም ጋር ተኛ አለችው።
- 8 ፤ እርሱም እንቢ አለ፥ ለጌታውም ሚስት እንዲህ አላት። እነሆ ጌታዬ በቤቱ ያለውን ምንም ምን የሚያውቀው የለም፥ ያለውንም ሁሉ ለእኔ አስረከበኛል፤
- 9 ፤ ለዚህ ቤት ከእኔ የሚበልጥ ሰው የለም፤ ሚስቱ ስለ ሆንሽ ከአንቺም በቀር ያልሰጠኝ ነገር የለም፤ እንዴት ይህን ትልቅ ክፉ ነገር አደርጋለሁ? በእግዚአብሔር ፊት እንዴት ኃጢአትን እሠራለሁ?
- 10 ፤ ይህንም ነገር በየዕለቱ ለዮሴፍ ትነግረው ነበር፤ እርሱም ከእርስዋ ጋር ይተኛ ዘንድ ከእርስዋም ጋር ይሆን ዘንድ አልሰማትም።
- 11 ፤ እንዲህም ሆነ፤ በዚያን ጊዜ ሥራውን እንዲሠራ፤ ወደ ቤቱ ገባ፤ በቤትም ውስጥ ከቤት ሰዎች ማንም አልነበረም።
- 12 ፤ ከእኔ ጋር ተኛ ስትል ልብሱን ተጠማጥማ ያዘች፤ እርሱም ልብሱን በእጅዋ ትቶላት ሸሽ ወደ ውጭም ወጣ።

- 13 ፤ እንዲህም ሆነ፤ ልብሱን ትቶ ወደ ውጭ እንደ ሸሽ ባየች ጊዜ፥
- 14 ፤ የቤትዋን ሰዎች ወደ እርስዋ ጠርታ እንዲህ ብላ ነገረቻቸው። እየ፤ ዕብራዊው ሰው በእኛ እንዲሣለቅ እግብቶብናል፤ እርሱ ከእኔ ጋር ሊተኛ ወደ እኔ ገባ፥ እኔም ድምፂን ከፍ አድርጌ ጮኸሁ፤
- 15 ፤ ድምፂንም ከፍ አድርጌ እንደ ጮኸሁ ቢሰማ ልብሱን በእኔ ዘንድ ጥሎ ሸሽ ወደ ውጭም ወጣ።
- 16 ፤ ጌታው ወደ ቤቱ እስኪገባ ድረስም ልብሱን ከእርስዋ ዘንድ አኖረች።
- 17 ፤ ይህንም ነገር እንዲህ ብላ ነገረችው። ያገባህልን ዕብራዊው ባሪያ ሊሣለቅብኝ ወደ እኔ ገባ፤
- 18 ፤ እኔም ድምፂን ከፍ አድርጌ ስጮኸ ልብሱን በእጄ ተወና ወደ ውጭ ሸሽ።
- 19 ፤ ጌታውም። ባሪያህ እንዲህ አደረገኝ ብላ የነገረችውን የሚስቱን ቃል በሰማ ጊዜ እጅግ ተቆጣ።
- 20 ፤ የዮሴፍም ጌታ ወሰደው፥ የንጉሡ እስረኞችም ወደሚታሰሩበት ስፍራ ወደ ግዞት ቤት አገባው፤ ከዚያም በግዞት ነበረ።
- 21 ፤ እግዚአብሔርም ከዮሴፍ ጋር ነበረ ምሕረትንም አበዛለት፥ በግዞት ቤቱም አለቃ ፊት ሞገስን ሰጠው።
- 22 ፤ የግዞት ቤቱም አለቃ በግዞት ያሉትን እስረኞች ሁሉ በዮሴፍ እጅ አሳልፎ ሰጣቸው፤ በዚያም የሚደረገው ነገር ሁሉ እርሱ የሚያደርገው ነበረ።
- 23 ፤ የግዞት ቤቱም አለቃ በእጁ ያለውን ነገር ከቶ አላሰበም፥ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ነበረና፤ የሚያደርገውንም ሁሉ እግዚአብሔር ያቀናለት ነበር።

ምዕራፍ 40

ከዚህ ነገር በኋላም እንዲህ ሆነ፤ የግብፅ ንጉሥ የጠጅ አሳላፊና የእንጀራ አበዛ ጌታቸውን የግብፅ ንጉሥን በደሉ።

- 2 ፤ ፈርዖንም በሁለቱ ሹማምቱ በጠጅ አሳላፊዎቹ አለቃና በእንጀራ አበዛዎቹ አለቃ ላይ ተቆጣ፤
- 3 ፤ ዮሴፍ ታስሮ በነበረበትም በግዞት ስፍራ በዘበኞቹ አለቃ ቤት እስጠበቃቸው።
- 4 ፤ የዘበኞቹም አለቃ ለዮሴፍ አሳልፎ ሰጣቸው፥ እርሱም ያገለግላቸው ነበር፤ በግዞት ቤትም እያሌ ቀን ተቀመጡ።
- 5 ፤ በግዞት ቤት የነበሩት የግብፅ ንጉሥ ጠጅ አሳላፊና እንጀራ አበዛ ሁለቱም በእንዲት ሌሊት እንደ ሕልሙ ትርጓሜ እየራሳቸው ሕልምን አለሙ።
- 6 ፤ ዮሴፍም ማልዶ ወደ እነርሱ ገባ፥ እነሆም አዝነው አያቸው።
- 7 ፤ በጌታው ቤት ከእርሱ ጋር በግዞት የነበሩትንም የፈርዖንን ሹማምት እንዲህ ብሎ ጠየቃቸው። እናንተ ዛሬ ስለ ምን አዝናችኋል?
- 8 ፤ እነርሱም። ሕልምን አልሙን የሚተረጉምልን አጣን አሉት። ዮሴፍም አላቸው። ሕልምን የሚተረጉም እግዚአብሔር የሰጠው አይደለምን? እስቲ ንገሩኝ።
- 9 ፤ የጠጅ አሳላፊዎች አለቃም ለዮሴፍ ሕልሙን እንዲህ ብሎ ነገረው። በሕልሜ የወይን ዛፍ በፊቱ ሆኖ እየሁ፥
- 10 ፤ በዛፊቱም ሦስት አረግ አለባት፤ እርስዋም ቅጠልና አበባ አወጣች፥ ዘለላም እንጠለጠለች፥ የዘለላዋም ፍሬ በሰለ፤
- 11 ፤ የፈርዖንም ጽዋ በእጄ ነበረ፤ ፍሬውንም ወስጄ በፈርዖን ጽዋ ጨመቅሁት፥ ጽዋውንም ለፈርዖን በእጁ ሰጠሁት።
- 12 ፤ ዮሴፍም አለው። የዚህ ትርጓሜው ይህ ነው፤ ሦስቱ አረግ ሦስት ቀን ነው፤
- 13 ፤ እስከ ሦስት ቀን ድረስ ፈርዖን ራስህን ከፍ ያደርጋል፥ ወደ ቀደመው ሹመትህም ይመልስሃል፤ ጠጅ አሳላፊ በነበርህበት ጊዜ ስታደርግ እንደ ነበረው እንደ ቀድሞው ሥርዓትም የፈርዖንን ጽዋ በእጁ ትሰጣለህ።
- 14 ፤ ነገር ግን በጎ ነገር በተደረገልህ ጊዜ እኔን እስበኝ፥ ምሕረትንም አድርግልኝ፥ የእኔንም ነገር ለፈርዖን ነግረህ ከዚህ ቤት አውጣኝ፤
- 15 ፤ እኔን ከዕብራውያን አገር ሰርቀው እምጥተውኛልና፤ ከዚህም ደግሞ በግዞት ያኖሩኝ ዘንድ ምንም አላደረግሁም።
- 16 ፤ የእንጀራ አበዛዎቹ አለቃም ሕልሙን በመልካም እንደ ተረጎመ ባየ ጊዜ ዮሴፍን እንዲህ አለው። እኔም ደግሞ ሕልም አይቼ ነበር፥ እነሆም ሦስት መሶብ ነጭ እንጀራ በራሴ ላይ ነበረ፤
- 17 ፤ በላይኛውም መሶብ ፈርዖን ከሚበላው ከጋጋሪዎች ሥራ ሁሉ ነበረበት፤ ወፎችም በራሴ ላይ ከመሶቡ ይበሉ

ነበር።

18 ፤ ዮሴፍም መልሶ እንዲህ አለው። የዚህ ትርጓሜው ይህ ነው፤ ሦስቱ መሰብ ሦስት ቀን ነው፤

19 ፤ እስከ ሦስት ቀን ድረስ ፈርዖን ራስህን ከፍ ያደርጋል፤ በእንጨትም ላይ ይሰቅልሃል፤ ወፎችም ሥጋህን ይበሉታል።

20 ፤ በሦስተኛው ቀን ፈርዖን የተወለደበት ቀን ነበረ፤ ለሠራዊቱም ሁሉ ግብር አደረገ፤ የጠጅ አሳላፊዎችን አለቃና የእንጆራ አበዛዎችን አለቃ በአሽከርቹ መካከል ከፍ አደረገ።

21 ፤ የጠጅ አሳላፊዎችም አለቃ ወደ ስፍራው መለሰው፤ ጽዋውንም በፈርዖን እጅ ሰጠ፤

22 ፤ የእንጆራ አበዛዎችም አለቃ ሰቀለው፤ ዮሴፍ እንደተረጎመላቸው።

23 ፤ የጠጅ አሳላፊዎች አለቃ ግን ዮሴፍን አላሰበውም፤ ረሳው እንጂ።

ምዕራፍ 41

ከሁለት ዓመት በኋላም ፈርዖን ሕልምን አየ፤ እነሆም፤ በወንዙ ዳር ቆሞ ነበር።

2 ፤ እነሆም፤ መልካቸው ያማረ ሥጋቸውም የወፈረ ሰባት ላሞች ከወንዙ ወጡ፤ በውኃውም ዳር በመስኩ ይሰማሩ ነበር።

3 ፤ ከእነርሱም በኋላ እነሆ መልካቸው የከፋ ሥጋቸውም የከሳ ሌሎች ሰባት ላሞች ከወንዝ ወጡ፤ በእነዚያም ላሞች አጠጉበ በወንዙ ዳር ይቆሙ ነበር።

4 ፤ መልካቸው የከፋ ሥጋቸውም የከሳ እነዚያም ላሞች መልካቸው ያማረውን ሥጋቸው የወፈረውን ሰባቱን ላሞች ዋጡአቸው። ፈርዖንም ነቃ።

5 ፤ ደግሞም ተኛ ሁለተኛም ሕልምን አየ። እነሆም በአንድ አገዳ ላይ የነበሩ ያማሩና መልካም የሆኑ ሰባት እሸቶች ወጡ፤

6 ፤ እነሆም ከእነርሱ በኋላ የሰለቱና በምሥራቅ ነፋስ የተመቱ ሰባት እሸቶች ወጡ፤

7 ፤ የሰለቱትም እሸቶች ሰባቱን ያማሩና የዳበሩ እሸቶች ዋጡአቸው።

8 ፤ ፈርዖንም ነቃ፤ እነሆም ሕልም ነበረ። በነጋም ጊዜ ነፍሱ ታወከችበት፤ ወደ ሕልም ተርጓሚዎች ሁሉ ወደ ግብፅ ጠቢባንም ሁሉ ልኮ ወደ እርሱ ጠራቸው፤ ፈርዖንም ሕልሙን ነገራቸው፤ ነገር ግን ከእነርሱ ለፈርዖን የሚተረጉም አልተገኘም።

9 ፤ የዚያን ጊዜ የጠጅ አሳላፊዎች አለቃ እንዲህ ብሎ ለፈርዖን ተናገረ። እኔ ኃጢአቴን ዛሬ አስባለሁ፤

10 ፤ ፈርዖን በባሪዶዎቹ ላይ ተቆጣ፤ እኔንም የእንጆራ አበዛዎችንም አለቃ በግዞት ስፍራ በዘበኞች አለቃ ቤት አኖረን፤

11 ፤ እኛም በእንዲት ሌሊት ሕልምን አለምን፤ እኔና እርሱ፤ እያንዳንዳችን እንደ ሕልማችን ትርጓሜ አለምን።

12 ፤ በዚያም የዘበኞቹ አለቃ ባሪያ የሆነ አንድ ዕብራዊ ጉልማሳ ከእኛ ጋር ነበረ፤ ለእርሱም ነገርነው፤ ሕልማችንንም ተረጎመልን፤ ለእያንዳንዱም እንደ ሕልሙ ተረጎመልን።

13 ፤ እንዲህም ሆነ፤ እንደ ተረጎመልን እንደዚያው ሆነ፤ እኔ ወደ ሹመቴ ተመለስሁ፤ እርሱም ተሰቀለ።

14 ፤ ፈርዖንም ልኮ ዮሴፍን አስጠራ፤ ከግዞት ቤትም አስቸኸሉት፤ እርሱም ተላጩ፤ ልብሱንም ለወጠ፤ ወደ ፈርዖንም ገባ።

15 ፤ ፈርዖንም ዮሴፍን አለው። ሕልምን አየሁ፤ የሚተረጉመውም አልተገኘም፤ ሕልምን እንደ ሰማህ፤ እንደ ተረጎምህም ስለ አንተ ሰማሁ።

16 ፤ ዮሴፍም ለፈርዖን እንዲህ ብሎ መለሰ። ይህ በእኔ አይደለም፤ እግዚአብሔር ግን ለፈርዖን በደኅንነት ይመልስለታል።

17 ፤ ፈርዖንም ለዮሴፍ እንዲህ አለው። እነሆ፤ በሕልሜ በወንዝ ዳር ቆሜ ነበር፤

18 ፤ እነሆም፤ ሥጋቸው የወፈረ መልካቸውም ያማረ ሰባት ላሞች ወጡ፤ በመስኩም ይሰማሩ ነበር፤

19 ፤ ከእነርሱም በኋላ እነሆ የደከሙ መልካቸውም እጅግ የከፋ ሥጋቸውም የከሳ ሌሎች ሰባት ላሞች ወጡ፤ በግብፅም ምድር ሁሉ እንደ እነርሱ መልክ ክፉ ከቶ አላየሁም፤

20 ፤ የከሱትና መልክ ክፉዎቹ ላሞች የመጀመሪያዎቹን ወፍራሞችን ሰባት ላሞች ዋጡአቸው፤

21 ፤ በሆዳቸውም ተዋጡ፤ በሆዳቸውም እንደተዋጡ አልታወቀም፤ መልካቸውም በመጀመሪያ እንደ ነበረው

የከፋ ነበረ። ነቃሁም።

22 ፤ በሕልሚያም እነሆ የዳበሩና መልካም የሆኑ ሰባት እሸቶች በአንድ አገዳ ሲወጡ አየሁ፤

23 ፤ ከእነርሱም በኋላ እነሆ የደረቁና የሰለቱ በምሥራቅ ነፋስ የተመቱ ሰባት እሸቶች ወጡ፤

24 ፤ የሰለቱት እሸቶች ያማሩትን ሰባቱን እሸቶች ዋጡአቸው። ለሕልም ተርጓሚዎችም ሕልሜን ነገርሁ የሚተረጉምልኝም አጣሁ።

25 ፤ ዮሴፍም ፈርዖንን አለው። የፈርዖን ሕልሙ አንድ ነው፤ እግዚአብሔር ሊያደርገው ያለውን ለፈርዖን ነግሮታል።

26 ፤ ሰባቱ መልካካሞች ላሞች ሰባት ዓመታት ናቸው፤ ሰባቱም መልካካሞች እሸቶች ሰባት ዓመታት ናቸው፤ ሕልሙ አንድ ነው።

27 ፤ ከእነርሱም በኋላ የወጡት የከሱትና መልክ ክፋዎቹ ሰባት ላሞች ሰባት ዓመታት ናቸው፤ የሰለቱትና የምሥራቅ ነፋስ የመታቸው ሰባቱም እሸቶች እነርሱ ራብ የሚሆንባቸው ሰባት ዓመታት ናቸው።

28 ፤ ለፈርዖን የነገርሁት ነገር ይህ ነው፤ እግዚአብሔር ሊያደርገው ያለውን ለፈርዖን አሳየው።

29 ፤ እነሆ በግብፅ ምድር ሁሉ እጅግ ጥጋብ የሚሆንባቸው ሰባት ዓመታት ይመጣሉ፤

30 ፤ ደግሞ ከዚህ በኋላ የሰባት ዓመት ራብ ይመጣል፤ በግብፅ አገር የነበረውም ጥጋብ ሁሉ ይረሳል፤ ራብም ምድርን በጣም ያጠፋል፤

31 ፤ በኋላ ከሚሆነው ከዚያ ራብ የተነሣም በምድር የሆነው ጥጋብ አይታወቅም፤ እጅግ ጽኑ ይሆናልና።

32 ፤ ሕልሙም ለፈርዖን ደጋግሞ መታየቱ ነገሩ ከእግዚአብሔር ዘንድ የተቈረጠ ስለ ሆነ ነው፤ እግዚአብሔርም ፈጥኖ ያደርገዋል።

33 ፤ አሁንም ፈርዖን ብልህና አዋቂ ሰውን ይፈልግ፤ በግብፅ ምድር ላይም ይሹመው።

34 ፤ ፈርዖን በምድር ላይ ሹማምትን ይሹም፤ በሰባቱም የጥጋብ ዓመታት ከሚገኘው ፍሬ በግብፅ ምድር ሁሉ ከአምስት እጅ አንደኛውን ይውሰድ።

35 ፤ የሚመጡትን የመልካሞቹን ዓመታት እህላቸውን ያከማቹ፤ ስንዴውንም ከፈርዖን እጅ በታች ያኑሩ፤ እህሎችም በከተሞች ይጠበቁ።

36 ፤ በግብፅ ምድር ስለሚሆነው ስለ ሰባቱ ዓመታት ራብ እህሉ ተጠብቆ ይኑር፤ ምድሪቱም በራብ አትጠፋም።

37 ፤ ነገሩም በፈርዖንና በሎሌዎቹ ፊት መልካም ሆነ፤

38 ፤ ፈርዖንም ሎሌዎቹን እንዲህ አላቸው። በውኑ የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበትን እንደዚህ ያለ ሰው እናገኛለንን?

39 ፤ ፈርዖንም ዮሴፍን አለው። እንደ አንተ ያለ ብልህ አዋቂም ሰው የለም፤ እግዚአብሔር ይህን ሁሉ ገልጦልሃልና።

40 ፤ አንተ በቤቴ ላይ ተሾም፤ ሕዝቤም ሁሉ ለቃልህ ይታዘዝ፤ እኔ በዙፋኔ ብቻ ከአንተ እበልጣለሁ።

41 ፤ ፈርዖንም ዮሴፍን። በግብፅ ምድር ሁሉ ላይ ሾምሁህ አለው።

42 ፤ ፈርዖን ቀለቡን ከእጁ አወለቀ በዮሴፍ እጅም አደረገው፤ ነጭ የተልባ እግር ልብስንም አለበሰው፤ በአንገቱም የወርቅ ዝርግፍን አደረገለት፤

43 ፤ የእርሱም በምትሆን በሁለተኛይቱ ሰረገላ አስቀመጠው፤ አዋጅ ነጋሪም። ስገዱ እያለ በፊት በፊቱ ይጮኽ ነበር፤ እርሱም በግብፅ ምድር ሁሉ ላይ ተሾመ።

44 ፤ ፈርዖንም ዮሴፍን አለው። እኔ ፈርዖን ነኝ፤ በግብፅ አገር ሁሉ ያለ አንተ ማንም እጁንም እግሩንም አያንሣ።

45 ፤ ፈርዖንም የዮሴፍን ስም ጸፍናት ፕሶፍህ ብሎ ጠፊው፤ የሃልዮቱ ከተማ ካህን የDፀጥፌራ ልጅ የምትሆን አስናትን አጋባው። ዮሴፍም በግብፅ ምድር ሁሉ ወጣ።

46 ፤ ዮሴፍም በግብፅ ንጉሥ በፈርዖን ፊት በቆመ ጊዜ ዕድሜው ሠላሳ ዓመት ነበረ። ዮሴፍም ከፈርዖን ፊት ወጣ፤ የግብፅ ምድርንም ሁሉ ዞረ።

47 ፤ በሰባቱም በጥጋብ ዓመታት የምድሪቱ ፍሬ ክምር ሆነ።

48 ፤ በግብፅ ምድር ሁሉ ያለውን የሰባቱን ዓመት እህል ሁሉ ሰበሰበ፤ እህልንም በከተሞቹ አደለበ፤ በየከተማይቱ ዙሪያ ያለውን የእርሻውን እህል ሁሉ በዚያው ከተተ።

49 ፤ ዮሴፍም እንደ ባሕር እሸዋ እጅግ ብዙ የሆነ ስንዴን አከማቸ፤ መስፈርን እስኪተው ድረስ፤ ሊሰፈር አልተቻለምና።

- 50 ፤ ለዮሴፍም የሄልዮቱ ከተማ ካህን የDOTፌራ ልጅ አስናት የወለደችለት ሁለት ልጆች የራብ ዘመን ገና ሳይመጣ ተወለዱለት።
- 51 ፤ ዮሴፍም የበኩር ልጁን ስም ምናሴ ብሎ ጠራው፤ እንዲህ ሲል። እግዚአብሔር መከራዬን ሁሉ የአባቴንም ቤት አስረሳኝ፤
- 52 ፤ የሁለተኛውንም ስም ኤፍሬም ብሎ ጠራው፤ እንዲህ ሲል። እግዚአብሔር በመከራዬ አገር አፈራኝ።
- 53 ፤ በግብፅ ምድር የነበረውም የሰባቱ ዓመት ጥጋብ አለፈ።
- 54 ፤ ዮሴፍም እንደ ተናገረ የሰባቱ ዓመት ራብ ጀመረ። በየአገሩም ሁሉ ራብ ሆነ፤ በግብፅ ምድር ሁሉ ግን እህል ነበረ።
- 55 ፤ የግብፅ ምድርም ሁሉ ተራብ፤ ሕዝቡም ስለ እህል ወደ ፈርዖን ጮኹ፤ ፈርዖንም የግብፅ ሰዎችን ሁሉ። ወደ ዮሴፍ ሂዱ። እርሱ ያላችሁንም ሁሉ እድርጉ አላቸው።
- 56 ፤ በምድርም ሁሉ ላይ ራብ ሆነ፤ ዮሴፍም እህል ያለበትን ጎተራ ሁሉ ከፍቶ ለግብፅ ሰዎች ሁሉ ይሸጥ ነበር፤ ራብም በግብፅ ምድር ጸንቶ ነበር።
- 57 ፤ አገሮችም ሁሉ እህል ይገዙ ዘንድ ወደ ግብፅ ወደ ዮሴፍ መጡ፤ በምድር ሁሉ ራብ እጅግ ጸንቶ ነበርና።

ምዕራፍ 42

- የዕቆብም በግብፅ እህል እንዳለ ሰማ፤ ያዕቆብም ልጆቹን። ለምን እርስ በርሳችሁ ትተያያላችሁ? አላቸው።
- 2 ፤ እንዲህም አለ። እነሆ ስንዴ በግብፅ እንዲገኝ ሰምቼአለሁ፤ ወደዚያ ውረዱ፤ እንደንድንና እንዳንሞትም ከዚያ ሽምቱልን።
- 3 ፤ የዮሴፍም አሥሩ ወንድሞቹ ስንዴን ከግብፅ ይሸምቱ ዘንድ ወረዱ፤
- 4 ፤ የዮሴፍን ወንድም ብንያምን ግን ያዕቆብ ከወንድሞቹ ጋር አልሰደደውም። ምናልባት ከፋ እንዳያገኘው ብሎአልና።
- 5 ፤ የእስራኤልም ልጆች ለእህል ሽመታ ከመጡቱ ጋር ገቡ፤ በከነዓን አገር ራብ ነበረና።
- 6 ፤ ዮሴፍም በምድር ላይ ገዥ ነበረ፤ እርሱም ለምድር ሕዝብ ሁሉ ይሸጥ ነበር፤ የዮሴፍም ወንድሞች በመጡ ጊዜ በምድር ላይ በግምባራቸው ሰገዱለት።
- 7 ፤ ዮሴፍም ወንድሞቹን እይቶ አወቃቸው፤ ተለወጠባቸውም፤ ከፋ ቃልንም ተናገራቸው። እናንተ ከወዴት መጣችሁ? አላቸው። እነርሱም። ከከነዓን ምድር እህል ልንሸምት የመጣን ነን አሉት።
- 8 ፤ ዮሴፍም ወንድሞቹን አወቃቸው፤ እነርሱ ግን አላወቁትም፤
- 9 ፤ ዮሴፍም ስለ እነርሱ እይቶት የነበረውን ሕልም አሰበ። እንዲህም አላቸው። እናንተ ሰላዮች ናችሁ፤ የምድሩን ዕራቁትነት ልታዩ መጥታችኋል።
- 10 ፤ እነርሱም አሉት። ጌታችን ሆይ አይደለም፤ ባሪያዎችህ ስንዴን ሊገዙ መጥተዋል፤
- 11 ፤ እኛ ሁላችን የአንድ ሰው ልጆች ነን፤ እኛ እውነተኞች ነን፤ ባሪያዎችህ ሰላዮች አይደሉም።
- 12 ፤ እርሱም አላቸው። አይደለም፤ ነገር ግን የአገሩን ዕራቁትነት ልታዩ መጥታችኋል።
- 13 ፤ እነርሱም አሉ። ባሪያዎችህ አሥራ ሁለት ወንድማማች በከነዓን ምድር የአንድ ሰው ልጆች ነን፤ ታናሹም እነሆ ዛሬ ከአባታችን ጋር ነው፤ እንዲሁም ጠፍቶአል።
- 14 ፤ ዮሴፍም አላቸው። እናንተ ሰላዮች ናችሁ ብዬ የተናገርኋችሁ ይህ ነው፤
- 15 ፤ በዚህ ትፈተናላችሁ፤ ታናሽ ወንድማችሁ ካልመጣ በቀር የፈርዖንን ሕይወት ከዚህ አትወጡም።
- 16 ፤ እውነትን የምትናገሩ ከሆነ ነገራችሁ ይፈተን ዘንድ ከእናንተ እንዲሁ ስደዱ፤ ወንድማችሁንም ይዞ ይምጣ እናንተም ታሥራችሁ ተቀመጡ፤ ይህ ካልሆነ የፈርዖንን ሕይወት ሰላዮች ናችሁ።
- 17 ፤ ሦስት ቀን ያህል በግዞት ቤት ጮመራቸው።
- 18 ፤ በሦስተኛውም ቀን ዮሴፍ እንዲህ አላቸው። ትድኑ ዘንድ ይህን እድርጉ፤ እኔ እግዚአብሔርን አፈራለሁና።
- 19 ፤ እናንተ የታመናችሁ ከሆናችሁ ከእናንተ እንዲሁ ወንድማችሁ በግዞታችሁ ቤት ይታሰር እናንተ ግን ሂዱ፤ እህሉንም ለቤታችሁ ራብ ውሱዱ፤
- 20 ፤ ታናሹንም ወንድማችሁን ወደ እኔ ይዛችሁ ኑ፤ ነገራችሁም የታመነ ይሆናልና አትሞቱም። እንዲህም አደረጉ።

- 21 ፤ እነርሱም እርስ በርሳቸው እንዲህ ተባባሉ። በእውነት ወንድማችንን በድለናል፤ እኛን በማማጠን ነፍሱ ስትጨነቅ አይተን አልሰማነውምና፤ ስለዚህ ይህ መከራ መጣብን።
- 22 ፤ ሮቤልም መልሶ እንዲህ አላቸው። ብላቴናውን አትበድሉ ብያችሁ አልነበረምን? እኔም አልሰማችሁኝም፤ ስለዚህ እነሆ አሁን ደሙ ይፈላለገናል።
- 23 ፤ እነርሱም የሴፍ ነገራቸውን እንደሚሰማባቸው አላወቁም፤ በመካከላቸው እስተርጓሚ ነበረና።
- 24 ፤ ከእነርሱም ዘወር ብሎ አለቀሰ፤ ደግሞም ወደ እነርሱ ተመልሶ ተናገራቸው፤ ስምዎንንም ከእነርሱ ለይቶ ወሰዶ በፊታቸው አሰረው።
- 25 ፤ የሴፍም ዓይነታቸውን እህል ይሞሉት ዘንድ እዘዘ፤ የእየራሳቸውንም ብር በእየዓይነታቸው ይመልሱት ዘንድ ደግሞም የመንገድ ስንቅ ይሰጡአቸው ዘንድ እዘዘ። እንዲሁም ተደረገላቸው።
- 26 ፤ እነርሱም እህሉን በአህዮቻቸው ላይ ጫኑ፤ ከዚያም ተነሥተው ሂዱ።
- 27 ፤ ከእነርሱም አንዱ ባደሩበት ስፍራ ለአህያው ገፈራን ይሰጥ ዘንድ ዓይነቱን ሲፈታ ብሩን አየ፤ እነሆም በዓይነቱ አፍ ላይ ነበረች።
- 28 ፤ ለወንድሞቿም። ብሬ ተመለሰችልኝ፤ እርስዋም በዓይነቱ አፍ እንኳት አላቸው። ልባቸውም ደንገጠ፤ እየተንቀጠቀጡም እርስ በርሳቸው ተባባሉ። እግዚአብሔር ያደረገብን ይህ ምንድር ነው?
- 29 ፤ ወደ አባታቸውም ወደ ያዕቆብ ወደ ከነዓን ምድር መጡ፤ የደረሰባቸውንም ነገር ሁሉ እንዲህ ብለው አወሩ።
- 30 ፤ የአገሩ ጌታ የሆነው ሰው በክፉ ንግግር ተናገረን፤ የምድረቱም ሰላዮች አስመሰለን።
- 31 ፤ እኛም እንዲህ አልነው። እውነተኞች ሰዎች ነን እንጂ ሰላዮች አይደለንም፤
- 32 ፤ እኛ የአባታችን ልጆች አሥራ ሁለት ወንድማማች ነን፤ አንዱ ጠፍቶአል፤ ታናሹም በከነዓን ምድር ዛሬ ከአባታችን ጋር አለ።
- 33 ፤ የአገሩም ጌታ ያ ሰው እንዲህ አለን። የታመናችሁ ሰዎች ከሆናችሁ በዚህ እውቃለሁ፤ እንደኛውን ወንድማችሁን ከእኔ ጋር ተዉት፤ ለቤታችሁም ራብ እህልን ወስዳችሁ ሂዱ፤
- 34 ፤ ታናሹንም ወንድማችሁን አምጡልኝ፤ እውነተኞች እንጂ ሰላዮች አለመሆናችሁንም በዚህ እውቀዋለሁ፤ ወንድማችሁንም እሰጣችኋለሁ፤ እናንተም በምድሩ ትነግዳላችሁ።
- 35 ፤ እንዲህም ሆነ፤ ዓይነታቸውን በፈቱ ጊዜ እነሆ ከእነርሱ እያንዳንዳቸው ብራቸውን በእየዓይነታቸው ተቋጥሮ እገኙት፤ እነርሱም አባታቸውም የብራቸውን ቁጥራት አይተው ፈሩ።
- 36 ፤ አባታቸው ያዕቆብም እንዲህ አላቸው። ልጄ አልባ አስቀራችሁኝ፤ የሴፍ የለም፤ ስምዎንንም የለም፤ ብንያምንም ትወስዱብኛላችሁ፤ ይህ ሁሉ በእኔ ላይ ደረሰ።
- 37 ፤ ሮቤልም አባቱን አለው። ወደ አንተ መልሼ ያላመጣሁት እንደ ሆነ ሁለቱን ልጆቼን ግደል፤ እርሱን በእጄ ስጠኝ፤ እኔም ወደ አንተ እመልሰዋለሁ።
- 38 ፤ እርሱም አለ። ልጄ ከእናንተ ጋር አይወርድም፤ ወንድሙ ሞቶ እርሱ ብቻ ቀርቶአልና፤ በምትሄዱበት መንገድ ምናልባት ክፉ ነገር ቢያገኘው ሽምግልናፎን በጎዘን ወደ መቃብር ታወርዱታላችሁ። a

ምዕራፍ 43

፤ ራብም በምድር ጸና።

- 2 ፤ ከግብፅም ያመጡትን እህል በልተው ከፈጸሙ በኋላ አባታቸው። እንደ ገና ሂዱ፤ ጥቂት እህል ሽምቱልን አላቸው።
- 3 ፤ ይሁዳም እንዲህ አለው። ያ ሰው። ወንድማችሁ ከእናንተ ጋር ካልሆነ ፊቱን አታዩም ብሎ በብርቱ ቃል አስጠነቀቀን።
- 4 ፤ ወንድማችንን ከእኛ ጋር ብትሰድደው እንወርዳለን፤ እህልም እንሸምትልሃለን፤
- 5 ፤ ባትሰድደው ግን እንሄድም፤ ያ ሰው። ወንድማችሁ ከእናንተ ጋር ካልሆነ ፊቱን አታዩም ብሎናልና።
- 6 ፤ እስራኤልም አላቸው። ለምን በደላችሁኝ? ለዚያውስ። ሌላ ወንድም አለን ብላችሁ ለምን ነገራችሁት?
- 7 ፤ እነርሱም አሉ። ያ ሰው ስለ እኛና ስለ ወገናችን ፈጽሞ ጠየቀን እንዲህም አለን። አባታችሁ ገና በሕይወት ነው? ወንድምስ አላችሁን? እኛም እንደዚሁ እንደ ጥያቄው መለስንለት፤ በውኑ። ወንድማችሁን አምጡ እንዲለን እናውቅ ነበርነን?

8 ፤ ይሁዳም አባቱን እስራኤልን አለው። እኛና እንተ ልጆቻችንም ደግሞ እንድንድን እንዳንሞትም ብላቴናውን ከእኔ ጋር ስደደው፥ እኛም ተነሥተን እንሄዳለን።

9 ፤ እኔ ስለ እርሱ እዋሳለሁ ከእጄ ትሻዋለህ፤ ወደ እንተ ባላመጣው፥ በፊትህም ባላቆመው፥ በዘመናት ሁሉ እንተን የበደልሁ ልሁን።

10 ፤ ባንዘገይስ ኖሮ አሁን ሁለተኛ ጊዜ በተመለስን ነበር።

11 ፤ እስራኤልም አባታቸው እንዲህ አላቸው። ነገሩ እንዲህ ከሆነስ ይህንን አድርጉ፤ ከተመሰገነው ከምድሩ ፍሬ በዓይበታችሁ ይዛችሁ ሂዱ፥ ለዚያም ሰው እጅ መንሻ፥ ጥቂት በለሳን፥ ጥቂት ማር፥ ሽቱ፥ ከርቤ፥ ተምር፥ ለውዝ ውስዱ።

12 ፤ ብሩን በአጠፊታ አድርጋችሁ በእጃችሁ ውስዱ፤ በዓይበታችሁ አፍ የተመለሰውንም ብር መልሳችሁ ውስዱ፤ ምናልባት በስሕተት ይሆናል።

13 ፤ ወንድማችሁንም ውስዱ፥ ተነሥታችሁም ወደዚያ ሰው ተመለሱ።

14 ፤ ሁሉን የሚችል እምላክም ሌላውን ወንድማችሁንና ብንያምን ከእናንተ ጋር ይሰድድ ዘንድ በዚያ ሰው ፊት ምሕረትን ይስጣችሁ፤ እኔም ልጆቼን እንዳጣሁ አጣሁ።

15 ፤ ሰዎቹም በእጃቸው ያችን እጅ መንሻና አጠፊታውን ብር ብንያምንም ወስዱ፤ ተነሥተውም ወደ ግብፅ ወረዱ፥ በዮሴፍም ፊት ቆሙ።

16 ፤ ዮሴፍም ብንያምን ከእነርሱ ጋር ባየው ጊዜ የቤቱን አዛዥ እንዲህ ብሎ አዘዘው። እነዚያን ሰዎች ወደ ቤት አስገባቸው፥ እርድም እረድ አዘጋጅም፥ እነዚያ ሰዎች በእኩለ ቀን ከእኔ ጋር ይበላሉና።

17 ፤ ያ ሰውም ዮሴፍ እንዳለው አደረገ፤ ያ ሰውም ሰዎቹን ወደ ዮሴፍ ቤት አስገባ።

18 ፤ እነርሱም ወደ ዮሴፍ ቤት ስለ ገቡ ፈሩ፤ እንዲህም አሉ። በዓይበታችን ቀድሞ ስለ ተመለሰው ብር ሊተነኩልብን ሊወድቅብንም፥ እኛንም በባርነት ሊገዛ አህዮቻችንንም ሊወስድ ወደዚህ አስገባን።

19 ፤ ወደ ዮሴፍ ቤት አዛዥም ቀረቡ፥ በቤቱም ደጅ ተናገሩት፥

20 ፤ እንዲህም አሉት። ጌታዬ ሆይ፥ ቀድሞ እህልን ልንሸምት ወርደን ነበር፤

21 ፤ ወደምናድርበትም ስፍራ በደረስን ጊዜ ዓይበታችንን ከፈትን፥ እነሆም፥ የእያንዳንዱ ሰው ብር በየዓይበቱ አፍ እንደ ሚዛኑ ብራችን ነበረ፤ አሁንም በእጃችን መለስነው።

22 ፤ እህል እንሸምትበት ዘንድ ሌላም ብር በእጃችን አመጣን፤ ብራችንንም በዓይበታችን ማን እንደ ጨመረው እናውቅም።

23 ፤ እርሱም አላቸው። ሰላም ለእናንተ ይሁን፥ አትፍሩ፤ እምላካችሁና የአባታችሁ እምላክ በዓይበታችሁ የተሰወረ ገንዘብ ሰጣችሁ፤ ብራችሁስ ደርሶኛል።

24 ፤ ስምዖንንም አወጣላቸው። ሰውየውም እነዚያን ሰዎች ወደ ዮሴፍ ቤት አስገባቸው፤ ውኃ አመጣላቸው፥ እግራቸውንም ታጠቡ፤ ለአህዮቻቸው አበቅ ሰጣቸው።

25 ፤ ዮሴፍም በእኩለ ቀን እስኪገባ ድረስ እነርሱ እጅ መንሻቸውን አዘጋጁ፥ ከዚያ እንጀራን እንደሚበሉ ሰምተዋልና።

26 ፤ ዮሴፍም ወደ ቤቱ በገባ ጊዜ በእጃቸው ያለውን እጅ መንሻ በቤት ውስጥ አቀረቡለት፥ ወደ ምድርም ወድቀው ሰጉዱለት።

27 ፤ እርሱም ደኅንነታቸውን ጠየቃቸው፥ እንዲህም አለ። የነገራችሁኝ ሽማግሌ አባታችሁ ደኅና ነውን? ገና በሕይወት አለን?

28 ፤ እነርሱም አሉት። ባሪያህ አባታችን ደኅና ነው፤ ገና በሕይወት አለ። አጎንብሰውም ሰጉዱለት።

29 ፤ ዓይኑንም እንሥቶ የእናቱን ልጅ ብንያምን እየው፥ እርሱም አለ። የነገራችሁኝ ታናሽ ወንድማችሁ ይህ ነውን? እንዲህም አለው። ልጄ ሆይ፥ እግዚአብሔር ይባርክህ።

30 ፤ ዮሴፍም ቸኮለ፥ እንጀቱ ወንድሙን ናፍቆታልና፤ ሊያለቅስም ወደደ፤ ወደ እልፍኙም ገብቶ ከዚያ አለቀሰ።

31 ፤ ፊቱንም ታጥቦ ወጣ፥ ልቡንም አስታግሦ። እንጀራ አቅርቦ አለ።

32 ፤ ለእርሱም ለብቻው አቀረቡ፥ ለእነርሱም ለብቻቸው፥ ከእርሱ ጋር ለሚበሉት ለግብፅ ሰዎችም ለብቻቸው፤ የግብፅ ሰዎች ከዕብራውያን ጋር መብላት እይሆንላቸውምና፥ ይህ ለግብፅ ሰዎች እንደ መርከስ ነውና።

- 33 ፤ በፊቱም በኩሩ እንደ ታላቅነቱ ታናሹም እንደ ታናሽነቱ ተቀመጡ፤ ሰዎቹም እርስ በርሳቸው ተደነቁ።
- 34 ፤ በፊቱም ካለው መብል ፈንታቸውን አቀረበላቸው፤ የብንያምም ፈንታ ከሁሉ አምስት እጅ የሚበልጥ ነበረ። እነርሱም ጠጡ ከእርሱም ጋር ደስ አላቸው።

ምዕራፍ 44

የሴፍም የቤቱን አዛዥ እንዲህ ብሎ አዘዘ። ዓይበታቸው የሚያነሣውን ያህል እህል መላላቸው፥ የሁሉንም ብር በየዓይበታቸው አፍ ጨምረው፤

- 2 ፤ በታናሹም ዓይበት አፍ የብሩን ጽዋዬንና የእህሉን ዋጋ ጨምረው። እርሱም የሴፍ እንዳለው አደረገ።
- 3 ፤ ነገህ በሆነ ጊዜም ሰዎቹ አህዮቻቸውን ይዘው ይሄዱ ዘንድ ተሰናበቱ።
- 4 ፤ ከከተማይቱም ወጥተው ገና ሳይርቁ የሴፍ ለቤቱ አዛዥ እንዲህ አለ። ተነሥተህ ሰዎቹን ተከተላቸው፤ በደረሰህባቸውም ጊዜ እንዲህ በላቸው። በመልካሙ ፋንታ ስለ ምን ክፉን መለሳችሁ?
- 5 ፤ ጌታዬ የሚጠጣበት ምሥጢርንም የሚያውቅበት ጽዋ አይደለምን? ባደረጋችሁት ነገር በደላችሁ።
- 6 ፤ እርሱም ደርሰባቸው ይህንም ቃል ነገራቸው።
- 7 ፤ እነርሱም አሉት። ጌታዬ እንደዚህ ያለውን ቃል ለምን ይናገራል? ባረያዎችህ ይህን ነገር የሚያደርጉ አይደሉም።
- 8 ፤ እነሆ፥ በዓይበታችን አፍ ያገኘነውን ብር ይዘን ከከነዓን አገር ወደ እንተ ተመልሰናል፤ ከጌታህ ቤት ወርቅ ወይስ ብር እንዴት እንሰርቃለን?
- 9 ፤ ከባረያዎችህ ጽዋው የተገኘበት እርሱ ይሙት፤ እኛም ደግሞ ለጌታችን ባረያዎች እንሁን።
- 10 ፤ እርሱም አለ። እሁንም እንዲሁ እንደ ነገራችሁ ይሁን፤ ጽዋው የተገኘበት እርሱ ለእኔ ባረያ ይሁነኝ፥ እናንተም ንጹሐን ትሆናላችሁ።
- 11 ፤ እየራሳቸውም ፈጥነው ዓይበታቸውን ወደ ምድር አወረዱ፥ እየራሳቸውም ዓይበታቸውን ፈቱ።
- 12 ፤ እርሱም ከታላቁ ጀምሮ እስከ ታናሹ ድረስ በረበራቸው፥ ጽዋውንም በብንያም ዓይበት ውስጥ አገኘው።
- 13 ፤ ልብሳቸውንም ቀደዱ፥ ዓይበታቸውንም በየአህዮቻቸው ጭነው ወደ ከተማይቱ ተመለሱ።
- 14 ፤ ይሁዳም ከወንድሞቹ ጋር ወደ የሴፍ ገባ፥ እርሱም ገና ከዚያው ነበረ፤ በፊቱም በምድር ላይ ወደቁ።
- 15 ፤ የሴፍም። ይህ ያደረጋችሁት ነገር ምንድር ነው? እንደ እኔ ያለ ሰው ምሥጢርን እንዲያውቅ አታውቁምን? አላቸው።
- 16 ፤ ይሁዳም አለ። ለጌታዬ ምን እንመልሳለን? ምንስ እንናገራለን? ወይስ በምን እንነጻለን? እግዚአብሔር የባረያዎችህን ኃጢአት ገለጠ፤ እነሆ፥ እኛም ጽዋው ከእርሱ ዘንድ የተገኘበቱም ደግሞ ለጌታዬ ባረያዎቹ ነን።
- 17 ፤ እርሱም አላቸው። ይህን አደርግ ዘንድ አይሆንልኝም፤ ጽዋው የተገኘበቱ ሰው እርሱ ባረያ ይሁነኝ፤ እናንተም ወደ አባታችሁ በደኅና ውጡ።
- 18 ፤ ይሁዳም ወደ እርሱ ቀረበ እንዲህም አለ። ጌታዬ ሆይ፥ እኔ ባርያህ በጌታዬ ጆሮ እንዲት ቃልን እንድናገር እለምናለሁ፤ እኔንም ባረያህን አትቆጣኝ፤ እንተ እንደ ፈርዖን ነህና።
- 19 ፤ ጌታዬ ባረያዎቹን። አባት አላችሁን ወይስ ወንድም? ብሎ ጠየቀ።
- 20 ፤ እኛም ለጌታዬ እንዲህ አልነ። ሽማግሌ አባት አለን፥ በሽምግልናው የወለደውም ታናሽ ብላቴና አለ፤ ወንድሙም ሞተ፥ ከእናቱም እርሱ ብቻውን ቀረ፥ አባቱም ይወድደዋል።
- 21 ፤ እንተም ለባረያዎችህ። ወደ እኔ እምጡት፥ እኔም አየዋለሁ አልህ።
- 22 ፤ ጌታዬንም። ብላቴናው አባቱን መተው አይሆንለትም፤ የተወው እንደ ሆነ አባቱ ይሞታልና አልነው።
- 23 ፤ ባርያዎችህንም። ታናሽ ወንድማችሁ ከእናንተ ጋር ካልመጣ ዳግመኛ ፊቱን አታዩም አልኸን።
- 24 ፤ ወደ ባርያህ ወደ አባታችን በተመለስን ጊዜም የጌታዬን ቃል ነገርነው።
- 25 ፤ አባታችንም። ተመልሳችሁ ጥቂት እህል ሽምቱልን አለ።
- 26 ፤ እኛም አልነው። እንሄድ ዘንድ አይሆንልንም፤ ታናሹ ወንድማችን ከእኛ ጋር ይወርድ እንደ ሆነ እኛም እንወርዳለን፤ ታናሹ ወንድማችን ከእኛ ጋር ከሌለ የዚያን ሰው ፊት ማየት አይቻለንምና።
- 27 ፤ ባረያህ አባቱም እንዲህ አለን። ሚስቴ ሁለት ወንዶች ልጆችን እንደ ወለደችልኝ እናንተ ታውቃላችሁ፤
- 28 ፤ እንዱም ከእኔ ወጣ። አውሬ በላው አላችሁኝ፥ እስከ ዛሬም አላየሁትም፤

- 29 ፤ ይህንም ከእኔ ለይታችሁ ደግሞ ብትወስዱት ክፋም ቢያገኘው፥ ሽቦቱን በጎዘን ወደ መቃብር ታወርዱታላችሁ።
- 30 ፤ እሁንም እኔ ወደ አባቴ ወደ ባሪያህ ብሄድ፥ ብላቴናውም ከእኛ ጋር ከሌለ፥ ነፍሱ በብላቴናው ነፍስ ታስራለችና ብላቴናው ከእኛ ጋር እንደሌለ ባየ ጊዜ ይሞታል፤
- 31 ፤ ባሪያዎችህም የባሪያህን የአባታችንን ሽቦት በጎዘን ወደ መቃብር ያወርዳሉ።
- 32 ፤ እኔ ባሪያህ በአባቴ ዘንድ ስለ ብላቴናው እንዲህ ብዬ ተውሼአለሁና። እርሱንስ ወደ እንተ ባለመጣው በአባቴ ዘንድ በዘመናት ሁሉ ኃጢአተኛ እሆናለሁ።
- 33 ፤ ስለዚህም እኔ ባሪያህ በጌታዬ ዘንድ ባሪያ ሆኜ በብላቴናው ፋንታ ልቀመጥ፤ ብላቴናውም ከወንድሞቼ ጋር ይውጣ።
- 34 ፤ አለዚያም ብላቴናው ከእኔ ጋር ከሌለ ወደ አባቴ እንዴት እወጣለሁ? አባቴን የሚያገኘውን መከራ እንዳላይ።

ምዕራፍ 45

- ዮሴፍም** በእርሱ ዘንድ ቆመው ባሉት ሰዎች ሁሉ ራት ሊታገሥ አልተቻለውም። ሰዎቹንም ሁሉ ከፊቴ አስወጡልኝ ብሎ ጮኾ ተናገረ፤ ዮሴፍ ለወንድሞቹ ራሱን በገለጠ ጊዜ በእርሱ ዘንድ የቆመ ማንም አልነበረም።
- 2 ፤ ቃሉንም ከፍ አድርጎ አለቀሰ፤ የግብፅ ሰዎችም ሰሙ፥ በፈርዖን ቤትም ተሰማ።
- 3 ፤ ዮሴፍም ለወንድሞቹ። እኔ ዮሴፍ ነኝ፤ አባቴ እስከ እሁን በሕይወቴ ነውን? አለ። ወንድሞቹም ይመልሱለት ዘንድ አልቻሉም፥ በፊቴ ደንግጠው ነበርና።
- 4 ፤ ዮሴፍም ወንድሞቹን። ወደ እኔ ቅረቡ አለ። ወደ እርሱም ቀረቡ። እንዲህም አላቸው። ወደ ግብፅ የሸጣችሁኝ እኔ ወንድማችሁ ዮሴፍ ነኝ።
- 5 ፤ እሁንም ወደዚህ ስለ ሸጣችሁኝ አትዘኑ፥ አትቈርቁኑም፤ እግዚአብሔር ሕይወትን ለማዳን ከእናንተ በፊት ሰድዶኛልና።
- 6 ፤ ይህ ሁለቱ ዓመት በምድር ላይ ራብ የሆነበት ነውና፤ የማይታረስበትና የማይታጨድበት እምስት ዓመት ገና ቀረ።
- 7 ፤ እግዚአብሔርም በምድር ላይ ቅሬታን አስቀርላችሁ ዘንድ በታላቅ መድኃኒትም እድናችሁ ዘንድ ከእናንተ በፊት ላከኝ።
- 8 ፤ እሁንም እናንተ ወደዚህ የላካችሁኝ አይደላችሁም፥ እግዚአብሔር ላከኝ እንጂ፤ ለፈርዖንም እንደ አባት አደረገኝ፥ በቤቴም ሁሉ ላይ ጌታ፥ በግብፅ ምድርም ሁሉ ላይ አለቃ አደረገኝ።
- 9 ፤ እሁንም ፈጥናችሁ ወደ አባቴ ውጡ፥ እንዲህም በሉት። ልጄህ ዮሴፍ የሚለው ነገር ይህ ነው። እግዚአብሔር በግብፅ ምድር ሁሉ ላይ ጌታ አደረገኝ፤ ወደ እኔ ና፥ አትዘግይ፤
- 10 ፤ በጌሢምም ምድር ትቀመጣለህ፥ ወደ እኔም ትቀርባለህ፥ እንተና ልጆችህ የልጆችህም ልጆች፥ በጎችህና ላሞችህ ከብትህም ሁሉ።
- 11 ፤ በዚያም እንተና የቤትህ ሰዎች የእንተ የሆነው ሁሉ እንዳትቸገሩ እመግብሃለሁ የራቡ ዘመን ገና እምስት ዓመት ቀርቶአልና።
- 12 ፤ እነሆም ለእናንተ የተናገረቻችሁ የእኔ እፍ እንደ ሆነች የእናንተ ዓይኖች አይተዋል፥ የወንድሜ የብንያምም ዓይኖች አይተዋል።
- 13 ፤ ለአባቴም በግብፅ ምድር ያለኝን ክብሬን ሁሉ ያያችሁትንም ሁሉ ንገሩት፤ አባቴንም ወደዚህ ፈጥናችሁ እምጡት።
- 14 ፤ የወንድሙን የብንያምምም እንገት አቅፎ አለቀሰ፤ ብንያምም በእንገቱ ላይ አለቀሰ።
- 15 ፤ ወንድሞቹን ሁሉ ሳማቸው፥ በእነርሱም ላይ አለቀሰ፤ ከዚያም በኋላ ወንድሞቹ ከእርሱ ጋር ተጫወቱ።
- 16 ፤ በፈርዖንም ቤት። የዮሴፍ ወንድሞች መጡ ተብሎ ወሬ ተሰማ፤ በዚያውም ፈርዖንና ሎላልቱ ደስ ተሰኝበት።
- 17 ፤ ፈርዖንም ዮሴፍን አለው። ለወንድሞችህ እንዲህ ብለህ ንገራቸው። ይህን አድርጉ፤ ከብቶቻችሁን ጭናችሁ ወደ ከነዓን ምድር ሂዱ፤
- 18 ፤ አባታችሁንና ቤተሰቦቻችሁን ይዛችሁም ወደ እኔ ኑ፤ እኔም የግብፅን ምድር በረከት ሁሉ እሰጣችኋለሁ፥

የምድራቱንም ስብ ትበላላችሁ።

19 ፤ እንተም ወንድሞችህን። እንዲህ እድርጉ በላቸው፤ ከግብፅ ምድር ለሕፃናቶቻችሁ ለሴቶቻችሁም ሰረገሎችን ውሰዱ፤ አባታችሁንም ይዛችሁ ኦ፤

20 ፤ ለዕቃችሁም ሁሉ አታስቡ፤ የግብፅ በረከት ሁሉ ለእናንተ ነውና።

21 ፤ የእስራኤል ልጆችም እንደዚሁ አደረጉ፤ ዮሴፍም በፈርዖን ትእዛዝ ሰረገሎችንና ለመንገድ ስንቅ ሰጣቸው፤

22 ፤ ለሁሉም ሁለት ሁለት መለወጫ ልብስ ሰጣቸው፤ ለብንደም ግን ሦስት መቶ ብርና አምስት መለወጫ ልብስ ሰጠው።

23 ፤ ለአባቱም እንደዚሁ ሰደደ፤ የግብፅን በረከት የተሸከሙ አሥር አህዮችን፤ ደግሞም በመንገድ ለአባቱ ስንቅ ስንዴና እንጂራ የተሸከሙ አሥር ሴቶች አህዮችን።

24 ፤ ዮሴፍም ወንድሞቹን አሰናበታቸው፤ እንዲህም አላቸው። በመንገድ እርስ በርሳችሁ አትጣሉ።

25 ፤ እነርሱም ሄዱ፤ ከግብፅ አገርም ወጡ፤ ወደ ከነዓንም ምድር ከአባታቸው ከያዕቆብ ዘንድ ደረሱ።

26 ፤ እንዲህም ብለው ነገሩት። ዮሴፍ ገና በሕይወቱ ነው፤ እርሱም በግብፅ ምድር ሁሉ ላይ ገዥ ሆኖአል። ያዕቆብም ልቡ ደነገጠ፤ አላመናቸውም ነበርና።

27 ፤ እነርሱም ዮሴፍ የነገራቸውን ነገር ሁሉ ነገሩት፤ እርሱን ያነሡት ዘንድ ዮሴፍ የሰደዳቸውን ሰረገሎች ባየ ጊዜ የአባታቸው የያዕቆብ የነፍሱ ሕይወት ታደሰች።

28 ፤ እስራኤልም። ልጄ ዮሴፍ ገና በሕይወት ከሆነ ይበቃኛል፤ ሳልሞት እንዳየው እሄዳለሁ አለ።

ምዕራፍ 46

እስራኤልም ለእርሱ ያለውን ሁሉ ይዞ ተነሣ፤ ወደ ቤርሳቤህ መጣ፤ መሥዋዕትንም ለአባቱ ለይስሐቅ እምላክ ሠዋ።

2 ፤ እግዚአብሔርም በሌሊት ራእይ። ያዕቆብ ያዕቆብ ብሎ ለእስራኤል ተናገረው። እርሱም። እነሆኝ አለ።

3 ፤ አለውም። የአባቶችህ እምላክ እግዚአብሔር እኔ ነኝ፤ ወደ ግብፅ መውረድ አትፍራ፤ በዚያ ትልቅ ሕዝብ አደርግሃለሁና።

4 ፤ እኔ ወደ ግብፅ አብሬህ እወርዳለሁ፤ ከዚያም ደግሞ እኔ እወጣለሁ፤ ዮሴፍም እጁን በዓይኑ ላይ ያኖራል።

5 ፤ ያዕቆብም ከቤርሳቤህ ተነሣ፤ የእስራኤልም ልጆች ያዕቆብን ይወስዱ ዘንድ ፈርዖን በሰደዳቸው ሰረገሎች አባታቸውን ያዕቆብንና ሕፃናቶቻቸውን ሴቶቻቸውንም ወሰዱ።

6 ፤ እንስሶቻቸውንም በከነዓን አገርም ያገኙትን ከብታቸውን ሁሉ ይዘው ያዕቆብና ዘሩ ሁሉ ከእርሱ ጋር ወደ ግብፅ መጡ፤

7 ፤ ወንዶች ልጆቹንና የልጆቹን ወንዶች ልጆች፤ ሴቶች ልጆቹንና የወንዶች ልጆቹን ሴቶች ልጆች፤ ዘሩንም ሁሉ ከእርሱ ጋር ወደ ግብፅ አስገባቸው።

8 ፤ ወደ ግብፅም የገቡት የእስራኤል ልጆች ስም ይህ ነው፤ ያዕቆብና ልጆቹ፤ የያዕቆብ በኩር ሮቤል።

9 ፤ የሮቤልም ልጆች፤ ሄናጎ፤ ፈሉሶ፤ አስሮን፤ ከርሚ።

10 ፤ የስሞዖን ልጆች፤ ይሙኤል፤ ያሚን፤ ኦሃድ፤ ያኪን፤ ጾሐር፤ የከነዓናዊት ልጅ ሳኡል።

11 ፤ የሌዊም ልጆች፤ ጌድሶን፤ ቀዓት፤ ሚራሪ።

12 ፤ የይሁዳም ልጆች፤ ዔር፤ አውናን፤ ሴሎም፤ ፋሬስ፤ ዛራ፤ ዔርና አውናን በከነዓን ምድር ሞቱ፤ የፋሬስም ልጆች ኤስሮም፤ ሐሙል።

13 ፤ የይሳኮርም ልጆች፤ ቶላ፤ ፋዋ፤ የሥን፤ ሺምሮን።

14 ፤ የዛብሎንም ልጆች፤ ሴሬድ፤ ኤሎን፤ ያሕልኤል።

15 ፤ ልያ በመስጴጦምያ በሶርያ ለያዕቆብ የወለደቻቸው ልጆችና ሴቲቱ ልጅዋ ዲና እነዚህ ናቸው፤ ወንዶችም ሴቶችም ልጆችዋ ሁሉ ሠላሳ ሦስት ነፍስ ናቸው።

16 ፤ የጋድም ልጆች ጽፎን፤ ሐጊ፤ ሹኒ፤ ኤስቦን፤ ዔሪ፤ እሮዲ፤ አርኤሊ።

17 ፤ የአሲርም ልጆች፤ ዪምና፤ የሱዋ፤ የሱዊ፤ በሪዓ፤ እጎታቸው ሢራሕ፤ የበሪዓ ልጆችም፤ ሔቤር፤ መልኪኤል።

18 ፤ ላባ ለልጁ ለልያ የሰጣት የዘለፋ ልጆች እነዚህ ናቸው፤ እነዚህን አሥራ ስድስቱንም ነፍስ ለያዕቆብ ወለደች።

19 ፤ የያዕቆብ ሚስት የራሔል ልጆች ዮሴፍና ብንደም ናቸው።

- 20 ፤ ለዮሴፍም በግብፅ ምድር ምናሴና ኤፍሬም ተወለዱለት፤ የሄልዮቱ ከተማ ካህን የጽጥፌሬ ልጅ እስናት የወለደቻቸው ናቸው።
- 21 ፤ የብንያምም ልጆች፤ ቤላ፥ ቤኬር፥ እስቤል፤ የቤላ ልጆችም፤ ጌራ፥ ናዕማን፥ አኪ፥ ሮስ፥ ማንፌን፥ ሑፊም፤ ጌራም አርድን ወለደ።
- 22 ፤ ለያዕቆብ የተወለዱለት የራሔልም ልጆች እነዚህ ናቸው፤ ሁሉም አሥራ አራት ነፍስ ናቸው።
- 23 ፤ የዳንም ልጆች፤ ሑሺም።
- 24 ፤ የንፍታሌምም ልጆች፤ ያሕጽኤል፥ ጉኒ፥ ዩጽር፥ ሺሌም።
- 25 ፤ ላባ ለልጁ ለራሔል የሰጣት የባላ ልጆች እነዚህ ናቸው፤ እነዚህንም ለያዕቆብ ወለደችለት፤ ሁሉም ሰባት ነፍስ ናቸው።
- 26 ፤ ከያዕቆብ ጋር ወደ ግብፅ የገቡት ሰዎች ሁሉ ከጉልበቱ የወጡት፥ ከልጆቹ ሚስቶች ሌላ፥ ሁላቸው ስድሳ ስድስት ናቸው።
- 27 ፤ በግብፅ ምድር የተወለዱለት የዮሴፍም ልጆች ሁለት ናቸው፤ ወደ ግብፅ የገቡት የያዕቆብ ቤተ ሰዎች ሁሉ ሰባ ናቸው።
- 28 ፤ ይሁዳንም በጌሢም እንዲቀበለው በፊቱ ወደ ዮሴፍ ላከ፤ ወደ ጌሢም ምድርም ደረሱ።
- 29 ፤ ዮሴፍም ሰረገላውን አዘጋጀ፥ አባቱንም እስራኤልን ሊገናኘው ወደ ጌሢም ወጣ፤ ባየውም ጊዜ በእንገቱ ላይ ወደቀ፥ አቅፎትም ረጅም ጊዜ አለቀሰ።
- 30 ፤ እስራኤልም ዮሴፍን። እንተ ገና በሕይወት ሳለህ ፊትህን እይቼአለሁና አሁን ልሙት አለው።
- 31 ፤ ዮሴፍም ወንድሞቹንና የአባቱን ቤተ ሰዎች እንዲህ አላቸው። እኔ መጥቼ ለፈርዖን እንዲህ ብዬ እነግረዋለሁ። በከነዓን ምድር የነበሩት ወንድሞቹና የአባቱ ቤተ ሰዎች ወደ እኔ መጥተዋል፤
- 32 ፤ እነርሱም በግ የሚጠበቁ ሰዎች ናቸው፥ እንስሳ ያረቡ ነበርና፤ በጎቻቸውንና ላሞቻቸውን ያላቸውንም ሁሉ አመጡ።
- 33 ፤ ፈርዖንም ቢጠራችሁ። ተግባራችሁስ ምንድር ነው? ቢላችሁ፥
- 34 ፤ በግ ጠባቂ ሁሉ ለግብፅ ሰዎች ርኩስ ነውና በጌሢም እንድትቀመጡ እንዲህ በሉት። እኛ ባረያዎችህ ኩበላቴናነታችን ጀምረን እስከ አሁን ድረስ፥ እኛም አባቶቻችንም፥ እንስሳ አርቢዎች ነን። q ቍ@
- 28 ፤ ጌሢም የሚለውን የግእዝ መጽሐፍ ራምሴ ይለዋል።

ምዕራፍ 47

- ዮሴፍ**ም ገባ ለፈርዖንም ነገረው እንዲህ ብሎ። አባቴና ወንድሞቼ በጎቻቸውም ላሞቻቸውም ያላቸውም ሁሉ ከከነዓን ምድር ወጡ፤ እነርሱም እነሆ በጌሢም ምድር ናቸው።
- 2 ፤ ከወንድሞቼም እምስት ሰዎችን ወስዶ በፈርዖን ፊት አቆማቸው።
- 3 ፤ ፈርዖንም ወንድሞቹን። ሥራችሁ ምንድር ነው? አላቸው። እነርሱም ፈርዖንን። እኛ ባረያዎችህ፥ እኛም አባቶቻችንም፥ በግ አርቢዎች ነን አሉት።
- 4 ፤ ፈርዖንንም እንዲህ አሉት። በምድር ልንቀመጥ በእንግድነት መጣን፥ የባረያዎችህ በጎች የሚሰማሩበት ስፍራ የለምና፤ ራስ በከነዓን ምድር እጅግ ጸንቶአልና፤ አሁንም ባረያዎችህ በጌሢም ምድር እንድንቀመጥ እንለምንሃለን።
- 5 ፤ ፈርዖንም ዮሴፍን ተናገረው እንዲህ ብሎ። አባትህና ወንድሞችህ መጥተውልሃል፤
- 6 ፤ የግብፅ ምድር በፊትህ ናት፤ በመልካሙ ምድር አባትህንና ወንድሞችህን አኑራቸው፤ በጌሢም ምድር ይኑሩ፤ ከእነርሱም ውስጥ እውቀት ያላቸውን ሰዎች ታውቅ እንደ ሆነ በእንስሶቹ ላይ አለቆች አድርጋቸው።
- 7 ፤ ዮሴፍም ያዕቆብን አባቱን እስገብቶ በፈርዖን ፊት አቆመው፤ ያዕቆብም ፈርዖንን ባረከው።
- 8 ፤ ፈርዖንም ያዕቆብን። የዕድሜህ ዘመን ስንት ዓመት ነው? አለው።
- 9 ፤ ያዕቆብም ለፈርዖን አለው። የእንግድነቱ ዘመን መቶ ሠላሳ ዓመት ነው፤ የሕይወቴ ዘመኖች ጥቂትም ክፉም ሆኑበኝ፥ አባቶቼ በእንግድነት የተቀመጡበትንም ዘመን አያሁሉም።
- 10 ፤ ያዕቆብም ፈርዖንን ባረከው ከፈርዖንም ፊት ወጣ።
- 11 ፤ ዮሴፍም አባቱንና ወንድሞቹን አኖረ፥ ፈርዖን እንዳዘዘም በግብፅ ምድር በተሻለችው በራምሴ ምድር

ጉልትን ሰጣቸው።

12 ፤ ዮሴፍም ለአባቱና ለወንድሞቹ ለአባቱም ቤተ ሰዎች ሁሉ እንደ ልጆቻቸው መጠን እህል ሰጣቸው።

13 ፤ በምድርም ሁሉ እህል አልነበረም፤ ራብ እጅግ ጸንቶአልና፤ ከራብም የተነሣ የግብፅ ምድርና የከነዓን ምድር ተጎዳ።

14 ፤ ዮሴፍም ከግብፅ ምድርና ከከነዓን ምድር በእህል ሸመት የተገኘውን ብሩን ሁሉ አከማቸ፤ ዮሴፍም ብሩን ወደ ፈርዖን ቤት አስገባው።

15 ፤ ብሩም በግብፅ ምድርና በከነዓን ምድር አለቀ፤ የግብፅ ሰዎችም ሁሉ ወደ ዮሴፍ መጡ እንዲህ ሲሉ። እንጂራ ስጠን፤ ስለ ምን በፊትህ እንሞታለን? ብሩ አልቆብናልና።

16 ፤ ዮሴፍም። ከብቶቻችሁን አምጡልኝ፤ ብር ካለቀባችሁ በከብቶቻችሁ ፋንታ እህል እሰጣችኋለሁ አለ።

17 ፤ ከብቶቻቸውንም ወደ ዮሴፍ አመጡ፤ ዮሴፍም በፈረሶቻቸው በበጎቻቸውም በላሞቻቸውም በእህቦቻቸውም ፋንታ እህልን ሰጣቸው፤ በዚያች ዓመትም ስለ ከብቶቻቸው ሁሉ ፋንታ እህልን መገባቸው።

18 ፤ ዓመቱም ተፈጸመ፤ በሁለተኛውም ዓመት ወደ እርሱ መጥተው እንዲህ አሉት። እኛ ከጌታችን እንሰውርም፤ ብሩ በፍጹም አለቀ፤ ከብታችንም ከጌታችን ጋር ነው፤ ከሰውነታችንና ከምድራችን በቀር በጌታችን ፊት እንዳች የቀረ የለም፤

19 ፤ እኛ በፊትህ ስለ ምን እንሞታለን? ምድራችንስ ስለ ምን ትጠፋለች? እኛንም ምድራችንንም በእህል ግዛን፤ እኛም ለፈርዖን ባሪያዎች እንሁን፤ ምድራችንም ለእርሱ ትሁን፤ እኛ እንድንደን እንዳንሞትም ምድራችንም እንዳትጠፋ ዘር ስጠን።

20 ፤ ዮሴፍም የግብፅን ምድር ሁሉ ለፈርዖን ገዛ፤ የግብፅ ሰዎች ሁሉ ራብ ስለ ጸናባቸው ርስታቸውን ሸጠዋልና፤ ምድሪቱ ለፈርዖን ሆነች።

21 ፤ ሕዝቡንም ሁሉ ከግብፅ ዳርቻ እንሥቶ እስከ ሌላው ዳርቻዋ ድረስ ባሪያዎች አደረጋቸው።

22 ፤ የካህናትን ምድር ብቻ አልገዛም፤ ካህናቱ ከፈርዖን ዘንድ ድርጎ ያገኙ ነበርና፤ ፈርዖንም የሰጣቸውን ድርጎ ይበሉ ነበር፤ ስለዚህም ምድራቸውን አልሸጡም።

23 ፤ ዮሴፍም ሕዝቡን እንዲህ አለ። እነሆ ዛሬ እናንተንና ምድራችሁን ለፈርዖን ገዝቻችኋለሁ፤ ዘር ውሱዱና ምድሪቱን ዝሩ፤

24 ፤ በመከርም ጊዜ ፍሬውን ከእምስት እጅ እንዳን እጅ ለፈርዖን ስጡ፤ አራቱም እጅ ለእናንተ ለራሳችሁ፤ ለእርሻው ዘርና ለእናንተ ምግብ፤ ለቤተ ሰዎችሁና ለሕፃናቶቻችሁም ሲሳይ ይሁን።

25 ፤ እነርሱም። እንተ አዳነኸን፤ በጌታችን ፊት ሞገስን እናግኝ፤ ለፈርዖንም ባሪያዎች እንሆናለን አሉት።

26 ፤ ዮሴፍም ለፈርዖን ካልሆነችው ከካህናቱ ምድር በቀር አምስተኛው እጅ ለፈርዖን እንዲሆን በግብፅ ምድር እስከ ዛሬ ድረስ ሕግ አደረጋት።

27 ፤ እስራኤልም በግብፅ ምድር በጌሣም አገር ተቀመጠ፤ ገዙአትም፤ ረቡ፤ እጅግም በዙ።

28 ፤ ያዕቆብም በግብፅ ምድር እሥራ ሰባት ዓመት ተቀመጠ፤ የያዕቆብም ሙላው የሕይወቱ ዘመን መቶ አርባ ሰባት ዓመት ነው።

29 ፤ የእስራኤልም የሞቱ ቀን ቀረበ፤ ልጁን ዮሴፍንም ጠርቶ እንዲህ አለው። በፊትህ ሞገስን እግኝቼ እንደ ሆንሁ እጅሁን ከጭኔ በታች አድርግ፤ በግብፅ ምድርም እንዳትቀብረኝ ምሕረትንና እውነትን አድርግልኝ፤

30 ፤ ከአባቶቼም ጋር በተኛሁ ጊዜ ከግብፅ ምድር እውጥተህ ትወስደኛለህ፤ በመቃብራቸውም ትቀብረኛለህ። እርሱም። እንደ ቃልህ አደርጋለሁ አለ።

31 ፤ እርሱም። ማልልኝ አለው። ዮሴፍም ማለለት፤ እስራኤልም በአልጋው ራስ ላይ ሰገደ።

ምዕራፍ 48

ከዚህም ነገር በኋላ እንዲህ ሆነ፤ እነሆ አባትህ ታምሞአል ብለው ለዮሴፍ ነገሩት፤ እርሱም ሁለቱን ልጆቹን ምናሴንና ኤፍሬምን ይዞ ሄደ።

2 ፤ ለያዕቆብም። እነሆ ልጅህ ዮሴፍ መጥቶልሃል ብለው ነገሩት፤ እስራኤልም ተጠነካክረ፤ በአልጋውም ላይ ተቀመጠ።

3 ፤ ያዕቆብ ዮሴፍን አለው። ሁሉን የሚችል አምላክ በከነዓን ምድር በሎዝ ተገለጠልኝ፤ ባረከኝም

4 ፤ እንዲህም አለኝ። እነሆ ፍሬያማ አደርግሃለሁ፤ እበዛሃለሁም፤ ለብዙም ሕዝብ ጉባኤ አደርግሃለሁ፤

ይህችንም ምድር ከአንተ በኋላ ለዘላለም ርስት ለዘርህ እሰጣታለሁ።

5 ፤ እሁንም እኔ ወደ አንተ ከመምጣቱ በፊት በግብፅ ምድር የተወለዱልህ ሁለቱ ልጆችህ ለእኔ ይሁኑ፤ ኤፍሬምና ምናሴ ለእኔ እንደ ሮቤልና እንደ ስምዖን ናቸው።

6 ፤ ከእነርሱም በኋላ የምትወልዳቸው ልጆች ለአንተ ይሁኑ፤ በርስታቸው በወንድሞቻቸው ስም ይጠሩ።

7 ፤ እኔም ከመስጴጦምያ በመጣሁ ጊዜ፥ ወደ ኤፍራታ ለመግባት ጥቂት ቀርቶኝ በመንገድ ሳለሁ፥ ራሔል በከነዓን ምድር ሞተችብኝ፤ በዚያም በኤፍራታ መንገድ ላይ፥ እርስዋም ቤተ ልሔም ናት፥ ቀበርኋት።

8 ፤ እስራኤልም የዮሴፍን ልጆች አይቶ። እነዚህ እነማን ናቸው? አለው።

9 ፤ ዮሴፍም ለአባቱ። እግዚአብሔር በዚህ የሰጠኝ ልጆቼ ናቸው አለ። እርሱም። እባርካቸው ዘንድ ወደዚህ አቅርብልኝ አለ።

10 ፤ የእስራኤልም ዓይኖች ከሽምግልና የተነሣ ከብደው ነበር፥ ማየትም አይችልም ነበር፤ ወደ እርሱም አቀረባቸው፥ ሳማቸውም፥ አቀፋቸውም።

11 ፤ እስራኤልም ዮሴፍን። ፊትህን አያለሁ ብዬ አላሰብሁም ነበር፤ እነሆም እግዚአብሔር ዘርህን ደግሞ አሳየኝ አለው።

12 ፤ ዮሴፍም ከጉልበቱ ፈቀቅ አደረጋቸው፥ ወደ ምድርም በግምባሩ ሰገደ።

13 ፤ ዮሴፍም ሁለቱን ልጆቹን ወሰደ፥ ኤፍሬምንም በቀኙ በእስራኤል ግራ፥ ምናሴንም በግራው በእስራኤል ቀኝ አደረገው፥ ወደ እርሱም አቀረባቸው።

14 ፤ እስራኤልም ቀኝ እጁን ዘርግቶ በኤፍሬም ራስ ላይ አኖረው፥ እርሱም ታናሽ ነበረ፥ ግራውንም በምናሴ ራስ ላይ አኖረ፤ እጆቹንም አስተላለፈ፥ ምናሴ በኩር ነበርና።

15 ፤ ያዕቆብም ዮሴፍን ባረከ እንዲህም አለ። አባቶቼ አብርሃምና ይስሐቅ በፊቱ የሄዱለት እርሱ እግዚአብሔር፥ ከታናሽነቱ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ እኔን የመገበኝ እግዚአብሔር።

16 ፤ ከክፉ ነገር ሁሉ ያዳነኝ መልአክ፥ እርሱ እነዚህን ብላቴኖች ይባርክ፤ ስሜም የአባቶቼ የአብርሃምና የይስሐቅም ስም በእነርሱ ይጠራ፤ በምድርም መካከል ይብዙ።

17 ፤ ዮሴፍም አባቱ ቀኝ እጁን በኤፍሬም ራስ ላይ ጭኖ ባየ ጊዜ አሳዘነው፤ የአባቱንም እጅ በምናሴ ራስ ላይ ይጭነው ዘንድ ከኤፍሬም ራስ ላይ አነሣው።

18 ፤ ዮሴፍም አባቱን። አባቱ ሆይ እንዲህ አይደለም፥ በኩሩ ይህ ነውና፤ ቀኝህን በራሱ ላይ አድርግ አለው።

19 ፤ አባቱም እንቢ አለ እንዲህ ሲል። እውቅሁ ልጄ ሆይ፥ እውቅሁ፤ ይህም ደግሞ ሕዝብ ይሆናል ታላቅም ይሆናል፤ ነገር ግን ታናሽ ወንድሙ ከእርሱ ይበልጣል፥ ዘሩም የአሕዛብ ሙላት ይሆናል።

20 ፤ በዚያም ቀን እንዲህ ብሎ ባረካቸው። በእናንተ እስራኤል እንዲህ ብሎ ይባርካል። እግዚአብሔር እንደ ኤፍሬምና እንደ ምናሴ ያድርግህ። ኤፍሬምንም ከምናሴ ፊት አደረገው።

21 ፤ እስራኤልም ዮሴፍን። እነሆ እኔ እሞታለሁ፤ እግዚአብሔርም ከእናንተ ጋር ይሆናል፥ ወደ አባቶቻችሁም ምድር ይመልሳችኋል፤

22 ፤ እኔም ከእሞራውያን በሰይፌና በቀስቱ የወሰድሁትን ለአንተ ከወንድሞችህ እንድ እጅ አብልጬ ሰጠሁህ አለው።

ምዕራፍ 49

የያዕቆብም ልጆቹን ጠርቶ እንዲህ አለ። በኋለኛው ዘመን የሚያገኛችሁን እንድንግራችሁ ተሰብስቡ።

2 ፤ እናንተ የያዕቆብ ልጆች ተሰብስቡ፥ ስሙም፤ አባታችሁ እስራኤልንም አድምጡ።

3 ፤ ሮቤል፥ አንተ በኩር ልጄና ኃይሌ፥ የጉብዝናዬም መጀመሪያ ነህ፤ የኩብር አለቃና የኃይል አለቃ።

4 ፤ እንደ ውኃ የምትዋልል ነህ፤ አለቅነት ለአንተ አይሁን፤ ወደ አባትህ መኝታ ወጥተሃልና፤ አረከስኸውም፤ ወደ አልጋዬም ወጣ።

5 ፤ ስምዖንና ሌዊ ወንድማማች ናቸው፤ ሰይፎቻቸው የዓመፃ መሣሪያ ናቸው።

6 ፤ በምክራቸው፥ ነፍሴ፥ አትግባ፤ ከጉባኤአቸውም ጋር፥ ኩብሬ፥ አትተባበር፤ በቀጣቸው ሰውን ገድለዋልና፥ በገዛ ፈቃዳቸውም በሬን እስከሰዋልና።

7 ፤ ቀጣቸው ርጉም ይሁን፥ ጽኑ ነበርና፤ ኩርፍታቸውም፥ ብርቱ ነበርና፤ በያዕቆብ እከፋፍላቸዋለሁ፥

በእስራኤልም እበታትናቸዋለሁ።

8 ፤ ይሁዳ፥ ወንድሞቼህ እንተን ያመሰግኑሃል፤ እጅህ በጠላቶቼህ ደንደስ ላይ ነው፤ የአባትህ ልጆች በፊትህ ይሰግዳሉ።

9 ፤ ይሁዳ የእንበሳ ደቦል ነው፤ ልጄ ሆይ፥ ከአደንህ ወጣህ፤ እንደ እንበሳ አሸመቀ፥ እንደ ሲት እንበሳም አደባ፤ ያስነሣውስ ዘንድ ማን ይችላል?

10 ፤ በትረ መንግሥት ከይሁዳ አይጠፋም፥ የገዥም ዘንግ ከእግሮቹ መካከል፥ ገዥ የሆነው እስኪመጣ ድረስ፤ የአሕዛብ መታዘዝም ለእርሱ ይሆናል።

11 ፤ ውርንጫውን በወይን ግንድ ያስራል፥ የአህያይቱንም ግልገል በወይን አረግ፤ ልብሱን በወይን ያጥባል፥ መጎናጸፊያውንም በወይን ደም።

12 ፤ ዓይኑም ከወይን ይቀላል፤ ጥርሱም ከወተት ነጭ ይሆናል።

13 ፤ ዛብሎን በባሕር ዳር ይቀመጣል፤ እርሱም ለመርከቦች ወደብ ይሆናል፤ ዳርቻውም እስከ ሲዶና ድረስ ነው።

14 ፤ ይሳኮር አጥንተ ብርቱ አህያ ነው፥ በበጎች ጉረኖም መካከል ያርፋል።

15 ፤ ዕረፍትም መልካም መሆንዋን አየ፥ ምድሪቱም የለማች መሆንዋን፤ ትከሻውን ለመሸከም ዝቅ አደረገ፥ በሥራም ገበሬ ሆነ።

16 ፤ ዳን በወገኑ ይፈርዳል፥ ከእስራኤል ነገድ እንደ እንዱ።

17 ፤ ዳን በጐዳና ላይ እንደ እባብ ይሆናል፥ በመንገድም እንደ ቀንዳም እባብ፤ ፈረሱን ከሰከናው ይነክሳል፥ ፈረሰኛም ወደ ኋላው ይወድቃል።

18 ፤ እግዚአብሔር ሆይ፥ መድኃኒትህን እጡበቃለሁ።

19 ፤ ጋድን ዘማሾች ይዘምቱበታል፤ እርሱ ግን ተከታትሎ ይዘምትባቸዋል።

20 ፤ የአሲር እንጀራው ወፍራም ነው፥ ለነገሥታቱም ደስ የሚያሰኝ መብልን ይሰጣል።

21 ፤ ንፍታሌም የተፈታ ሚዳቋ ነው፤ መልካም ቃልን ይሰጣል።

22 ፤ ዮሴፍ ትንሹ የፍሬ ዛፍ ነው፥ በምንጭ እጠገብ የሚያፈራ የፍሬ ዛፍ፤ አረጎቹ በቅጥር ላይ ያድጋሉ።

23 ፤ ቀስተኞች እስቸገሩት፥ ነደፋትም፥ ተቃወሙትም፤

24 ፤ ነገር ግን ቀስቱ እንደ ጸና ቀረ፤ የእጆቹም ክንድ በያዕቆብ እምላክ እጅ በረታ፥ በዚያው በጠባቂው በእስራኤል ዓምድ፥

25 ፤ በአባትህ እምላክ እርሱም የሚረዳህ፥ ሁሉንም በሚችል እምላክ እርሱም የሚባርክህ፥ በሰማይ በረከት ከላይ በሚገኝ፥ በጥልቅም በረከት ከታች በሚሠራጭ፥ በጡትና በማኅፀን በረከት።

26 ፤ የአባትህ በረከቶች ጽኑዓን ከሆኑ ከተራሮች በረከቶች ይልቅ ኃያላን ናቸው፤ ዘላለማውያን ከሆኑ ከኮረፍቶችም በረከቶች ይልቅ ኃያላን ናቸው፤ እነርሱም በዮሴፍ ራስ ላይ ይሆናሉ፥ በወንድሞቹ መካከል አለቃ በሆነው ራስ አናት ላይ።

27 ፤ ብንያም ነጣቂ ተኩላ ነው፤ የበዘበዘውን በጥዋት ይበላል፥ የማረከውንም በማታ ይካፈላል።

28 ፤ እነዚህም ሁሉ እሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገዶች ናቸው፤ አባታቸው የነገራቸው ይህ ነው፥ ባረካቸውም፤ እያንዳንዳቸውን እንደ በረከታቸው ባረካቸው።

29 ፤ እንዲህ ብሎም አዘዛቸው። እኔ ወደ ወገኖቹ እሰበሰባለሁ፤ በኬጢያዊ በኤፍሮን እርሻ ላይ ባለችው ዋሻ ከአባቶቹ ጋር ቅበሩኝ፤

30 ፤ እርስዋም በከነዓን ምድር በመምሬ ፊት ያለች፥ አብርሃም ለመቃብር ርስት ከኬጢያዊ ከኤፍሮን ከእርሻው ጋር የገዛት፥ ባለ ድርብ ክፍል ዋሻ ናት።

31 ፤ አብርሃምና ሚስቱ ሣራ ከዚያ ተቀበሩ፤ ይስሐቅና ሚስቱ ርብቃ ከዚያ ተቀበሩ፤ ከዚያም እኔ ልያን ቀበርኋት፤

32 ፤ እርሻውና በእርስዋ ላይ ያለችው ዋሻ ከኬጢ ልጆች የተገዙ ናቸው።

33 ፤ ያዕቆብም ትእዛዙን ለልጆቹ ተናግሮ በፈጸመ ጊዜ እግሮቹን በአልጋው ላይ ሰብስቦ ሞተ፥ ወደ ወገኖቹም ተከማቸ።

ዮሴፍም በአባቱ ፊት ወደቀ፥ በእርሱም ላይ አለቀሰ፥ ሳመውም።

2 ፤ ዮሴፍም ባለመድኃኒቶች አገልጋዮቹ አባቱን በሽቱ ያሹት ዘንድ አዘዘ፤ ባለመድኃኒቶችም እስራኤልን በሽቱ አሹት።

3 ፤ እርባ ቀንም ፈጽሞለት፤ የሽቱ መደረጊያው ወራት እንደዚሁ ይፈጽማልና፤ የግብፅም ሰዎች ሰባ ቀን አለቀሱለት።

4 ፤ የልቅሶውም ወራት ባለፈ ጊዜ ዮሴፍ ለፈርዖን ቤተ ሰቦች እንዲህ ብሎ ተናገረ። እኔ በፊታችሁ ሞገስን አግኝቼ እንደ ሆንሁ ለፈርዖን እንዲህ ብላችሁ ንገሩት።

5 ፤ አባቴ እምሎኛል እንዲህ ሲል። እነሆ እኔ እሞታለሁ፤ በቈፈርሁት መቃብር በከነዓን ምድር ከዚያ ቅበረኝ። አሁንም ወጥቼ አባቴን ልቅበርና ልመለስ።

6 ፤ ፈርዖንም። ውጣ፥ አባትህንም እንዳማለህ ቅበረው አለው።

7 ፤ ዮሴፍም አባቱን ሊቀብር ወጣ፤ የፈርዖን ሎላልትም ሁሉ ከእርሱ ጋር ወጡ፥ የቤቱ ሽማግሌዎችም የግብፅ ምድር ሽማግሌዎችም ሁሉ፤

8 ፤ የዮሴፍም ቤተ ሰቦች ሁሉ ወንድሞቹም የአባቱም ቤተ ሰቦች ወጡ፤ ልጆቻቸውንና በጎቻቸውን ከብቶቻቸውን ብቻ በጌሄም ተዉ።

9 ፤ ሰረገሎችም ፈረሰኞችም ከእርሱ ጋር ወጡ፥ ሠራዊቱም እጅግ ብዙ ነበረ።

10 ፤ በዮርዳኖስ ማዶ ወዳለችው ወደ አጣድ አውድማ መጡ፥ እጅግ ታላቅ በሆነ በጽኑ ልቅሶም አለቀሱለት፤ ለአባቱም ሰባት ቀን ልቅሶ አደረገለት።

11 ፤ በዚያች ምድር የሚኖሩ የከነዓን ሰዎችም በአጣድ አውድማ የሆነውን ልቅሶ ባዩ ጊዜ። ይህ ለግብፅ ሰዎች ታላቅ ልቅሶ ነው አሉ፤ ስለዚህም የዚያን ቦታ ስም አቤል ምጽራይም ብለው ጠሩት፤ እርሱም በዮርዳኖስ ማዶ ነው።

12 ፤ ልጆቹም እንዳዘዘቸው እንደዚያው አደረጉለት፤

13 ፤ ልጆቹም ወደ ከነዓን ምድር አጓዙት፥ ባለ ሁለት ክፍል በሆነች ዋሻም ቀበሩት፤ እርስዋም በመምሬ ፊት ያለች፥ አብርሃም ለመቃብር ርስት ከኬጢያዊ ከኤፍሮን ከእርሻው ጋር የገዛት ዋሻ ናት።

14 ፤ ዮሴፍና ወንድሞቹ አባቱንም ሊቀብሩ ከእርሱ ጋር የወጡት ሰዎች ሁሉ አባቱን ከቀበረ በኋላ ወደ ግብፅ ተመለሱ።

15 ፤ የዮሴፍም ወንድሞች አባታቸው እንደ ሞተ ባዩ ጊዜ እንዲህ አሉ። ምናልባት ዮሴፍ ይጠላን ይሆናል፥ ባደረግንበትም ክፉት ሁሉ ብድራት ይመልሱብን ይሆናል።

16 ፤ ወደ ዮሴፍም መልእክት ላኩ እንዲህም አሉት። አባትህ ገና ሳይሞት እንዲህ ብሎ አዝዞአል።

17 ፤ ዮሴፍን እንዲህ በሉት። አባክህ የወንድሞችህን በደል ኃጢአታቸውንም ይቅር በል፥ እነርሱ በአንተ ከፍተውብሃልና፤ አሁንም እባክህ የአባትህ አምላክ ባረያዎች የበደሉህን ይቅር በል።

18 ፤ ዮሴፍም ይህን ሲሉት አለቀሰ። ወንድሞቹ ደግሞ መጡ በፊቱም ሰግደው። እነሆ እኛ ለአንተ ባረያዎችህ ነን አሉት።

19 ፤ ዮሴፍም አላቸው። እትፍሩ፤ እኔ በእግዚአብሔር ፋንታ ነኝን?

20 ፤ እናንተ ክፉ ነገርን አሰባችሁብኝ፤ እግዚአብሔር ግን ዛሬ እንደ ሆነው ብዙ ሕዝብ እንዲድን ለማድረግ ለመልካም አሰበው።

21 ፤ አሁንም እትፍሩ፤ እኔ እናንተንና ልጆቻችሁን እመግባችኋለሁ። እጽናናቸውም ደስ አሰኛቸውም።

22 ፤ ዮሴፍም በግብፅ ተቀመጠ፥ እርሱና የአባቱም ቤተ ሰብ፤ ዮሴፍም መቶ አሥር ዓመት ኖረ።

23 ፤ ዮሴፍም የኤፍሬምን ልጆች እስከ ሦስት ትውልድ አየ፤ የምናሴ ልጅ የማኪር ልጆችም በዮሴፍ ጭን ላይ ተወለዱ።

24 ፤ ዮሴፍም ወንድሞቹን አለ። እኔ እሞታለሁ፤ እግዚአብሔርም መኅብኘትን ይኅበኛችኋል፥ ከዚህችም ምድር ያወጣችኋል፤ ለአብርሃምና ለይስሐቅ ለያዕቆብም ወደ ማለላቸው ምድር ያደርሳችኋል።

25 ፤ ዮሴፍም የእስራኤልን ልጆች። እግዚአብሔር ሲያስባችሁ አጥንቱን ከዚህ እንሥታችሁ ከእናንተ ጋር ውሰዱ ብሎ አማላቸው።

26 ፤ ዮሴፍም በመቶ አሥር ዓመት ዕድሜው ሞተ፤ በሽቱም እሹት፥ በግብፅ ምድር በሣጥን ውስጥ አኖሩት።

For other languages please go to www.wordproject.org